

Europeiska unionens officiella tidning

L 74

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjunde årgången

14 mars 2014

Innehållsförteckning

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 240/2014 av den 7 januari 2014 om den europeiska uppförandekoden för partnerskap inom ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna 1
- ★ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 241/2014 av den 7 januari 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut ⁽¹⁾ 8
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 242/2014 av den 7 mars 2014 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Lammefjordskartofler [SGB]) 27
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 243/2014 av den 7 mars 2014 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Bornheimer Spargel/Spargel aus dem Anbaubiet Bornheim [SGB]) 29
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 244/2014 av den 7 mars 2014 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Strachitunt [SUB]) 31
- ★ Kommissionens förordning (EU) nr 245/2014 av den 13 mars 2014 om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 1178/2011 av den 3 november 2011 om tekniska krav och administrativa förfaranden avseende flygande personal inom den civila luftfarten ⁽¹⁾ 33

Pris: 4 EUR

(forts. på nästa sida)

(¹) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ **Kommissionens förordning (EU) nr 246/2014 av den 13 mars 2014 om ändring av bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1334/2008 vad gäller borttagande av vissa aromämnen från unionsförteckningen ⁽¹⁾** 58

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 247/2014 av den 13 mars 2014 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 61

BESLUT

2014/134/EU:

- ★ **Kommissionens genomförandebeslut av den 12 mars 2014 om vissa skyddsåtgärder mot afrikansk svinpest i Polen [delgivet med nr C(2014) 1657] ⁽¹⁾** 63

REKOMMENDATIONER

2014/135/EU:

- ★ **Kommissionens rekommendation av den 12 mars 2014 om en ny strategi för att hantera konkurs och insolvens ⁽¹⁾** 65

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 240/2014

av den 7 januari 2014

om den europeiska uppförandekoden för partnerskap inom ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådet förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.3, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med denna förordning är att föreskriva en europeisk uppförandekod för att stödja och underlätta medlemsstaternas arbete med att organisera partnerskap för de partnerskapsöverenskommelser och program som stöds av Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden (ESF), Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF). Dessa fonder omfattas nu av en gemensam ram och kallas de europeiska struktur- och investeringsfonderna (nedan kallade *ESI-fonderna*).
- (2) Arbete i partnerskap är en sedan länge etablerad princip i genomförandet av ESI-fonderna. Partnerskap innebär nära samarbete mellan offentliga myndigheter, näringslivet och arbetsmarknadens parter samt organ som företräder det civila samhället på nationell, regional och lokal nivå genom hela programcykeln, som består av planering, genomförande, övervakning och utvärdering.
- (3) De parter som väljs ut bör vara de berörda parter som är mest representativa. Urvalsförfarandena bör vara öppna för insyn och ta hänsyn till medlemsstaternas olika institutionella och rättsliga ramar och deras nationella och regionala befogenheter.
- (4) Parterna bör inbegripa offentliga myndigheter, näringslivets och arbetsmarknadens parter samt organ som företräder det civila samhället, inklusive miljöorganisationer, lokala organisationer och frivilligorganisationer som i hög grad kan påverka eller i hög grad påverkas av genomförandet av partnerskapsöverenskommelsen och programmen. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att inbegripa grupper som kan beröras av programmen, men som tycker det är svårt att påverka dem, särskilt de mest utsatta och marginaliserade grupperna, som löper störst risk för diskriminering eller social utestängning, i synnerhet personer med funktionsnedsättning, invandrare och romer.
- (5) Vid urvalet av parter måste skillnaderna mellan partnerskapsöverenskommelser och program beaktas. Partnerskapsöverenskommelser omfattar alla ESI-fonder som tillhandahåller stöd till varje medlemsstat, medan programmen bara gäller de ESI-fonder som bidrar till dem. Parterna i partnerskapsöverenskommelserna bör vara relevanta parter med hänsyn till den planerade användningen av alla ESI-fonder, medan parterna i programmen bara behöver vara relevanta parter med hänsyn till den planerade användningen av de ESI-fonder som bidrar till programmet.
- (6) Parterna bör medverka i utarbetandet och genomförandet av partnerskapsöverenskommelserna och programmen. Det är därför nödvändigt att fastställa de viktigaste principerna och god praxis så att det i god tid anordnas ett meningsfullt och öppet samråd med parterna om analysen av utmaningar och behov om valet av mål och prioriteringar för att möta dessa utmaningar och behov samt om de samordningsstrukturer och överenskommelser om flernivåstyre som är nödvändiga för ett effektivt genomförande av strategin.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.

- (7) Parterna bör vara företrädda i programmens övervakningskommittéer. Medlemskapsregler och kommittéförfaranden bör vara utformade för att främja kontinuitet och ansvarstagande i samband med programplanering och genomförande, tydliga och öppna arbetsmetoder samt hållande av tidsfrister och icke-diskriminering.
- (8) Genom aktivt deltagande i övervakningskommittéerna bör parterna medverka i bedömningen av resultaten av de olika prioriteringarna, de relevanta rapporterna om programmen och, när så är lämpligt, ansökningsomgångar.
- (9) Man bör främja effektivt partnerskap genom att hjälpa de relevanta parterna att stärka sin institutionella kapacitet för utarbetandet och genomförandet av programmen.
- (10) Kommissionen bör underlätta utbyte av god praxis, stärkande av den institutionella kapaciteten och spridningen av relevanta resultat bland medlemsstaterna, förvaltande myndigheter och företrädare för parterna genom att inrätta ett forum för erfarenhetsutbyte för partnerskap som omfattar alla ESI-fonder.
- (11) Parternas roll i genomförandet av partnerskapsöverenskommelserna och partnerskapets resultat och effektivitet under programperioden bör bedömas av medlemsstaterna.
- (12) För att stödja och underlätta för medlemsstaterna att organisera partnerskapet bör kommissionen tillhandahålla exempel på bästa praxis i medlemsstaterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs en europeisk uppförandekod för partnerskap för partnerskapsöverenskommelser och program som stöds genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

KAPITEL II

DE VIKTIGASTE PRINCIPERNA FÖR ÖPPNA FÖRFARANDEN VID URVAL AV RELEVANTA PARTER

Artikel 2

Parternas representativitet

Medlemsstaterna ska se till att de parter som avses i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 är de mest representativa

berörda parterna och att de utses som vederbörligen bemyndigade företrädare, med beaktande av deras kompetens, möjlighet att delta aktivt och lämplig representationsnivå.

Artikel 3

Urval av relevanta parter för partnerskapsöverenskommelsen

1. Medlemsstaterna ska för partnerskapsöverenskommelsen välja ut relevanta parter åtminstone bland följande:

a) Behöriga regionala och lokala myndigheter, stadsförvaltningar och andra offentliga myndigheter, däribland

i) regionala myndigheter, nationella företrädare för lokala myndigheter och lokala myndigheter som företräder de största städerna och stadsområdena, vars befogenheter hänger samman med den planerade användningen av ESI-fonderna,

ii) nationella företrädare för institutioner för högre utbildning, utbildningsanordnare och forskningscentrum med hänsyn till den planerade användningen av ESI-fonderna,

iii) andra nationella offentliga myndigheter med ansvar för tillämpningen av de övergripande principer som avses i artiklarna 4–8 i förordning (EU) nr 1303/2013, med hänsyn till den planerade användningen av ESI-fonderna, särskilt sådana organ för främjande av likabehandling som inrättats i enlighet med rådets direktiv 2000/43/EG⁽¹⁾, rådets direktiv 2004/113/EG⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG⁽³⁾.

b) Näringslivets och arbetsmarknadens parter, däribland

i) nationellt erkända arbetsmarknadsorganisationer, särskilt allmänna branschövergripande och branschspecifika organisationer, vars sektorer har kopplingar till den planerade användningen av ESI-fonderna,

ii) nationella handelskammare och näringslivsorganisationer som företräder industriernas och branschernas allmänna intresse, med hänsyn till den planerade användningen av ESI-fonderna och i syfte att säkerställa en balanserad representation av stora, medelstora och små företag och mikroföretag, tillsammans med företrädare för den sociala ekonomin.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung (EGT L 180, 19.7.2000, s. 22).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2004/113/EG av den 13 december 2004 om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster (EUT L 373, 21.12.2004, s. 37).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (EUT L 204, 26.7.2006, s. 23).

- c) Organ som företräder det civila samhället, till exempel miljöorganisationer, icke-statliga organisationer och organ som arbetar för social delaktighet, jämställdhet och icke-diskriminering, däribland
- i) organ som arbetar inom de områden som rör den planerade användningen av ESI-fonderna och tillämpningen av de övergripande principer som avses i artiklarna 4–8 i förordning (EU) nr 1301/2013 på grundval av deras representativitet och med beaktande av geografisk och tematisk täckning, förvaltningskapacitet, sakkunskap och innovativa strategier,
 - ii) andra organisationer eller grupper som i hög grad påverkas eller sannolikt i hög grad kan påverkas av genomförandet av ESI-fonderna, särskilt grupper som anses löpa risk för diskriminering och social utestängning.
2. Om offentliga myndigheter, näringslivets och arbetsmarknadens parter samt organ som företräder det civila samhället har inrättat en organisation i gemensamt intresse för att underlätta sin medverkan i partnerskapet (paraplyorganisation) får de utse en enda företrädare som framför paraplyorganisationens synpunkter i partnerskapet.

Artikel 4

Urval av relevanta parter för programmen

1. Medlemsstaterna ska för varje program välja ut relevanta parter åtminstone bland följande:
- a) Behöriga regionala och lokala myndigheter, stadsförvaltningar och andra offentliga myndigheter, däribland
 - i) regionala myndigheter, nationella företrädare för lokala myndigheter och lokala myndigheter som företräder de största städerna och stadsområdena, vars befogenheter hänger samman med den planerade användningen av de ESI-fonder som bidrar till programmet,
 - ii) nationella eller regionala företrädare för institutioner för högre utbildning, parter som tillhandahåller utbildnings- och rådgivningstjänster och forskningscentrum, med hänsyn till den planerade användningen av de ESI-fonder som bidrar till programmet,
 - iii) andra offentliga myndigheter med ansvar för tillämpningen av de övergripande principer som avses i artiklarna 4–8 i förordning (EU) nr 1303/2013, med hänsyn till den planerade användningen av de ESI-fonder som bidrar till programmet, särskilt sådana organ för främjande av likabehandling som inrättats i enlighet med direktiv 2000/43/EG, direktiv 2004/113/EG och direktiv 2006/54/EG,
 - b) Näringslivets och arbetsmarknadens parter, däribland
 - i) nationellt eller regionalt erkända arbetsmarknadsorganisationer, särskilt allmänna branschövergripande och branschspecifika organisationer, vars sektorer har kopplingar till den planerade användningen av de ESI-fonder som bidrar till programmet,
 - ii) nationella eller regionala handelskammare och näringslivsorganisationer som företräder industriernas eller branschernas allmänna intresse, i syfte att säkerställa en balanserad representation av stora, medelstora och små företag och mikroföretag, tillsammans med företrädare för den sociala ekonomin,
 - iii) andra liknande nationella eller regionala organ.
 - c) Organ som företräder det civila samhället, till exempel miljöorganisationer, icke-statliga organisationer och organ som arbetar för social delaktighet, jämställdhet och icke-diskriminering, däribland
 - i) organ som arbetar inom de områden som rör den planerade användningen av de ESI-fonder som bidrar till programmet och tillämpningen av de övergripande principer som avses i artiklarna 4–8 i förordning (EU) nr 1301/2013 på grundval av deras representativitet och med beaktande av geografisk och tematisk täckning, förvaltningskapacitet, sakkunskap och innovativa strategier,
 - ii) organ som företräder de lokala aktionsgrupper som avses i artikel 34.1 i förordning (EU) nr 1303/2013,
 - iii) andra organisationer eller grupper som i hög grad påverkas eller sannolikt i hög grad kan påverkas av genomförandet av ESI-fonderna, särskilt grupper som anses löpa risk för diskriminering och social utestängning.
2. När det gäller europeiska territoriella samarbetsprogram får medlemsstaterna involvera följande parter i partnerskapet:
- i) Europeiska grupperingar för territoriellt samarbete som bedriver verksamhet inom det gränsöverskridande eller transnationella programområdet.
 - ii) Myndigheter eller organ som medverkar i utarbetandet eller genomförandet av en makroregional strategi eller havsområdesstrategi inom programområdet, inklusive samordnare för prioriterade områden i de makroregionala strategierna.

3. Om offentliga myndigheter, näringslivets och arbetsmarknadens parter samt organ som företräder det civila samhället har inrättat en paraplyorganisation får de utse en enda företrädare som framför paraplyorganisationens synpunkter i partnerskapet.

KAPITEL III

DE VIKTIGASTE PRINCIPERNA OCH GOD PRAXIS FÖR MEDVERKAN AV RELEVANTA PARTER I UTARBETANDET AV PARTERSKAPSÖVERENSKOMMELSEN OCH PROGRAMMEN

Artikel 5

Samråd med relevanta parter i utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen och programmen

1. För att säkerställa öppen och effektiv medverkan av relevanta parter ska medlemsstaterna och de förvaltande myndigheterna samråda med dessa parter om processen och tidsplanen för utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen och programmen. De ska hålla dem fullständigt underrättade om överenskommelsens och programmets innehåll och om eventuella ändringar av dessa.

2. När det gäller samrådet med relevanta parter ska medlemsstaterna ta hänsyn till behovet av

- a) att lämna relevant information i god tid och ge enkel tillgång till sådan information,
- b) att ge parterna tillräckligt med tid för att granska och lämna synpunkter på viktiga förberedande dokument, utkastet till partnerskapsöverenskommelse och utkastet till programmen,
- c) att ge parterna tillgängliga kanaler genom vilka de kan ställa frågor och lämna in bidrag och genom vilka de informeras om hur deras förslag har beaktats,
- d) att sprida resultatet av samrådet.

3. När det gäller programmen för landsbygdsutveckling ska medlemsstaterna beakta den roll de nationella landsbygdsnätverk som inrättats i enlighet med artikel 54 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013⁽¹⁾ kan spela genom medverkan av relevanta parter.

4. Om formella överenskommelser har upprättats mellan olika myndighetsnivåer under nationell nivå ska medlemsstaten beakta dessa överenskommelser om flernivåstyre i enlighet med sina institutionella och rättsliga ramar.

Artikel 6

Utarbetande av partnerskapsöverenskommelsen

Medlemsstaterna ska, i överensstämmelse med sina institutionella och rättsliga ramar, se till att relevanta parter medverkar i utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen, särskilt när det gäller följande:

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling genom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

- a) Analysen av skillnader, utvecklingsbehov och tillväxtpotential med hänvisning till tematiska mål, däribland sådana som behandlas i relevanta landsspecifika rekommendationer.
- b) Sammanfattningar av förhandsvillkor för programmen och de viktigaste resultaten av alla förhandsutvärderingar av partnerskapsöverenskommelsen som görs på medlemsstatens eget initiativ.
- c) Urvalet av tematiska mål, den vägledande fördelningen av medel ur ESI-fonderna och deras viktigaste förväntade resultat.
- d) Förteckningen över program och mekanismer på nationell och regional nivå för att säkerställa samordningen av ESI-fonderna med varandra och med andra finansieringsinstrument på unionsnivå och nationell nivå samt med Europeiska investeringsbanken.
- e) Förfarandena för att säkerställa ett integrerat tillvägagångssätt för användningen av ESI-fonderna för territoriell utveckling av stads-, landsbygds-, kust- och fiskeriområden samt områden med särskilda territoriella förhållanden.
- f) Förfarandena för att säkerställa ett integrerat tillvägagångssätt för att tillgodose särskilda behov i områden med störst fattigdom och hos målgrupper som löper störst risk för diskriminering eller utestängning, med särskilt beaktande av marginaliserade befolkningsgrupper.
- g) Tillämpningen av de övergripande principer som avses i artiklarna 5, 7 och 8 i förordning (EU) nr 1303/2013.

Artikel 7

Information om medverkan av relevanta parter i partnerskapsöverenskommelsen

Medlemsstaterna ska lämna åtminstone följande information om partnerskapsöverenskommelsen:

- a) En förteckning över de parter som medverkat i utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen.
- b) De åtgärder som vidtagits för att säkerställa parternas aktiva medverkan, inklusive åtgärder som rör tillgänglighet, särskilt för personer med funktionsnedsättning.
- c) Parternas roll i utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen.
- d) Resultaten av samrådet med parterna och en beskrivning av dess mervärde vid utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen.

*Artikel 8***Utarbetande av programmen**

Medlemsstaterna ska, i överensstämmelse med sina institutionella och rättsliga ramar, se till att relevanta parter medverkar i utarbetandet av programmen, särskilt när det gäller följande:

- a) Analys och kartläggning av behov.
- b) Fastställande eller urval av prioriteringar med tillhörande särskilda mål.
- c) Fördelning av medel.
- d) Fastställande av programspecifika indikatorer.
- e) Tillämpningen av de övergripande principer som definieras i artiklarna 7 och 8 i förordning (EU) nr 1303/2013.
- f) Övervakningskommitténs sammansättning.

*Artikel 9***Information om medverkan av relevanta parter i programmen**

Medlemsstaterna ska lämna åtminstone följande information om programmen:

- a) De åtgärder som vidtagits för att se till att relevanta parter medverkar i utarbetandet av programmen och ändringar av dessa.
- b) De åtgärder som planerats för att säkerställa parternas medverkan i genomförandet av programmen.

KAPITEL IV

GOD PRAXIS FÖR FASTSTÄLLET AV MEDLEMSKAPSREGLER OCH ARBETSORDNING FÖR ÖVERVAKNINGSKOMMITTÉER*Artikel 10***Medlemskapsregler för övervakningskommittén**

1. Vid fastställandet av medlemskapsreglerna för övervakningskommittén ska medlemsstaterna beakta deltagandet av parter som medverkat i utarbetandet av programmen och sträva efter att främja jämställdhet och icke-diskriminering.

2. I övervakningskommittéerna för programmen för europeiskt territoriellt samarbete får parterna företrädas av paraplyorganisationer på unionsnivå eller transnationell nivå för interregionala och transnationella samarbetsprogram. Medlemsstaterna får inbegripa parterna i förberedelserna av övervakningskommittén, särskilt genom att de deltar i samordningskommittéer på nationell nivå som organiseras i de deltagande medlemsstaterna.

*Artikel 11***Arbetsordning för övervakningskommittén**

Vid utarbetandet av arbetsordningen ska övervakningskommittéerna beakta följande:

- a) Medlemmarnas rösträtt.
- b) Tidsfrist för kallelse till möten och översändande av dokument, som i regel ska vara minst tio arbetsdagar.
- c) Förfaranden för offentliggörande och tillgång till förberedande dokument som lämnats in till övervakningskommittéerna.
- d) Förfarande för antagande, offentliggörande och tillgång till protokoll.
- e) Förfaranden för inrättande av och verksamhet i arbetsgrupperna inom övervakningskommittéerna.
- f) Bestämmelser om intressekonflikter för parter som medverkar i övervakning, utvärdering och ansökningsomgångar.
- g) Villkor, principer och förfaranden för ersättningsregler, möjligheter till kapacitetsuppbyggnad och utnyttjande av tekniskt bistånd.

KAPITEL V

DE VIKTIGASTE PRINCIPERNA OCH GOD PRAXIS FÖR MEDVERKAN AV RELEVANTA PARTER I UTARBETANDET AV ANSÖKNINGSOMGÅNGAR OCH LÄGESRAPPORTER OCH NÄR DET GÄLLER ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING AV PROGRAMMEN*Artikel 12***Skyldigheter som rör uppgiftsskydd, sekretess och intressekonflikter**

Medlemsstaterna ska se till att de parter som medverkar i utarbetandet av ansökningsomgångar och lägesrapporter och i övervakningen och utvärderingen av programmen är medvetna om sina skyldigheter beträffande uppgiftsskydd, sekretess och intressekonflikter.

*Artikel 13***Medverkan av relevanta parter i utarbetandet av ansökningsomgångar**

De förvaltande myndigheterna ska vidta lämpliga åtgärder för att undvika eventuella intressekonflikter när de involverar relevanta parter i utarbetandet av ansökningsomgångar eller vid bedömning av ansökningar.

Artikel 14

Medverkan av relevanta parter i utarbetandet av lägesrapporter

Medlemsstaterna ska se till att relevanta parter medverkar i utarbetandet av de lägesrapporter om genomförandet av partnerskapsöverenskommelsen som avses i artikel 52 i förordning (EU) nr 1303/2013, särskilt när det gäller bedömning av parternas roll i genomförandet av partnerskapsöverenskommelsen och sammanställningen av parternas yttranden under samrådet, inklusive, när så är lämpligt, beskrivningen av hur parternas yttranden har beaktats.

Artikel 15

Medverkan av relevanta parter i övervakningen av programmen

De förvaltande myndigheterna ska se till att parterna, inom ramen för övervakningskommittén och dess arbetsgrupper, medverkar i bedömningen av programresultaten, inklusive slutsatserna av resultatöversynen, och i utarbetandet av de årliga genomföranderapporterna om programmen.

Artikel 16

Parternas medverkan i utvärderingen av programmen

1. De förvaltande myndigheterna ska se till att relevanta parter medverkar i utvärderingen av programmen inom ramen för övervakningskommittéerna och, när så är lämpligt, i särskilda arbetsgrupper som övervakningskommittéerna inrättat för detta ändamål.

2. De förvaltande myndigheterna för programmen inom Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden (ESF) och Sammanhållningsfonden ska samråda med parterna om de rapporter som sammanfattar resultaten av de utvärderingar som gjorts under programperioden i enlighet med artikel 114.2 i förordning (EU) nr 1303/2013.

KAPITEL VI

VÄGLEDANDE OMRÅDEN, TEMAN OCH GOD PRAXIS FÖR UTNYTTJANDE AV ESI-FONDERNA FÖR ATT STÄRKA DE RELEVANTA PARTNERNAS INSTITUTIONELLA KAPACITET OCH KOMMISSIONENS ROLL I SPRIDNINGEN AV GOD PRAXIS

Artikel 17

Stärkande av de relevanta parternas institutionella kapacitet

1. Den förvaltande myndigheten ska undersöka behovet av att utnyttja tekniskt stöd för att stödja förstärkning av parternas institutionella kapacitet, särskilt när det gäller små lokala myndigheter, näringslivet och arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer, för att hjälpa dem så att de på ett effektivt sätt kan medverka i utarbetandet, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av programmen.

2. Det stöd som avses i punkt 1 kan bland annat ges i form av särskilda seminarier, utbildning, samordnings- och nätverksstrukturer eller bidrag till kostnaderna för att delta i möten om utarbetande, genomförande, övervakning och utvärdering av ett program.

3. För program för landsbygdsutveckling får det stöd som avses i punkt 1 ges genom det nationella landsbygdsnätverk som inrättats i enlighet med artikel 54 i förordning (EU) nr 1305/2013.

4. För ESF-program ska de förvaltande myndigheterna i mindre utvecklade regioner eller övergångsregioner eller i medlemsstater som uppfyller villkoren för stöd från Sammanhållningsfonden, efter behov, se till att tillräckliga ESF-medel anslås till kapacitetsuppbyggnad för de arbetsmarknadsparter och icke-statliga organisationer som medverkar i programmen.

5. För europeiskt territoriellt samarbete får stödet enligt punkterna 1 och 2 också täcka stöd i syfte att stärka parternas institutionella kapacitet för medverkan i internationellt samarbete.

Artikel 18

Kommissionens roll i spridningen av god praxis

1. Kommissionen ska upprätta en samarbetsmekanism kallad Europeiska forumet för erfarenhetsutbyte för partnerskap, som ska vara gemensam för ESI-fonderna och stå öppen för intresserade medlemsstater, förvaltande myndigheter och organisationer som företräder parterna på unionsnivå.

Europeiska forumet för erfarenhetsutbyte för partnerskap ska underlätta erfarenhetsutbyte, kapacitetsuppbyggnad och spridning av relevanta resultat.

2. Kommissionen ska tillhandahålla exempel på god praxis för organisation av partnerskap.

3. Utbytet av erfarenheter om fastställande, förmedling och spridning av god praxis och innovativa tillvägagångssätt i samband med genomförandet av programmen för interregionalt samarbete och åtgärder enligt artikel 2.3 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013⁽¹⁾ ska omfatta erfarenhet av partnerskap i samarbetsprogram.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet för europeiska territoriellt samarbete (EUT L 347, 20.12.2013, s. 259).

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 19***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 januari 2014.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 241/2014

av den 7 januari 2014

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012⁽¹⁾, särskilt artiklarna 26.4 tredje stycket, 27.2 tredje stycket, 28.5 tredje stycket, 29.6 tredje stycket, 32.2 tredje stycket, 36.2 tredje stycket, 41.2 tredje stycket, 52.2 tredje stycket, 76.4 tredje stycket, 78.5 tredje stycket, 79.2 tredje stycket, 83.2 tredje stycket, 481.6 tredje stycket och 487.3 tredje stycket, och

av följande skäl:

- (1) Bestämmelserna i denna förordning är nära förknippade med varandra, eftersom de avser element i kapitalbaskraven på institut och avdrag från dessa element i kapitalbaskraven vid tillämpningen av förordning (EU) nr 575/2013. Det är önskvärt att alla tekniska tillsynsstandarder om kapitalbas som krävs enligt förordning (EU) nr 575/2013 samlas i en enda förordning för att förenhetliga dessa bestämmelser, som bör träda ikraft samtidigt, och underlätta för dem som omfattas av skyldigheterna att överblicka dem.
- (2) För att inom unionen öka konvergensen om hur förutsebara utdelningar ska dras av från delårs- eller årsöverskott, är det nödvändigt att införa en hierarki över sätten att värdera avdraget: i första hand ett relevant organs beslut om utdelningar, i andra hand utdelningspolitiken och i tredje hand en historisk kvot för utdelningsbetalning.
- (3) Utöver de allmänna kapitalbaskraven med tillägg eller ändringar genom särskilda krav som fastställts i fråga

om kapitalbas för dessa typer av institut, är det nödvändigt att specificera villkoren enligt vilka behöriga myndigheter får fastställa att en typ av företag som erkänns enligt tillämplig nationell lag är ett ömsesidigt bolag, en kooperativ sammanslutning, en sparbank eller liknande institut vid tillämpning av kapitalbaskrav. Därigenom begränsas risken att något institut kan vara verksamt med den särskilda ställningen som ömsesidigt bolag, kooperativ sammanslutning, sparbank eller liknande institut för vilka särskilda kapitalbaskrav kan vara tillämpliga, om institutet saknar de egenskaper som är vanliga för institut inom unionens kooperativa banksektor.

- (4) För ett institut som enligt tillämplig nationell lag erkänns som ömsesidigt bolag, kooperativ sammanslutning, sparbank eller liknande institut, är det i vissa fall lämpligt att göra åtskillnad mellan innehavare av institutets kärnprimärkapitalinstrument och medlemmarna av det institutet, eftersom medlemmar i allmänhet behöver inneha kapitalinstrument för att ha rätt till utdelning och även för att ha rätt till en del av vinsterna och reserverna.
- (5) Den egenskap som kooperativ, sparbanker, ömsesidiga bolag och liknande institut har gemensamt brukar vara att bedriva verksamhet till förmån för institutets kunder och medlemmar samt att tillhandahålla tjänster till allmänheten. Det primära målet är inte att generera och betala ut finansiell avkastning till externa tillhandahållare av kapital, så som aktieägare i aktiebolag. Därför skiljer sig de kapitalinstrument som används av dessa institut från kapitalinstrument som ges ut av aktiebolag, som i allmänhet ger innehavarna full tillgång till reserver och vinster i pågående verksamhet och likvidation och kan överlåtas till tredje part.
- (6) En gemensam egenskap för kooperativa institut är i allmänhet medlemmarnas möjlighet att utträda och därför kräva inlösen av de kärnprimärkapitalinstrument de innehar. Detta förhindrar inte att en kooperativ sammanslutning ger ut kapitalinstrument som räknas som kärnprimärkapitalinstrument för vilka det inte finns någon möjlighet för innehavarna att kräva att institutet återlöser instrumenten, förutsatt att dessa instrument uppfyller kraven i artikel 29 i förordning (EU) nr 575/2013. Om ett institut ger ut olika typer av instrument i enlighet med artikel 29 i den förordningen, får inte vissa av dessa instrumenttyper åsättas andra rättigheter än de som anges i artikel 29.4 i förordningen.

⁽¹⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

- (7) Sparbanker är i regel strukturerade som stiftelser där det inte finns någon ägare av kapitalet, dvs. ingen som deltar i kapitalet och som kan dra fördel av institutets vinst. En av de viktigaste egenskaperna hos ett ömsesidigt bolag är i allmänhet att medlemmarna inte bidrar till institutets kapital och inte under ordinarie verksamhet får någon direkt utdelning av reserverna. Detta bör inte förhindra att dessa institut för att utveckla sin verksamhet ger ut kärnprimärkapitalinstrument till investerare eller medlemmar som kan delta i kapitalet och i viss mån dra fördel av reserverna under löpande verksamhet och vid likvidation.
- (8) Alla befintliga institut som före den 31 december 2012 inrättats och erkänts som ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar, sparbanker eller liknande institut enligt tillämplig nationell lag bör, utan avseende på rättslig form, fortsätta att vara klassificerade som sådana vid tillämpningen av del två av förordning (EU) nr 575/2013, om de fortsätter att uppfylla de kriterier som gjorde att de erkändes som någon av dessa enheter enligt tillämplig nationell lag.
- (9) När de situationer definieras som bör räknas som indirekt finansiering för alla slags kapitalinstrument, är det mer praktiskt och uttömmande att det sker genom att man specificerar egenskaperna för det motsatta begreppet, nämligen direkt finansiering.
- (10) Vid tillämpningen av kapitalbasbestämmelser på ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar, sparbanker och liknande institut, måste dessa instituts särdrag beaktas på lämpligt sätt. Bestämmelser bör antas för att bland annat se till att sådana institut i förekommande fall kan begränsa inlösen av sina kapitalinstrument. Om det enligt tillämplig nationell lagstiftning är förbjudet för institut av detta slag att vägra att lösa in instrument är det således viktigt att man i bestämmelserna om instrumenten ger instituten möjlighet att skjuta upp inlösen av instrumenten och att begränsa det belopp som ska lösas in. Med hänsyn till hur viktigt det är att kunna begränsa eller skjuta upp inlösen, bör de behöriga myndigheterna desutom ges befogenhet att begränsa inlösen av andelar i kooperativ, och instituten bör dokumentera varje beslut som begränsar inlösen.
- (11) Behandlingen av begreppet vinst vid försäljning förknippad med en framtida marginalintäkt i samband med värdepapperisering bör definieras och anpassas till internationell praxis (t.ex. praxis som definierats av Baselkommittén för banktillsyn), och man bör se till att ingen återkallbar vinst på försäljning tas med i ett instituts baskapital eftersom den saknar beständighet.
- (12) För att undvika tillsynsarbiterage och sörja för harmoniserad tillämpning av kapitalkravsbestämmelser i unionen, är det viktigt att se till att det finns ett enhetligt förhållningssätt till avdrag från kapitalbasen av poster som förluster under innevarande räkenskapsår, uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och tillgångar i förmånsbestämda pensionsplaner.
- (13) För att säkerställa överensstämmelse inom EU när det gäller hur incitament till inlösen värderas, är det nödvändigt att beskriva fall då det uppstår förväntan om att instrumentet troligen kommer att lösas in. Bestämmelser behöver också utformas som leder till att förlusttäckning för hybridinstrument aktiveras i rätt tid, för att därigenom öka dessa instruments förlusttäckning i framtiden. Eftersom instrument som ges ut av specialföretag för värdepapperisering är mindre säkra ur tillsynsynpunkt än direktemitterade instrument, måste användningen av specialföretag för indirekt utgivning av baskapital begränsas och strikt regleras.
- (14) Behovet av att säkerställa tillsynsmässigt lämpliga beräkningar av institutens exponeringar för indirekta innehav som uppkommer genom indexinnehav måste vägas mot behovet av att se till att detta inte blir alltför betungande för instituten.
- (15) En utförlig och uttömmande process anses nödvändig för behöriga myndigheters beviljande av tillsynstillstånd att reducera kapitalbasen. Innehavarna bör inte informeras om inlösen, reduceringar och återköp av kapitalbasinstrument innan institutet har fått den berörda behöriga myndighetens förhandsgodkännande. Institutet bör tillhandahålla en utförlig förteckning över element, så att den behöriga myndigheten får all relevant information innan den fattar beslut om att bevilja tillstånd.
- (16) Tillfälligt undantag från avdrag från kapitalbasen bör föreskrivas, för att i förekommande fall ge utrymme för och tillåta tillämpning av finansiella biståndsplaner. Sådana tillfälliga undantag bör inte gälla under längre tid än de finansiella biståndsplanerna.
- (17) Om specialföretag för värdepapperisering ska kunna räknas in i kapitalbasens primärkapitaltillskott- och supplementärkapitalposter, bör den del av specialföretagens tillgångar som inte investeras i kapitalbasinstrument som ges ut av institut förbli så minimal och obetydlig som möjligt. För att uppnå detta bör ett tak sättas för den andelen av tillgångarna och i form av en gräns, uttryckt i förhållande till specialföretagets genomsnittliga samlade tillgångar.

(18) Syftet med övergångsbestämmelserna är att möjliggöra en smidig övergång till det nya tillsynsregelverket. Vid tillämpningen av övergångsbestämmelserna för filter och avdrag, är det därför viktigt att denna övergångsbehandling enligt förordning (EU) nr 575/2013 tillämpas konsekvent. Samtidig bör hänsyn tas till den särskilda utgångspunkt som införts genom de nationella bestämmelser som införlivar tidigare unionslagstiftning i form av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG ⁽²⁾.

(19) Överskjutande kärnprimärkapital- eller primärkapitaltillskottinstrument som bibehålls i enlighet med övergångsbestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013 får enligt dessa bestämmelser inbegripas inom gränserna för bibehållna instrument för lägre kapitalnivåer. Det kan emellertid inte ändra gränserna för bibehållna instrument för lägre nivåer, och därför bör bibehållna gränser för den lägre nivån endast kunna inbegripas om det finns tillräckligt utrymme på denna lägre nivå. Slutligen bör det vara möjligt att senare omklassificera dessa instrument till kapital på högre nivå, eftersom de är extra instrument för den högre nivån.

(20) Denna förordning bygger på det förslag till tekniska standarder för tillsyn som Europeiska bankmyndigheten har överlämnat till kommissionen.

(21) Europeiska bankmyndigheten har genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska standarder för tillsyn som denna förordning bygger på, analyserat de potentiella kostnaderna och fördelarna därav och begärt ett yttrande från bankintressentgruppen, som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽³⁾,

(22) Europeiska bankmyndigheten bör se över tillämpningen av denna förordning och särskilt av förfarandereglerna för att bevilja inlösen av kärnprimärkapitalinstrument för ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (EUT L 177, 30.6.2006, s. 201).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

sparbanker eller liknande institut. Myndigheten bör vid behov också föreslå förändringar.

(23) Europeiska bankmyndigheten har rådgjort med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om hanteringen av tredjelands försäkrings- eller återförsäkringsföretags kapitalinstrument och om hanteringen av kapitalinstrument i företag som inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG ⁽⁴⁾ i enlighet med artikel 36.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNT

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs regler för följande:

a) Innebörden av "företag" vid fastställandet av om företagsbara kostnader eller utdelningar har dragits av från kapitalbasen i enlighet med artikel 26.4 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) De villkor enligt vilka behöriga myndigheter får fastställa att en typ av företag som erkänns enligt tillämplig nationell lag räknas som ett ömsesidigt bolag, en kooperativ sammanslutning, en sparbank eller liknande institut vid tillämpningen av artikel 27.2 i förordning (EU) nr 575/2013.

c) Tillämpliga former och art av indirekt finansiering av kapitalinstrument i enlighet med artikel 28.5 i förordning (EU) nr 575/2013.

d) Arten av begränsningar av inlösen som krävs i enlighet med artikel 29.6 i förordning (EU) nr 575/2013, om det enligt tillämplig lagstiftning inte är tillåtet för institutet att vägra lösa in kapitalbasinstrument.

e) Ytterligare specificering av begreppet vinst vid försäljning i enlighet med artikel 32.2 i förordning (EU) nr 575/2013.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

- f) Tillämpningen av avdrag från kärnprimärkapitalposter och andra avdrag för poster i kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott och supplementärkapital i enlighet med artikel 36.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- g) De kriterier enligt vilka behöriga myndigheter i enlighet med artikel 41.2 i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillåta att ett institut minskar tillgångsbeloppet i den förmånsbestämda pensionsplanen.
- h) Formen och arten av incitament till inlösen, arten av eventuell uppskrivning av ett primärkapitaltillskottinstrument efter en tillfällig nedskrivning samt förfaranden och tidpunkter för utlösande händelser, egenskaper hos instrumenten som skulle kunna hindra rekapitalisering samt användning av specialföretag, i enlighet med artikel 52.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- i) Den försiktighet som krävs vid skattningar som används som alternativ till att beräkna de underliggande exponeringarna för indirekta innehav som uppkommer genom indexinnehav, i enlighet med artikel 76.4 i förordning (EU) nr 575/2013.
- j) Vissa detaljerade villkor som måste vara uppfyllda innan en tillsynsmyndighet lämnar tillstånd för att reducera kapitalbasen samt det berörda förfarandet enligt artikel 78.5 i förordning (EU) nr 575/2013.
- k) Villkoren för ett tillfälligt undantag från avdrag från kapitalbasen, i enlighet med artikel 79.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- l) De typer av tillgångar som i enlighet med artikel 83.2 i förordning (EU) nr 575/2013 kan hänföra sig till driften av ett specialföretag samt begreppen minimala och obetydliga för fastställandet av kvalificerande primärkapitaltillskott och supplementärkapital utgivet av ett specialföretag.
- m) De detaljerade villkoren för justeringar av kapitalbasen i enlighet med införlivandebestämmelser, i enlighet med artikel 481.6 i förordning (EU) nr 575/2013.
- n) Villkoren för poster i andra kapitalbaskategorier som är uteslutna från fortsatt tillämpning av äldre regler på kärnprimärkapital- eller primärkapitaltillskottposter, i enlighet med artikel 487.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

KAPITEL II

KAPITALBASKATEGORIER

AVSNITT 1

Kärnprimärkapital och kärnprimärkapitalinstrument

Underavsnitt 1

Företsebara utdelningar och avgifter

Artikel 2

Innebörden av "företsebar" i företsebar utdelning enligt artikel 26.2 b i förordning (EU) nr 575/2013

1. Beloppet för företsebara utdelningar som institut ska dra av från delårs- eller årsöverskott i enlighet med artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 ska fastställas enligt punkterna 2–4.
2. Om ett instituts ledningsorgan har fattat ett formellt beslut eller föreslagit ett beslut för institutets berörda organ om lämnade utdelningsbelopp, ska detta belopp dras av från motsvarande delårs- eller årsöverskott.
3. Om delårsutdelningar lämnas, ska det restvärde för delårsöverskott som uppkommer vid beräkningen enligt punkt 2 och som ska adderas till kärnprimärkapitalposterna minskas, med beaktande av bestämmelserna i punkterna 2 och 4, med beloppet för en eventuell företsebar utdelning som kan förväntas komma att lämnas ur det resterande delårsöverskottet, tillsammans med de slutliga utdelningarna för hela budgetåret.
4. Innan ledningsorganet fattar ett formellt beslut eller föreslår ett beslut för det berörda organet om lämnande av utdelningar, ska det belopp som institutet ska dra av för företsebara utdelningar från delårs- eller årsöverskott vara lika med delårs- eller årsöverskottet multiplicerat med kvoten för utdelningsbetalning.
5. Kvoten för utdelningsbetalning ska fastställas på grundval av den utdelningspolitik som ledningsorganet eller annat berört organ godkänt för den relevanta perioden.
6. Om utdelningspolitiken innehåller ett utdelningsintervall i stället för ett fast värde, ska den övre intervallnivån användas vid tillämpningen av punkt 2.
7. I avsaknad av en godkänd utdelningspolitik eller om det enligt den behöriga myndighetens uppfattning är troligt att institutet inte kommer att tillämpa sin utdelningspolitik, eller om denna politik inte är en försiktig grundval för fastställandet av avdragsbeloppet, ska kvoten för utdelningsbetalning grundas på det högsta värdet av följande:

- a) De genomsnittliga kvoterna för utdelningsbetalning under de tre år som föregick året i fråga.
- b) Kvoten för utdelningsbetalning för det år som föregick året i fråga.

8. Den behöriga myndigheten får tillåta att institutet justerar beräkningen av kvoten för utdelningsbetalning enligt beskrivningen i punkt 7 a och b för att utesluta extraordinära utdelningar som lämnats under perioden.

9. Det belopp för förutsebara utdelningar som ska dras av ska fastställas med beaktande av eventuella lagstadgade begränsningar av utdelningar, särskilt begränsningar som fastställts i enlighet med artikel 141 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾. Hela överskottbeloppet efter avdrag av förutsebara kostnader med hänsyn till sådana begränsningar får räknas in i kärnprimärkapitalposter, om villkoret i artikel 26.2 a i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllt. Om sådana begränsningar är tillämpliga ska de förutsebara utdelningarna dras av på grundval av den kapitalkonserveringsplan som den behöriga myndigheten godkänt i enlighet med artikel 142 i direktiv 2013/36/EU.

10. Beloppet för förutsebara utdelningar, som ska lämnas i en form som inte minskar kärnprimärkapitalposter, som utdelningar i form av aktier (s.k. *scrip-dividends*), får inte dras av från delårs- eller årsöverskott som ska räknas in i kärnprimärkapitalposter.

11. Innan den behöriga myndigheten tillåter att institutet räknar in delårsöverskott eller årsöverskott i kärnprimärkapitalposter, ska den förvissa sig om att alla nödvändiga avdrag från delårs- eller årsöverskottet och alla avdrag som avser förutsebara utdelningar har gjorts, antingen enligt den tillämpliga redovisningsramen eller eventuella andra justeringar.

Artikel 3

Innebörden av "förutsebar" i förutsebar kostnad enligt artikel 26.2 b i förordning (EU) nr 575/2013

1. Beloppet för förutsebara kostnader som ska beaktas ska omfatta följande:

- a) Skattebelopp.
- b) Beloppet för eventuella förpliktelser eller omständigheter som uppkommer under den berörda rapporteringsperioden som troligen minskar institutets överskott varvid den behöriga myndigheten inte är förvissad om att alla nödvändiga värdejusteringar, exempelvis ytterligare värdejusteringar enligt artikel 34 i förordning (EU) nr 575/2013, eller avsättningar har gjorts.

2. Förutsebara kostnader som inte redan har beaktats i resultaträkningen ska föras till den delårsperiod under vilken de har

uppkommit, så att varje delårsperiod får bära en rimlig andel av dessa kostnader. Betydande eller icke-återkommande händelser ska beaktas till fullo och utan dröjsmål i den delårsperiod under vilken de inträffar.

3. Den behöriga myndigheten ska förvissa sig om att alla nödvändiga avdrag från delårs- eller årsöverskottet och alla avdrag som avser förutsebara kostnader har gjorts, antingen enligt den tillämpliga redovisningsramen eller eventuella andra justeringar, innan myndigheten tillåter att institutet räknar in delårsöverskott eller årsöverskott i kärnprimärkapitalposter.

Underavsnitt 2

Kooperativa sammanslutningar, sparbanker, ömsesidiga bolag och liknande institut

Artikel 4

Typ av företag som enligt tillämplig nationell lag erkänns som kooperativ sammanslutning enligt artikel 27.1 a ii i förordning (EU) nr 575/2013

1. Behöriga myndigheter får fastställa att en typ av företag som erkänns enligt tillämplig nationell lag räknas som en kooperativ sammanslutning vid tillämpningen av del två i förordning (EU) nr 575/2013 om villkoren i punkterna 2, 3 och 4 är uppfyllda.

2. För att erkännas som kooperativ sammanslutning enligt punkt 1 ska ett instituts rättsliga ställning motsvara någon av följande kategorier:

- a) I Österrike: Institut som är registrerade som "eingetragene Genossenschaft (e.Gen.)" eller "registrierte Genossenschaft" i enlighet med "Gesetz über Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften (GenG)".
- b) I Belgien: Institut som är registrerade som "société coopérative/coöperative vennostchap" och godkända vid tillämpning av kungligt lagdekret av den 8 januari 1962 om fastställande av villkor för tillämpning av nationella grupperingar av kooperativa sammanslutningar och kooperativa sammanslutningar.
- c) I Cypern: Institut som är registrerade som "Συνεργατικό Πιστωτικό Ίδρυμα ή ΣΠΙ" och inrättade i enlighet med lagen om kooperativa sammanslutningar från 1985.
- d) I Tjeckien: Institut som är godkända som "spořitelní a úvěrní družstvo" enligt "zákon upravující činnost spořitelních a úvěrních družstev".
- e) I Danmark: Institut som är registrerade som "andelskasser" eller "sammenslutninger af andelskasser" enligt den danska lagen om finansiell verksamhet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- f) I Finland: Institut som är registrerade som något av följande:
- 1) "Osuuspankki" eller "andelsbank" enligt "laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuutoisista luottolaitoksista" eller "lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform".
 - 2) "Muu osuuskuntamuutoinen luottolaitos" eller "annat kreditinstitut i andelslagsform" enligt "laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuutoisista luottolaitoksista" eller "lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform".
 - 3) "Keskusyhteisö" eller "centralinstitutet" enligt "laki talletuspankkien yhteenliittymästä" eller "lag om en sammanslutning av inlåningsbanker".
- g) I Frankrike: Institut som är registrerade som "sociétés coopératives" enligt "Loi n°47-1775 du 10 septembre 1947 portant statut de la coopération" och godkända som "banques mutualistes ou coopératives" enligt "Code monétaire et financier, partie législative, Livre V, titre Ier, chapitre II".
- h) I Tyskland: Institut som är registrerade som "eingetragene Genossenschaft (eG)" enligt "Gesetz betreffend die Erwerb- und Wirtschaftsgenossenschaften (Genossenschaftsgesetz –GenG)".
- i) I Grekland: Institut som är registrerade som "Πιστωτικοί Συνεταιρισμοί" enligt lag 1667/1986 om kooperativ och som är verksamma som kreditinstitut får benämnas som "Συνεταιριστική Τράπεζα" enligt lag 3601/2007 om banker.
- j) I Ungern: Institut som är registrerade som "Szövetkezeti hitelintézet" enligt lag CXII från 1996 om kreditinstitut och finansföretag.
- k) I Italien: Institut som är registrerade som något av följande:
- 1) "Banche popolari" som avses i lagdekret nr 385 av den 1 september 1993.
 - 2) "Banche di credito cooperativo" som avses i lagdekret nr 385 av den 1 september 1993.
 - 3) "Banche di garanzia collettiva dei fidi" som avses i artikel 13 i lagdekret nr 269 av den 30 september 2003 nr 269, ändrat till lag nr 326 av den 24 november 2003.
- l) I Luxemburg: Institut som är registrerade som "Sociétés coopératives" enligt definitionen i avsnitt VI i lag av den 10 augusti 1915 om rörelseidkande bolag.
- m) I Nederländerna: Institut som är registrerade som "coöperaties" eller "onderlinge waarborgmaatschappijen" enligt avdelning 3 bok 2 i "Rechtspersonen of the Burgerlijk wetboek".
- n) I Polen: Institut som är registrerade som "bank spółdzielczy" enligt bestämmelserna i "Prawo bankowe".
- o) I Portugal: Institut som är registrerade som "Caixa de Crédito Agrícola Mútuo" eller som "Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo e das Cooperativas de Crédito Agrícola", godkänt enligt lagdekret nr 24/91 av den 11 januari.
- p) I Rumänien: Institut registrerade som "Organizații cooperatiste de credit" enligt bestämmelserna i regeringens undantagsförordning nr 99/2006 om kreditinstitut och kapitalkrav, godkänd med ändringar och tillägg genom lag nr 227/2007.
- q) I Spanien: Institut som är registrerade som "Cooperativas de Crédito" enligt lag 13/1989 av den 26 maj om kreditkooperativ.
- r) I Sverige: Institut registrerade som "medlemsbank" enligt lag (1995:1570) om medlemsbanker eller som "kreditmarknadsförening" enligt lag (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.
- s) I Förenade kungariket: Institut som är registrerade som "cooperative societies" enligt "Industrial and Provident Societies Act 1965" och enligt "Industrial and Provident Societies Act (Nordirland) 1969".
3. För att erkännas som kooperativ sammanslutning enligt punkt 1, ska institutet med avseende på kärnprimärkapital och i enlighet med tillämplig nationell lag eller sina stadgar på juridisk personnivå endast kunna ge ut de kapitalinstrument som avses i artikel 29 i förordning (EU) nr 575/2013.
4. För att erkännas som kooperativ sammanslutning enligt punkt 1, ska innehavarna (som kan men inte måste vara medlemmar av institutet) av kärnprimärkapitalinstrumenten enligt punkt 3 ha möjlighet att utträda i enlighet med tillämplig nationell lag men även ha rätt att kräva att institutet återlöser dem, men med förbehåll för begränsningarna i nationell lag, bolagets stadgar, förordning (EU) nr 575/2013 och denna förordning. Detta får inte förhindra att institutet i enlighet med nationell lag till medlemmar och icke-medlemmar ger ut kärnprimärkapitalinstrument som uppfyller kraven i artikel 29 i förordning (EU) nr 575/2013 och som inte ger rätt att kräva att institutet återlöser kapitalinstrumentet.

Artikel 5

Typ av företag som enligt tillämplig nationell lag erkänns som sparbank enligt artikel 27.1 a iii i förordning (EU) nr 575/2013

1. Behöriga myndigheter får fastställa att en typ av företag som erkänns enligt tillämplig nationell lag räknas som en kooperativ sammanslutning vid tillämpningen av del två i förordning (EU) nr 575/2013, om samtliga villkor i punkterna 2, 3 och 4 är uppfyllda.

2. För att erkännas som sparbank enligt punkt 1, ska ett instituts rättsliga ställning motsvara någon av följande kategorier:

- a) I Österrike: Institut som är registrerade som "Sparkasse" enligt paragraf 1.1 i "Bundesgesetz über die Ordnung des Sparkassenwesens (Sparkassengesetz – SpG)".
- b) I Danmark: Institut som är registrerade som "Sparekasser" enligt den danska lagen om finansverksamhet.
- c) I Finland: Institut som är registrerade som "Säästöpankki" eller "Sparbank" enligt "Säästöpankkilaki" eller "Sparbankslag".
- d) I Tyskland: Institut som är registrerade som "Sparkasse" enligt följande:
 - 1) "Sparkassengesetz für Baden-Württemberg (SpG)"
 - 2) "Gesetz über die öffentlichen Sparkassen (Sparkassengesetz – SpkG)" i Bayern.
 - 3) "Gesetz über die Berliner Sparkasse und die Umwandlung der Landesbank Berlin – Girozentrale – in eine Aktiengesellschaft (Berliner Sparkassengesetz – SpkG)".
 - 4) "Brandenburgisches Sparkassengesetz (BbgSpkG)".
 - 5) "Sparkassengesetz für öffentlich-rechtliche Sparkassen im Lande Bremen (Bremisches Sparkassengesetz)".
 - 6) "Hessisches Sparkassengesetz".
 - 7) "Sparkassengesetz des Landes Mecklenburg-Vorpommern (SpkG)".
 - 8) "Niedersächsisches Sparkassengesetz (NSpG)".
 - 9) "Sparkassengesetz Nordrhein-Westfalen (Sparkassengesetz – SpkG)".
 - 10) "Sparkassengesetz (SpkG) für Rheinland-Pfalz".
 - 11) "Saarländisches Sparkassengesetz (SSpG)".
 - 12) "Gesetz über die öffentlich-rechtlichen Kreditinstitute im Freistaat Sachsen und die Sachsen-Finanzgruppe".
 - 13) "Sparkassengesetz des Landes Sachsen-Anhalt (SpkG-LSA)".
 - 14) "Sparkassengesetz für das Land Schleswig-Holstein (Sparkassengesetz – SpkG)".
 - 15) "Thüringer Sparkassengesetz (ThürSpkG)".

e) I Spanien: Institut som är registrerade som "Cajas de Ahorros" enligt "Real Decreto-Ley 2532/1929, de 21 de noviembre, sobre Régimen del Ahorro Popular".

f) I Sverige: Institut som är registrerade som "sparbank" enligt sparbankslagen (1987:619).

3. För att erkännas som sparbank enligt punkt 1, ska institutet med avseende på kärnprimärkapital och i enlighet med tillämplig nationell lag eller sina stadgar på juridisk personnivå endast kunna ge ut de kapitalinstrument som avses i artikel 29 i förordning (EU) nr 575/2013.

4. För att erkännas som sparbank enligt punkt 1, får summan av kapital, reserver och delårs- eller årsöverskott enligt tillämplig nationell lag inte delas ut till innehavare av kärnprimärkapitalinstrument. Detta villkor ska anses vara uppfyllt även om institutet ger ut kärnprimärkapitalinstrument som ger innehavarna rätt till en del av överskottet och reserverna från den löpande verksamheten, om detta är tillåtet enligt tillämplig nationell lag, förutsatt att denna del står i proportion till deras bidrag till kapitalet och reserverna eller, om det är tillåtet enligt nationell lag, i enlighet med en alternativ ordning. Institutet får ge ut kärnprimärkapitalinstrument som i händelse av obestånd eller likvidation ger innehavaren en rätt till reserver som inte behöver stå i proportion till bidraget till kapital och reserver, under förutsättning att villkoren i artikel 29.4 och 29.5 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda.

Artikel 6

Typ av företag som enligt tillämplig nationell lag erkänns som ömsesidigt bolag enligt artikel 27.1 a i i förordning (EU) nr 575/2013

1. Behöriga myndigheter får fastställa att en typ av företag som erkänns enligt tillämplig nationell lag räknas som ett ömsesidigt bolag vid tillämpningen av del två i förordning (EU) nr 575/2013, om villkoren i punkterna 2, 3 och 4 är uppfyllda.

2. För att erkännas som ömsesidigt bolag enligt punkt 1, ska ett instituts rättsliga ställning motsvara någon av följande kategorier:

a) I Danmark: Föreningar ("Foreninger") eller fonder ("Fonde") som härrör från ombildningen av försäkringsbolag ("Forsikringselskaber"), bostadslåneinstitut ("Realkreditinstitutter"), sparbanker ("Sparekasser"), kooperativa sparbanker ("Andelskasser") och sammanslutningar av kooperativa sparbanker ("Sammenslutninger af andelskasser") till aktiebolag i enlighet med den danska lagen om finansverksamhet.

b) I Irland: Institut som registrerats som "building societies" enligt "Building Societies Act 1989".

c) I Förenade kungariket: Institut som är registrerade som "building societies" enligt "Building Societies Act 1986"; institut som är registrerade som "savings bank" enligt "Savings Bank (Scotland) Act 1819".

3. För att erkännas som ömsesidigt bolag enligt punkt 1, ska institutet i enlighet med tillämplig nationell lag eller sina stadgar på juridisk personnivå endast kunna ge ut de kapitalinstrument som avses i artikel 29 i förordning (EU) nr 575/2013.

4. För att erkännas som ömsesidigt bolag enligt punkt 1, ska hela beloppet eller ett delbelopp av summan av kapital eller reserver ägas av institutets medlemmar, som inte under ordinarie verksamhet får direkt del av reserverna, framför allt inte genom lämnande av utdelningar. Dessa villkor anses uppfyllda även om institutet ger ut kärnprimärkapitalinstrument som ger rätt till överskott och reserver, om detta är tillåtet enligt tillämplig nationell lag.

Artikel 7

Typ av företag som enligt tillämplig nationell lag erkänns som ett liknande institut enligt artikel 27.1 a iv i förordning (EU) nr 575/2013

1. Behöriga myndigheter får fastställa att en typ av företag som erkänns enligt tillämplig nationell lag räknas som ett institut som liknar kooperativ, ömsesidiga bolag och sparbanker vid tillämpningen av del två i förordning (EU) nr 575/2013, om samtliga villkor i punkterna 2, 3 och 4 är uppfyllda.

2. För att erkännas som ett institut som liknar kooperativ, ömsesidiga bolag och sparbanker enligt punkt 1, ska ett instituts rättsliga ställning motsvara någon av följande kategorier:

a) I Österrike: "Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken" enligt "Bundesgesetz über die Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken (Pfandbriefstelle-Gesetz – PfBrStG)".

b) I Finland: Institut som är registrerade som "Hypoteekkiyhdistys" eller "Hypoteksförening" enligt "Laki hypoteekkiyhdistyksistä" eller "Lag om hypoteksföreningar".

3. För att erkännas som ett institut som liknar kooperativ, ömsesidiga bolag och sparbanker enligt punkt 1, ska institutet i enlighet med nationell lag eller bolagets stadgar på juridisk personnivå endast kunna ge ut de kapitalinstrument som avses i artikel 29 i förordning (EU) nr 575/2013.

4. För att erkännas som ett institut som liknar kooperativ, ömsesidiga bolag och sparbanker enligt punkt 1, ska även ett eller flera av följande villkor vara uppfyllda:

a) Om innehavarna (som kan men inte behöver vara medlemmar av institutet) av de kärnprimärkapitalinstrument som avses i punkt 3 har möjlighet att utträda i enlighet med tillämplig nationell lag, kan de också ha rätt att kräva att institutet ska återlösa kapitalinstrumentet, men endast med förbehåll för begränsningarna i nationell lag, bolagets stadgar, förordning (EU) nr 575/2013 och denna förordning. Detta får inte förhindra att institutet i enlighet med nationell lag till medlemmar och icke-medlemmar ger ut kärnprimärkapitalinstrument som uppfyller kraven i artikel 29 i förordning (EU) nr 575/2013 och som inte ger rätt att kräva att institutet återlöser kapitalinstrumentet.

b) Summan av kapital, reserver och delårs- eller årsöverskott får enligt tillämplig nationell lag inte delas ut till innehavare av kärnprimärkapitalinstrument. Det villkoret anses vara uppfyllt även om institutet ger ut kärnprimärkapitalinstrument som ger innehavarna rätt till en del av överskottet och reserverna från den löpande verksamheten, om detta är tillåtet enligt tillämplig nationell lag, förutsatt att den delen står i proportion till deras bidrag till kapitalet och reserverna eller, om det är tillåtet enligt nationell lag, i enlighet med en alternativ ordning. Institutet får ge ut kärnprimärkapitalinstrument som i händelse av obestånd eller likvidation ger innehavaren rätt till reserver som inte behöver stå i proportion till bidraget till kapital och reserver, under förutsättning att villkoren i artikel 29.4 och 29.5 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda.

c) Hela beloppet eller ett delbelopp av summan av kapital och reserver ägs av institutets medlemmar, som inte under ordinarie verksamhet får direkt del av reserverna, framför allt inte genom lämnande av utdelningar.

Underavsnitt 3

Indirekt finansiering

Artikel 8

Indirekt finansiering av kapitalinstrument enligt artiklarna 28.1 b, 52.1 c och 63 c i förordning (EU) nr 575/2013

1. Indirekt finansiering av kapitalinstrument enligt artiklarna 28.1 b, 52.1 c och 63 c i förordning (EU) nr 575/2013 ska anses vara finansiering som inte är direkt.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska direkt finansiering avse situationer då ett institut har beviljat ett lån eller annan finansiering i någon form till en investerare som används för köp av dess kapitalinstrument.

3. Direkt finansiering ska också inbegripa finansiering för andra ändamål än förvärv av ett instituts kapitalinstrument som beviljas en fysisk eller juridisk person som har ett kvalificerat innehav i kreditinstitutet i den mening som avses i artikel 4.36 i förordning (EU) nr 575/2013, eller som betraktas som närstående i den mening som avses i definitionerna i punkt 9 av Internationell redovisningsstandard (IAS) 24 "Upplysningar om närstående" som i unionen tillämpas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002⁽¹⁾, med beaktande av eventuella ytterligare riktlinjer som fastställts av den behöriga myndigheten, om institutet inte kan visa att det uppfyller samtliga följande kriterier:

- a) Transaktionen genomförs på liknande villkor som andra transaktioner med tredje part.
- b) Den fysiska eller juridiska personen eller den närstående behöver inte förlita sig till utdelningar eller till försäljning av de kapitalinstrument som innehas för att bära kostnaderna för ränta och återbetalning av finansieringen.

Artikel 9

Tillämpliga former och art av indirekt finansiering av kapitalinstrument i enlighet med artiklarna 28.1 b, 52.1 c och 63 c i förordning (EU) nr 575/2013

1. Tillämplig form och art av indirekt finansiering av förvärv av ett instituts kapitalinstrument ska inbegripa följande:

- a) Sådan finansiering vid utgivandet eller därefter av en investerarens förvärv av ett instituts kapitalinstrument som genomförs av enheter som institutet direkt eller indirekt kontrollerar eller av enheter som omfattas av något av följande:
 - 1) Räckvidden av institutets sammanställda redovisning eller konsolidering under tillsyn.
 - 2) Räckvidden av den sammanställda balansräkning eller utvidgade aggregerade beräkning, likvärdig med sammanställd redovisning enligt artikel 49.3 a iv i förordning (EU) nr 575/2013, som upprättats av det institutionella skyddssystem eller nätverk av institut som är underställda ett centralt organ som inte är organiserat som en grupp och som institutet tillhör.
 - 3) Räckvidden av den extra tillsynen över institutet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG⁽²⁾ om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat.
- b) Sådan finansiering vid utgivandet eller därefter av en investerarens förvärv av ett instituts kapitalinstrument som genomförs av externa enheter som skyddas av en garanti eller

av användningen av ett kreditderivat eller som säkras på något annat sätt så att kreditrisken överförs till institutet eller till enheter som institutet har direkt eller indirekt kontroll över eller till enheter som omfattas av något av följande:

- 1) Räckvidden av institutets sammanställda redovisning eller konsolidering under tillsyn.
 - 2) Räckvidden av den sammanställda balansräkning eller utvidgade aggregerade beräkning, likvärdig med sammanställd redovisning enligt artikel 49.3 a iv i förordning (EU) nr 575/2013, som upprättats av det institutionella skyddssystem eller nätverk av institut som är underställda ett centralt organ som inte är organiserat som en grupp och som institutet tillhör.
 - 3) Räckvidden av den extra tillsynen över institutet i enlighet med direktiv 2002/87/EG.
- c) Finansiering av en låntagare som överlåter finansieringen till förvärvets slutliga investerare, vid utgivandet av ett instituts kapitalinstrument eller därefter.

2. För att anses vara indirekt finansiering i enlighet med punkt 1 måste även följande villkor i förekommande fall vara uppfyllda:

- a) Investeraren omfattas inte av något av följande:

- 1) Räckvidden av institutets sammanställda redovisning eller konsolidering under tillsyn.
- 2) Räckvidden av den sammanställda balansräkning eller utvidgade aggregerade beräkning, likvärdig med sammanställd redovisning enligt artikel 49.3 a iv i förordning (EU) nr 575/2013, som upprättats av det institutionella skyddssystem eller nätverk av institut som är underställda ett centralt organ som inte är organiserat som en grupp och som institutet tillhör. Vid tillämpningen ska en investerare anses omfattas av utvidgad aggregerad beräkning, om det berörda kapitalinstrumentet omfattas av konsolidering eller utvidgad aggregerad beräkning enligt artikel 49.3 a iv i förordning (EU) nr 575/2013, så att flerfaldig användning av kapitalbasen och skapande av kapitalbas mellan medlemmarna av det institutionella skyddssystemet förhindras. Om godkännande inte har inhämtats från den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 49.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ska villkoret anses vara uppfyllt om båda de enheter som avses i punkt 1 a och institutet är medlemmar av samma institutionella skyddssystem och enheterna drar av medlen för förvärv av institutets kapitalinstrument i enlighet med artiklarna 36.1 f–i, 56 a–d och 66 a–d i förordning (EU) nr 575/2013, enligt vad som är tillämpligt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

- 3) Räckvidden av den extra tillsynen över institutet i enlighet med direktiv 2002/87/EG.

b) Den externa enheten omfattas inte av något av följande:

- 1) Räckvidden av institutets sammanställda redovisning eller konsolidering under tillsyn.
- 2) Räckvidden av den sammanställda balansräkningen eller utvidgade aggregerade beräkning, likvärdig med sammanställd redovisning enligt artikel 49.3 a iv i förordning (EU) nr 575/2013, som upprättats av det institutionella skyddssystem eller nätverk av institut som är underställda ett centralt organ som inte är organiserat som en grupp och som institutet tillhör.
- 3) Räckvidden av den extra tillsynen över institutet i enlighet med direktiv 2002/87/EG.

3. Vid bedömningen av om förvärvet av ett kapitalinstrument avser direkt eller indirekt finansiering enligt artikel 8, ska det berörda beloppet minska med enskilt bedömda avsättningar.

4. För att undvika kvalificering som direkt eller indirekt finansiering enligt artikel 8 och om lånet eller annan form av finansiering eller garantier beviljas en fysisk eller juridisk person som har ett kvalificerat innehav i kreditinstitutet eller som betraktas som närstående i den mening som avses i punkt 3, ska institutet fortlöpande säkerställa att det inte har tillhandahållit lånet eller annan form av finansiering eller garantier för ändamålet att direkt eller indirekt teckna institutets kapitalinstrument. Om lånet eller annan form av finansiering eller garantier beviljas parter av annat slag, ska institutet utföra denna kontroll så gott det går.

5. I fråga om ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar och liknande institut där en kund enligt nationell lag eller institutets stadgar är skyldig att teckna kapitalinstrument för att få ett lån, ska det lånet betraktas som en direkt eller indirekt finansiering om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Den behöriga myndigheten anser att teckningsbeloppet är oväsentligt.
- b) Lånets ändamål är inte att förvärva kapitalinstrument i det institut som tillhandahåller lånet.
- c) Teckningen av ett eller flera av institutets kapitalinstrument är nödvändig för att mottagaren av lånet ska bli medlem i ett ömsesidigt bolag, en kooperativ sammanslutning eller ett liknande institut.

Underavsnitt 4

Begränsningar av inlösen av kapitalinstrument

Artikel 10

Begränsningar av inlösen av kapitalinstrument som ges ut av ömsesidiga bolag, sparbanker, kooperativa sammanslutningar och liknande institut i enlighet med artikel 29.2 b i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 78.3 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Ett institut får ge ut kärnprimärkapitalinstrument med möjlighet till inlösen endast om denna möjlighet fastställs i tillämplig nationell lagstiftning.

2. Institutets möjlighet att begränsa inlösen enligt de bestämmelser om kapitalinstrument som avses i artikel 29.2 b och artikel 78.3 b i förordning (EU) nr 575/2013, ska inbegripa både rätten att skjuta upp inlösen och rätten att begränsa det belopp som ska lösas in. Institutet ska kunna skjuta upp inlösen eller begränsa det belopp som ska lösas in under en obegränsad period i enlighet med punkt 3.

3. Institutet ska fastställa omfattningen av inlösenbegränsningarna i instrumentens bestämmelserna med utgångspunkt från institutets rådande tillsynssituation med avseende på bland annat följande:

- a) Institutets totala finansiella ställning, likviditet och solvens.
- b) Kärnprimärkapitalets, primärkapitalets och det totala kapitalets storlek i förhållande till den totala riskvägda exponeringen beräknad i enlighet med kraven i artikel 92.1 a i förordning (EU) nr 575/2013, det särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkrav som avses i artikel 128.6 i det direktivet.

Artikel 11

Begränsningar av inlösen av kapitalinstrument som ges ut av ömsesidiga bolag, sparbanker, kooperativa sammanslutningar och liknande institut i enlighet med artikel 29.2 b i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 78.3 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Begränsningar av inlösen enligt de avtals- eller lagbestämmelser som reglerar instrumenten får inte förhindra att den behöriga myndigheten ytterligare begränsar inlösen av instrumenten på lämpligt sätt i enlighet med artikel 78 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. De behöriga myndigheterna ska bedöma grunderna för inlösenbegränsningar i de avtals- och lagbestämmelser som reglerar instrumentet. De ska kräva att instituten ändrar motsvarande avtalsbestämmelser, om de inte är förvissade om att grunderna för begränsningarna är tillbörliga. Om instrumenten regleras av nationell lagstiftning i avsaknad av avtalsbestämmelser, ska lagstiftningen göra det möjligt för institutet att begränsa inlösen enligt artikel 10.1–3 för att instrumenten ska räknas som kärnprimärkapital.

3. Varje beslut om att begränsa inlösen ska institutet dokumentera internt och rapportera skriftligen till den behöriga myndigheten, inbegripet skälen till att en inlösen helt eller delvis har vägrats eller skjutits upp, utifrån kriterierna i punkt 3.

4. Om flera beslut om att begränsa inlösen fattas under samma tidsperiod, får instituten dokumentera dessa beslut i en enda uppsättning dokument.

AVSNITT 2

Försiktighetsmarginaler

Artikel 12

Begreppet vinst vid försäljning i enlighet med artikel 32.1 a i förordning (EU) nr 575/2013

1. Med begreppet vinst vid försäljning enligt artikel 32.1 a i förordning (EU) nr 575/2013 ska avses varje redovisad försäljningsvinst för institutet som bokförs som en ökning av någon kapitalbaskategori och som hör till framtida marginalintäkter från en försäljning av värdepapperiserade tillgångar när dessa avförs från institutets balansräkning i samband med en värdepapperiseringstransaktion.

2. Den redovisade vinsten vid försäljning ska beräknas som skillnaden mellan a och b med tillämpning av berörd redovisningsram:

a) Nettovärdet av tillgångar som erhållits inklusive eventuell ny erhållen tillgång minus eventuell annan lämnad tillgång eller eventuell ny övertagen skuld.

b) Det bokförda värdet av värdepapperiserade tillgångar eller av den del som avförs från balansräkningen.

3. Med redovisad vinst vid försäljning som tillhör framtida marginalintäkter avses i detta sammanhang förväntad framtida överskottsmarginal enligt definitionen i artikel 242 i förordning (EU) nr 575/2013.

AVSNITT 3

Avdrag från poster i kärnprimärkapital

Artikel 13

Avdrag för förluster under innevarande räkenskapsår i enlighet med artikel 36.1 a i förordning (EU) nr 575/2013

1. För beräkningen av sitt kärnprimärkapital under året ska institutet, oberoende av om det avslutar sina konton för

finansiella transaktioner i slutet av varje delårsperiod, sammanställa sin resultaträkning och dra av eventuella uppkomna förluster från kärnprimärkapitalposter när dessa inträffar.

2. För fastställandet av ett instituts resultaträkning i enlighet med punkt 1 ska intäkter och kostnader beräknas enligt samma förfarande och enligt samma redovisningsstandarder som för redovisningsrapporten vid årets slut. Intäkter och kostnader ska uppskattas försiktigt och tillskrivas den delårsperiod då de uppkom, så att varje delårsperiod bär en rimlig del av förutsedda årsintäkter och årskostnader. Betydande eller icke-återkommande händelser ska beaktas till fullo och utan dröjsmål i den delårsperiod under vilken de inträffar.

3. Om förluster för det innevarande räkenskapsåret redan dragits av från kärnprimärkapitalposter till följd av en delårs- eller helårsrapport, krävs inte något avdrag. Med redovisningsrapport avses vid tillämpningen av denna artikel att resultatet har beräknats efter avslutande av delårs- eller årsräkenskaperna i enlighet med den redovisningsram som institutet omfattas av enligt förordning (EG) nr 1606/2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder och rådets direktiv 86/635/EEG⁽¹⁾ om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansinstitut.

4. Punkterna 1–3 ska tillämpas på samma sätt på vinster och förluster som ingår i ackumulerat övrigt totalresultat.

Artikel 14

Avdrag för uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet i enlighet med artikel 36.1 c i förordning (EU) nr 575/2013

1. Avdragen för uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet i enlighet med artikel 36.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 ska göras enligt punkterna 2 och 3.

2. Avräkningen mellan uppskjutna skattefordringar och tillhörande uppskjutna skatteskulder ska ske separat för varje skattesubjekt. Tillhörande uppskjutna skatteskulder ska begränsas till sådana som uppkommer genom skattelagstiftningen i samma jurisdiktion som de uppskjutna skattefordringarna. Vid beräkningen av uppskjutna skattefordringar och skatteskulder på gruppnivå ska ett skattesubjekt omfatta samtliga enheter som ingår i samma koncern som betraktas som en skattemässig enhet eller skattemässig konsolidering eller som lämnar en konsoliderad självdeklaration enligt tillämplig nationell lag.

⁽¹⁾ Rådets direktiv av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut.

3. Det belopp för tillhörande uppskjutna skatteskulder som får avräknas mot uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet ska motsvara skillnaden mellan beloppet i a och beloppet i b:

- a) Beloppet för uppskjutna skatteskulder som redovisas enligt tillämplig redovisningsram.
- b) Beloppet för tillhörande uppskjutna skatteskulder avseende immateriella tillgångar och förmånsbestämda pensionsplaner.

Artikel 15

Avdrag för förmånsbestämda pensionsfondstillgångar i enlighet med artiklarna 36.1 e och 41.1 b i förordning (EU) nr 575/2013

1. Den behöriga myndigheten får endast bevilja det förhandstillstånd som avses i artikel 41.1 b i förordning (EU) nr 575/2013, om den obegränsade möjligheten att använda förmånsbestämda pensionsfondstillgångar medför omedelbar och oinskränkt åtkomst till tillgångarna, exempelvis när användningen av tillgångarna inte hindras av en begränsning av något slag och det inte finns några krav från tredje part på tillgångarna.

2. Oinskränkt åtkomst till tillgångarna torde föreligga om institutet inte är skyldigt att begära och ta emot uttryckligt tillstånd från pensionsfondens förvaltare eller pensionsmottagarna varje gång överskottsmedel i planen används.

Artikel 16

Avdrag för förutsebara skattepålagor i enlighet med artiklarna 36.1 l och 56 f i förordning (EU) nr 575/2013

1. Om institutet tillämpar en redovisningsram och redovisningsprinciper som föreskriver full redovisning av innevarande och uppskjutna skatteskulder avseende transaktioner och andra händelser som redovisas i balansräkningen eller resultaträkningen, får institutet anse att förutsebara skattepålagor redan har beaktats. Den behöriga myndigheten ska förvissa sig om att alla nödvändiga avdrag har gjort, antingen enligt tillämpliga redovisningsstandarder eller enligt andra justeringar.

2. Om institutet beräknar sitt kärnprimärkapital på grundval av redovisningar som utarbetats i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002, anses villkoret i punkt 1 vara uppfyllt.

3. Om villkoret i punkt 1 inte är uppfyllt, ska institutet minska sina kärnprimärkapitalposter med det uppskattade belopp för innevarande och uppskjutna skattepålagor som ännu inte redovisats i balansräkningen och resultaträkningen avseende transaktioner och andra händelser som redovisats i balansräkningen eller resultaträkningen. Innevarande och uppskjutna

skattepålagors beräknade belopp ska fastställas med en metod som är likvärdig med den metod som föreskrivs i förordning (EG) nr 1606/2002. Uppskjutna skattepålagor beräknade belopp får inte nettas mot uppskjutna skattefordringar som inte är upptagna i redovisningen.

AVSNITT 4

Andra avdrag för poster i kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott och supplementärkapital

Artikel 17

Andra avdrag för kapitalinstrument i finansinstitut i enlighet med artikel 36.3 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Innehav av kapitalinstrument i finansinstitut enligt definitionen i artikel 4.26 i förordning (EU) nr 575/2013 ska dras av i enlighet med följande beräkningar:

- a) Från kärnprimärkapitalposter ska utan några begränsningar alla instrument dras av som kvalificeras som kapital enligt den bolagsrätt som gäller för det finansinstitut som gav ut dem och, om finansinstitutet omfattas av solvenskrav, som ingår i den högsta kvalitetsnivån av lagstadgad kapitalbas.
- b) Alla instrument som betraktas som kapital enligt den bolagsrätt som gäller för utgivaren och, om finansinstitutet inte är föremål för solvenskrav, som är eviga, absorberar den främsta och proportionellt största andelen av förluster när de inträffar, som prioriteras efter alla andra fordringar i händelse av insolvens och likvidation och inte har några preferensutdelningar eller förutbestämda utdelningar, ska dras av från kärnprimärkapitalposter.
- c) Eventuella efterställda instrument som absorberar förluster på löpande basis, inklusive rätt att ställa in kupongbetalningar, ska dras av från primärkapitaltillskottsposter. Om dessa efterställda instruments belopp överskrider primärkapitaltillskottsbeloppet, ska det överskjutande beloppet dras av från kärnprimärkapitalet.
- d) Alla andra efterställda instrument ska dras av från supplementärkapitalposter. Om dessa efterställda instruments belopp överskrider supplementärkapitalet, ska det överskjutande beloppet dras av från primärkapitaltillskottsposter. Om primärkapitaltillskottet är otillräckligt, ska återstående överskjutande belopp dras av från kärnprimärkapitalposter.
- e) Eventuella andra instrument som ingår i finansinstitutets kapitalbas enligt tillämplig tillsynsordning, eller eventuella andra instrument för vilka institutet inte kan visa att villkoren i a, b, c eller d är tillämpliga, ska dras av från kärnprimärkapitalposter.

2. I de fall som avses i punkt 3, ska instituten tillämpa avdragen enligt förordning (EU) nr 575/2013 för innehav i kapitalinstrument på grundval av motsvarande avdragsmetod. Vid tillämpningen av denna punkt ska motsvarande avdragsmetod innebära en metod där avdraget tillämpas på samma kapitalkomponent som kapitalet skulle kvalificeras för om det gavs ut av institutet självt.

3. De avdrag som avses i punkt 1 får inte tillämpas i följande fall:

- a) Om finansinstitutet godkänts av och är föremål för tillsyn av en behörig myndighet och omfattas av tillsynskrav som är likvärdiga med dem som tillämpas på institut enligt förordning (EU) nr 575/2013. Detta tillvägagångssätt ska tillämpas på finansinstitut från tredjeland endast om en likvärdighetsbedömning av tillsynsordningen i det berörda tredjelandet har genomförts i enlighet med den förordningen och det har konstaterats att den tillsynsordningen minst motsvarar den tillsynsordning som tillämpas i unionen.
- b) Om finansinstitutet är ett institut för elektroniska pengar i den mening som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG ⁽¹⁾ och inte åtnjuter valfria undantag enligt artikel 9 i det direktivet.
- c) Om finansinstitutet är ett betalningsinstitut i den mening som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG ⁽²⁾ och inte omfattas av ett undantag enligt artikel 26 i det direktivet.
- d) Om det finansiella institutet är en förvaltare av en alternativ investeringsfond i den mening som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ⁽³⁾ eller ett förvaltningsbolag i den mening som avses i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽⁴⁾.

Artikel 18

Kapitalinstrument i försäkringsföretag och återförsäkringsföretag i tredjeland i enlighet med artikel 36.3 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Innehav av kapitalinstrument i försäkringsföretag och återförsäkringsföretag i tredjeland som omfattas av en

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden (EUT L 319, 5.12.2007, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EG av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juni 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

solvensordning som antingen har bedömts som icke-likvärdig den som föreskrivs i avdelning I kapitel VI i direktiv 2009/138/EG och i enlighet med förfarandet i artikel 227 i det direktivet, eller som inte har bedömts alls, ska dras av på följande sätt:

- a) Alla instrument som kvalificeras som kapital enligt den bolagsrätt som gäller för de försäkringsföretag och återförsäkringsföretag i tredjeland som gav ut dem och som ingår i den högsta kvalitetsnivån av lagstadgad kapitalbas utan några begränsningar enligt tredjelandets ordning ska dras av från kärnprimärkapitalposter.
- b) Eventuella efterställda instrument som absorberar förluster på löpande basis, inklusive rätt att ställa in kupongbetalningar, ska dras av från primärkapitaltillskottposter. Om dessa efterställda instruments belopp överskrider primärkapitaltillskottet, ska det överskjutande beloppet dras av från kärnprimärkapitalposter.
- c) Alla andra efterställda instrument ska dras av från supplementärkapitalposter. Om dessa efterställda instruments belopp överskrider supplementärkapitalet, ska det överskjutande beloppet dras av från primärkapitaltillskottposter. Om detta överskjutande belopp överskrider primärkapitaltillskottet, ska det återstående överskjutande beloppet dras av från kärnprimärkapitalposter.
- d) För försäkringsföretag och återförsäkringsföretag i tredjeland som omfattas av tillsynsmässiga solvenskrav, ska från kärnprimärkapitalposter eventuella andra instrument dras av som ingår i landets försäkringsföretags och återförsäkringsföretags kapitalbas enligt tillämplig solvensordning, eller eventuella andra instrument för vilka institutet inte kan visa att villkoren i a, b, c eller d är tillämpliga.

2. Om tredjelandet vars solvensordning, inklusive bestämmelser om kapitalbasen, har bedömts som likvärdig den som föreskrivs i avdelning I kapitel VI i direktiv 2009/138/EG och i enlighet med förfarandet i artikel 227 i det direktivet, ska innehav av kapitalinstrument i tredjelandets försäkrings- eller återförsäkringsföretag behandlas som innehav av kapitalinstrument i försäkrings- eller återförsäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med artikel 14 i direktiv 2009/138/EG.

3. I de fall som avses i punkt 2 i denna artikel, ska institut för innehav av försäkringsposter i kapitalbasen tillämpa avdragen i artiklarna 44 b, 58 b och 68 b i förordning (EU) nr 575/2013, enligt vad som är tillämpligt.

Artikel 19

Kapitalinstrument i företag som är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG i enlighet med artikel 36.3 i förordning (EU) nr 575/2013

Innehav av kapitalinstrument i företag som är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG i enlighet med artikel 4 i det direktivet ska dras av på följande sätt:

- a) Alla instrument som kvalificeras som kapital enligt den bolagsrätt som gäller för det företag som gav ut dem och som ingår i den högsta kvalitetsnivån av lagstadgad kapitalbas utan några begränsningar ska dras av från kärnprimärkapitalet.
- b) Eventuella efterställda instrument som absorberar förluster på löpande basis, inklusive rätt att ställa in kupongbetalningar, ska dras av från primärkapitaltillskottposter. Om dessa efterställda instruments belopp överskrider primärkapitaltillskottet, ska det överskjutande beloppet dras av från kärnprimärkapitalposter.
- c) Alla andra efterställda instrument ska dras av från supplementärkapitalposter. Om dessa efterställda instruments belopp överskrider supplementärkapitalet, ska det överskjutande beloppet dras av från primärkapitaltillskottposter. Om detta belopp överskrider primärkapitaltillskottet, ska det återstående överskjutande beloppet dras av från kärnprimärkapitalposter.
- d) Eventuella andra instrument som ingår i finansinstitutets kapitalbas enligt tillämplig solvensordning, eller eventuella andra instrument för vilka institutet inte kan visa att villkoren i a, b, c eller d är tillämpliga, ska dras av från kärnprimärkapitalet.

KAPITEL III

PRIMÄRKAPITALTILLSKOTT

AVSNITT 1

Form och art av incitament till inlösen

Artikel 20

Form och art av incitament till inlösen i enlighet med artiklarna 52.1 g och 63 h i förordning (EU) nr 575/2013

1. Med incitament till inlösen avses alla funktioner som på utgivningsdagen inger en förväntan om att kapitalinstrumentet troligen kommer att lösas in.
2. De incitament som avses i punkt 1 ska omfatta följande former:
 - a) En köpoption kombinerad med en ökning av instrumentets räntemarginaler, om köpoptionen inte utnyttjas.
 - b) En köpoption kombinerad med ett krav eller en investeringsoption om att konvertera instrumentet till ett kärnprimärkapitalinstrument, om köpoptionen inte utnyttjas.

- c) En köpoption kombinerad med en förändring av referensräntan, om räntemarginalen över den andra referensräntan är större än förskottsbetalningen minus swappräntan.
- d) En köpoption kombinerad med en ökning av inlösenbeloppet i framtiden.
- e) En försäljningsoption kombinerad med en ökning av instrumentets räntemarginal eller en ändring av referensräntan om räntemarginalen över den andra referensräntan är större än förskottsbetalningen minus swappräntan, om instrumentet inte säljs.
- f) En marknadsföring av instrumentet på ett sätt som låter investerare förstå att instrumentet kommer att köpas.

AVSNITT 2

Konvertering eller nedskrivning av kapitalbeloppet

Artikel 21

Arten av uppskrivningen av kapitalbeloppet efter en nedskrivning i enlighet med artiklarna 52.1 n och 52.2 c ii i förordning (EU) nr 575/2013

1. Nedskrivningen av kapitalbeloppet ska tillämpas proportionellt för alla innehavare av primärkapitaltillskottinstrument som inbegriper en liknande nedskrivningsmekanism och en identisk utlösningsnivå.
2. Om nedskrivningen ska betraktas som tillfällig måste alla följande villkor vara uppfyllda:
 - a) Alla utdelningar som ska betalas efter en nedskrivning ska baseras på det reducerade kapitalbeloppet.
 - b) Uppskrivningar ska baseras på institutets vinster efter det att institutet har fattat ett formellt beslut som bekräftar den slutliga vinsten.
 - c) Varje uppskrivning av instrumentet eller kupongbetalningar för det minskade kapitalbeloppet ska ske efter institutets eget val med förbehåll för de begränsningar som följer av punkterna d–f och institutet är inte skyldigt att genomföra eller påskynda en uppskrivning under vissa omständigheter.
 - d) En uppskrivning ska genomföras proportionellt mellan liknande primärkapitaltillskottinstrument som har varit föremål för en nedskrivning.
 - e) Det maximibelopp som ska tillföras summan av instrumentets uppskrivningar, tillsammans med kupongbetalningar för det reducerade kapitalbeloppet, ska vara lika med institutets vinst multiplicerad med det belopp som erhålls genom att dividera det belopp som fastställts i punkt 1 med det belopp som fastställts i punkt 2:
 - 1) Summan av det nominella beloppet före nedskrivning för institutets samtliga primärkapitaltillskottinstrument som har varit föremål för en nedskrivning.
 - 2) Institutets totala kärnprimärkapital.

f) Summan av alla uppskrivningsbelopp och kupongbetalningar för det reducerade kapitalbeloppet ska behandlas som en betalning som leder till en minskning av kärnprimärkapitalet och ska tillsammans med andra utdelningar för kärnprimärkapitalinstrument omfattas av begränsningarna för det högsta utdelningsbara beloppet enligt artikel 141.2 i direktiv 2013/36/EU så som det införlivats i nationell rätt.

3. Vid tillämpningen av 2 e ska beräkningen göras vid den tidpunkt då uppskrivningen genomförs.

Artikel 22

Förfaranden och tidpunkt för fastställande av att en utlösande händelse har inträffat i enlighet med artikel 52.1 n i förordning (EU) nr 575/2013

1. Om institutet har fastställt att kärnprimärkapitalkvoten har fallit under den nivå som aktiverar konvertering eller nedskrivning av instrumentet till den nivå där de krav som föreskrivs i avdelning II del ett i förordning (EU) nr 575/2013 blir tillämpliga, ska institutets ledningsorgan eller annat berört organ i institutet utan dröjsmål fastställa att en utlösande händelse har inträffat och att det föreligger en oåterkallelig skyldighet att skriva ned eller konvertera instrumentet.

2. Det belopp som ska skrivas ned eller konverteras ska fastställas så snart som möjligt och inom högst en månad från den tidpunkt då det fastställts att den utlösande händelsen har inträffat enligt punkt 1.

3. Den behöriga myndigheten får kräva att den maximala tidsfristen på en månad enligt punkt 2 minskas i de fall då myndigheten bedömer att det belopp som ska konverteras eller skrivas ned har fastställts med tillräcklig säkerhet och myndigheten anser att det krävs en omedelbar konvertering eller nedskrivning.

4. Om det krävs en oberoende granskning av det belopp som ska skrivas ned eller konverteras enligt de bestämmelser som reglerar primärkapitaltillskottinstrumentet, eller om den behöriga myndigheten kräver en oberoende granskning för att fastställa det belopp som ska skrivas ned eller konverteras, ska ledningsorganet eller annan behörigt organ för institutet se till att detta sker omedelbart. Den oberoende granskningen ska genomföras så snart som möjligt och inte förhindra att institutet skriver ned eller konverterar primärkapitaltillskottinstrumentet och uppfyller kraven i punkterna 2 och 3.

AVSNITT 3

Egenskaper hos instrument som kan hindra rekapitalisering

Artikel 23

Egenskaper hos instrument som kan hindra rekapitalisering i enlighet med artikel 52.1 o i förordning (EU) nr 575/2013

Egenskaper som kan hindra rekapitalisering av ett institut ska inbegripa bestämmelser som kräver att institutet ersätter

befintliga innehavare av kapitalinstrument, om ett nytt kapitalinstrument ges ut.

AVSNITT 4

Användning av specialföretag för indirekt utgivning av kapitalbasinstrument

Artikel 24

Användning av specialföretag för indirekt utgivning av kapitalbasinstrument i enlighet med artiklarna 52.1 p och 63 n i förordning (EU) nr 575/2013

1. Om institutet eller en enhet inom gruppen enligt kapitel 2 avdelning II i del ett av förordning (EU) nr 575/2013 ger ut ett kapitalinstrument som tecknas av ett specialföretag, får detta kapitalinstrument inte på institutnivå eller på den ovannämnda enhetens nivå redovisas som kapital av en högre kvalitet än den lägsta kvalitet av det kapital som ges ut till specialföretaget och det kapital som specialföretaget ger ut till tredje part. Detta krav ska gälla på grupp- och delgruppsnivåer och enskilda nivåer vid tillämpningen av tillsynskraven.

2. Rättigheterna för innehavare av instrument som ges ut av ett specialföretag får inte vara mer förmånliga än om instrumentet hade getts ut direkt av institutet eller av en enhet i gruppen enligt kapitel 2 avdelning II i del ett av förordning (EU) nr 575/2013.

KAPITEL IV

ALLMÄNNA KRAV

AVSNITT 1

Indirekta innehav som uppkommer genom indexinnehav

Artikel 25

Försiktighetsmarginal som krävs vid skattningar för beräkning av exponeringar som används som alternativ till underliggande exponeringar i enlighet med artikel 76.2 i förordning (EU) nr 575/2013

1. En skattning är tillräckligt försiktig, om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Om investeringsmandatet för indexet specificerar att ett kapitalinstrument i en enhet inom finanssektorn som ingår i indexet inte får överskrida en maximal procentandel av indexet, använder institutet den procentandelen som en skattning av det värde av innehavet som dras av från poster i kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott eller supplementärkapital i enlighet med artikel 17.2, eller också från kärnprimärkapitalposter, i situationer där institutet inte kan fastställa innehavets exakta art.

b) Om institutet inte kan fastställa den maximala procentandelen enligt punkt a och om indexet, enligt investeringsmandatet eller annan relevant information, inkluderar kapitalinstrument i enheter inom finanssektorn, drar institutet av indexinnehavens hela belopp från sina kärnprimärkapital-, primärkapitaltillskott- eller supplementärkapitalposter i enlighet med artikel 17.2, eller också från kärnprimärkapitalposter, i situationer där institutet inte kan fastställa innehavets exakta art.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska följande gälla:

a) Ett indirekt innehav som uppkommer genom ett indexinnehav ska bestå av den andel av indexet som investerats i kärnprimärkapital-, primärkapitaltillskotts- och supplementärkapitalinstrument i de enheter inom finanssektorn som ingår i indexet.

b) Ett index ska inbegripa men vara inte begränsat till indexfonder, aktie- eller obligationsindex eller varje annat system där det underliggande instrumentet är ett kapitalinstrument som getts ut av en enhet inom finanssektorn.

Artikel 26

Innebörden av operativt betungande enligt artikel 76.3 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Vid tillämpningen av artikel 76.3 i förordning (EU) nr 575/2013 ska med operativt betungande avses situationer då genomlysningmetoder för kapitalinnehav i enheter inom finanssektorn på fortlöpande basis är omotiverade enligt de behöriga myndigheternas bedömning. Vid sin bedömning av arten av operativt betungande situationer ska de behöriga myndigheterna beakta dessa positioners låga väsentlighet och den korta innehavsperioden. En innehavsperiod av kort varaktighet ska kräva att institutet kan styrka att indexet har stark likviditet.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska en position anses ha låg väsentlighet, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Den enskilda nettoexponering som uppkommer genom indexinnehav, värderad före genomlysning, överskrider inte 2 % av kärnprimärkapitalposterna med beräkningen i artikel 46.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Den totala nettoexponering som uppkommer genom indexinnehav, värderad före genomlysning, överskrider inte 5 % av kärnprimärkapitalposterna med beräkningen i artikel 46.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

c) Summan av den totala nettoexponering som uppkommer genom indexinnehav, värderad före genomlysning, och av alla andra innehav som ska dras av enligt artikel 36.1 h i förordning (EU) nr 575/2013 överskrider inte 10 % av

kärnprimärkapitalposterna med beräkningen i artikel 46.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

AVSNITT 2

Tillstånd från tillsynsmyndighet för att reducera kapitalbasen

Artikel 27

Innebörden av hållbar för institutets inkomstkacapitet i enlighet med artikel 78.1 a i förordning (EU) nr 575/2013

Med hållbar för institutets inkomstkacapitet i enlighet med artikel 78.1 a i förordning (EU) nr 575/2013 avses att institutets lönsamhet, enligt den behöriga myndighetens bedömning, fortsätter att vara sund eller inte uppvisar någon negativ förändring efter det att instrumenten ersatts med kapitalbasinstrument av lika eller högre kvalitet, på den dagen och i den förutsebara framtiden. Vid sin bedömning ska den behöriga myndigheten beakta institutets lönsamhet i stressituationer.

Artikel 28

Processen och uppgiftskraven för en ansökan från ett institut om att genomföra inlösen, reduceringar och återköp i enlighet med artikel 77 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Inlösen, reduceringar och återköp av kapitalbasinstrument får inte tillkännages innehavare av instrumenten, innan institutet har fått förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten.

2. Om det föreligger tillräcklig visshet om att inlösen, reduktion och återköp förväntas ske och förhandsgodkännande har inhämtats från den behöriga myndigheten, ska institutet innan inlösen, reduceringar eller återköp faktiskt sker dra av motsvarande belopp som ska lösas in, reduceras eller återköpas. Tillräcklig visshet anses föreligga i synnerhet om institutet offentligt har tillkännagett sin avsikt att lösa in, reducera eller återköpa ett kapitalbasinstrument.

3. Vid tillämpningen av tillsynskraven ska punkterna 1 och 2 i förekommande fall gälla på grupp- och delgruppsnivåer och enskilda nivåer.

Artikel 29

Inlämning av en ansökan från ett institut om att genomföra inlösen, reduceringar och återköp i enlighet med artiklarna 77 och 78 i förordning (EU) nr 575/2013 och lämpliga begränsningar av inlösen i enlighet med artikel 78.3 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Ett institut ska lämna in en ansökan till den behöriga myndigheten innan det reducerar eller återköper kärnprimärkapitalinstrument eller köper, löser in eller återköper primärkapitaltillskott- eller supplementärkapitalinstrument.

2. Ansökan får inbegripa en plan om att under en begränsad tidsperiod genomföra åtgärder som förtecknas i artikel 77 i förordning (EU) nr 575/2013 för flera kapitalinstrument.

3. Vid återköp av kärnprimärkapital-, primärkapitaltillskott- eller supplementärkapitalinstrument för marknadsgarantändamål, får de behöriga myndigheterna i enlighet med kriterierna i artikel 78 i förordning (EU) nr 575/2013 ge sitt förhandsgodkännande av åtgärder förtecknade i artikel 77 i den förordningen och för ett visst förutbestämt belopp.

a) För kärnprimärkapitalinstrument får detta belopp inte överskrida det lägre av följande belopp:

1) 3 % av den berörda utgivningens belopp.

2) 10 % av det belopp med vilket kärnprimärkapitalet överskrider summan av kraven på kärnprimärkapitalet enligt artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkrav som avses i artikel 128.6 i det direktivet.

b) För primärkapitaltillskott- eller supplementärkapitalinstrument får detta förutbestämda belopp inte överskrida det lägre av följande belopp:

1) 10 % av den berörda utgivningens belopp.

2) 3 % av det totala beloppet för kvarvarande primärkapitaltillskott- eller supplementärkapitalinstrument, enligt vad som är tillämpligt.

4. Behöriga myndigheter får också ge sitt förhandsgodkännande av de åtgärder som förtecknas i artikel 77 i förordning (EU) nr 575/2013, om de berörda kapitalbasinstrumenten har förmedlats till institutets anställda som en del av deras ersättning. Institutet ska informera de behöriga myndigheterna om kapitalbasinstrument köps för sådana ändamål och dra av dessa instrument från kapitalbasen enligt en motsvarande avdragsmetod under den tid de innehas av institutet. Ett avdrag enligt motsvarande basis krävs inte längre om kostnaderna för en åtgärd enligt denna punkt redan ingår i kapitalbasen till följd av en delårs- eller årsredovisningsrapport.

5. En behörig myndighet får ge sitt förhandsgodkännande i enlighet med kriterierna i artikel 78 i förordning (EU) nr 575/2013 för åtgärder förtecknade i artikel 77 i den förordningen och för ett visst förutbestämt belopp, om beloppet för kapitalbasinstrument som ska köpas, lösas in eller återköpas är oväsentligt i förhållande till det kvarvarande beloppet för motsvarande utgivning efter att köpet, inlösen eller återköpet har verkställts..

6. Vid tillämpningen av tillsynskraven ska punkterna 1–5 i förekommande fall gälla på grupp- och delgruppsnivåer och enskilda nivåer.

Artikel 30

Innehåll i ansökan som institutet ska lämna in i enlighet med artikel 77 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Den ansökan som avses i artikel 29 ska åtföljas av följande upplysningar:

a) En välgrundad förklaring till varför någon av de åtgärder som avses i artikel 29.1 genomförs.

b) Information om kapitalkrav och kapitalbuffertar som omfattar minst en treårsperiod, inklusive kapitalbasens nivå och sammansättning före och efter det att åtgärden genomförts samt åtgärdens inverkan på lagstadgade krav.

c) Effekten på institutets lönsamhet av att ersätta ett kapitalinstrument i enlighet med artikel 78.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

d) En utvärdering av de risker som institutet är eller kan komma att bli exponerat för samt om kapitalbasnivån säkerställer tillräcklig täckning av dessa risker, inklusive stresstest av huvudrisker som visar potentiella förluster under olika scenarier.

e) Andra upplysningar som den behöriga myndigheten anser sig behöva för att kunna bevilja tillstånd i enlighet med artikel 78 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. Den behöriga myndigheten ska göra undantag från inlämnandet av en del av de upplysningar som förtecknas i punkt 2, om den försäkrat sig om att den redan har tillgång till dessa.

3. Vid tillämpningen av tillsynskraven ska punkterna 1 och 2 i förekommande fall gälla på grupp- och delgruppsnivåer och enskilda nivåer.

Artikel 31

Tidpunkter för den ansökan som institutet ska lämna in och den behöriga myndighetens behandling i enlighet med artikel 77 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Institutet ska till den behöriga myndigheten lämna in en fullständig ansökan och den information som avses i artiklarna 29 och 30 senast tre månader före den dag då de åtgärder som anges i artikel 77 i förordning (EU) nr 575/2013 tillkännages innehavarna av instrumenten.

2. De behöriga myndigheterna får genom beslut i varje enskilt fall tillåta att institut under exceptionella omständigheter lämnar in den ansökan som avses i punkt 1 inom en kortare tidsfrist än tremånadersperioden.

3. Den behöriga myndigheten ska behandla en ansökan aningen inom den tidsfrist som avses i punkt 1 eller den tidsfrist som avses i punkt 2. De behöriga myndigheterna ska beakta eventuell ny information som de tar emot under denna frist om de anser att denna information är väsentlig. De behöriga myndigheterna ska påbörja behandlingen av ansökan först när de har försäkrat sig om att den information som krävs enligt artikel 28 har erhållits från institutet.

Artikel 32

Ansökningar om inlösen, reduceringar och återköp från ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar, sparbanker eller liknande institut i enlighet med artikel 77 i förordning (EU) nr 575/2013

1. När det gäller ömsesidiga bolags, kooperativa sammanslutningars, sparbankers eller liknande instituts inlösen av kärnprimärkapitalinstrument, ska den behöriga myndigheten tillställas en ansökan enligt artikel 29.1, 29.2 och 29.6 samt den information som avses i artikel 30.1 med samma frekvens som institutets behöriga organ använder för prövning av inlösen.

2. De behöriga myndigheterna får ge förhandstillstånd till en åtgärd som avses i artikel 77 i förordning (EU) nr 575/2013 för ett visst förutbestämt belopp som ska lösas in, netto efter tecknade nya inbetalda kärnprimärkapitalinstrument under en period på upp till ett år. Det förutbestämde beloppet får uppgå till 2 % av kärnprimärkapitalet, om myndigheten förvissat sig om att åtgärden inte kan hota institutets nuvarande eller framtida solvens.

AVSNITT 3

Tillfälligt undantag från avdrag från kapitalbasen

Artikel 33

Tillfälligt undantag från avdrag från kapitalbasen i enlighet med artikel 79.1 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Ett tillfälligt undantag får inte överskrida den tidsrymd som förutsetts i planen om finansiellt bistånd. Undantaget får inte beviljas för en längre period än fem år.

2. Undantaget ska tillämpas enbart för nya innehav av instrument i den enhet inom finanssektorn som är föremål för det finansiella biståndet.

3. Vid tillämpningen av ett tillfälligt undantag för avdrag från kapitalbasen får en behörig myndighet bedöma att de tillfälliga

innehav som avses i artikel 79.1 i förordning (EU) nr 575/2013 syftar till att ge finansiellt bistånd för att rekonstruera och rädda en enhet inom finanssektorn, om åtgärden genomförs enligt en plan och har godkänts av den behöriga myndigheten samt om det i planen tydligt anges etapper, tidpunkter och mål samt interaktionen mellan de tillfälliga innehaven och det finansiella biståndet.

KAPITEL V

MINORITETSINTRESSEN OCH PRIMÄRKAPITALTILLSKOTT- OCH SUPPLEMENTÄRKAPITALINSTRUMENT UTGIVNA AV DOTTERFÖRETAG

Artikel 34

De typer av tillgångar som i enlighet med artikel 83.1 i förordning (EU) nr 575/2013 kan hänföra sig till driften av specialföretag samt innebörden av begreppen minimal och obetydlig avseende kvalificerande primärkapitaltillskott och supplementärkapital utgivet av specialföretag

1. Ett specialföretags tillgångar ska betraktas som minimala och obetydliga om båda de följande villkoren är uppfyllda:

- De tillgångar i ett specialföretag som inte utgörs av investeringar i kapitalbasen i dess dotterföretag är begränsade till likvida medel avsedda för betalning av kuponger och inlösen av kapitalbasinstrument som löper ut.
- Specialföretagets tillgångar utöver dem som anges i a uppgår till högst 0,5 % av specialföretagets genomsnittliga totala tillgångar under de senaste tre åren.

2. Vid tillämpningen av 1 b får den behöriga myndigheten tillåta att ett institut använder en högre procentsats förutsatt att båda de följande villkoren är uppfyllda:

- Den högre procentsatsen är nödvändig endast för att täcka specialföretagets driftskostnader.
- Motsvarande nominella belopp överstiger inte 500 000 euro.

KAPITEL VI

FASTSTÄLLANDE AV ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER FÖR FÖRORDNING (EU) nr 575/2013 AVSEENDE KAPITALBASEN

Artikel 35

Ytterligare filter och avdrag i enlighet med artikel 481.1 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Justeringarna av poster i kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott och supplementärkapital enligt artikel 481 i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillämpas i enlighet med punkterna 2–7.

2. Om dessa avdrag och filter enligt införlivandebestämmelserna i direktiv 2006/48/EG och direktiv 2006/49/EG härrör från poster i kapitalbasen enligt artikel 57 a–c i direktiv 2006/48/EG, ska justeringen användas som kärnprimärkapitalposter.

3. I andra fall än de som omfattas av punkt 1, och om dessa avdrag och filter enligt införlivandebestämmelserna i direktiv 2006/48/EG och direktiv 2006/49/EG har tillämpats på summan av de poster som avses i artikel 57 a–ca i direktiv 2006/48/EG, med beaktande av artikel 154 i det direktivet, ska justeringen avse primärkapitaltillskottposter.

4. Om primärkapitaltillskottsposters belopp är lägre än den berörda justeringen, ska restjusteringen avse kärnprimärkapitalposter.

5. I andra fall än de som omfattas av punkterna 1 och 2, och om dessa avdrag och filter enligt införlivandebestämmelserna i direktiv 2006/48/EG och direktiv 2006/49/EG har tillämpats på poster i kapitalbasen i den mening som avses i artikel 57 d–h eller summan av kapitalbaserna i direktiv 2006/48/EG och direktiv 2006/49/EG, ska justeringen avse supplementärkapitalposter.

6. Om supplementärkapitalposters belopp är lägre än den berörda justeringen, ska restjusteringen avse primärkapitaltillskottposter.

7. Om supplementärkapital- och primärkapitaltillskottsposters belopp är lägre än den berörda justeringen, ska restjusteringen avse kärnprimärkapitalposter.

Artikel 36

Poster som är uteslutna från fortsatt tillämpning av äldre regler om kapitalinstrument som inte utgör statligt stöd inom kärnprimärkapital eller primärkapitaltillskott inom kapitalbasens andra kategorier i enlighet med artikel 487.1 och 487.2 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Om kapitalbasinstrument tillåts behandlas enligt artikel 487.1 och 487.2 i förordning (EU) nr 575/2013 under perioden 1 januari 2014–31 december 2021, får instrumenten hanteras på detta sätt antingen helt eller delvis. En sådan behandling får inte påverka beräkningen av gränsen enligt artikel 486.4 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. Kapitalbasinstrument enligt punkt 1 får även behandlas som poster som avses i artikel 484.3 i förordning (EU) nr 575/2013, förutsatt att de är poster som avses i artikel 484.3 i den förordningen och förutsatt att beloppet inte längre överskrider de tillämpliga procentsatserna i artikel 486.2 i förordningen.

3. Kapitalbasinstrument enligt punkt 1 får även behandlas som poster som avses i artikel 484.4, förutsatt att de är poster som avses i artikel 484.3 eller artikel 484.4 i förordning (EU) nr 575/2013 och förutsatt att beloppet inte längre överskrider de tillämpliga procentsatserna i artikel 486.3 i den förordningen.

Artikel 37

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 januari 2014.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 242/2014**av den 7 mars 2014****om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Lammefjordskartofler [SGB])**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr 1151/2012 har Danmarks ansökan om registrering av beteckningen "Lammefjordskartofler" offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.

- (2) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför bör beteckningen "Lammefjordskartofler" registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 mars 2014.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 286, 2.1.2013, s. 3.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.6 Frukt, grönsaker och spannmål, bearbetade eller obearbetade

DANMARK

Lammefjordskartofler (SGB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 243/2014**av den 7 mars 2014****om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Bornheimer Spargel/Spargel aus dem Anbaugebiet Bornheim [SGB])**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr 1151/2012 har Tysklands ansökan om registrering av beteckningen "Bornheimer Spargel/Spargel aus dem Anbaugebiet Bornheim" offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.

- (2) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför bör denna beteckning registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 mars 2014.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOŞ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 286, 2.10.2013, s. 12.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.6 Frukt, grönsaker och spannmål, bearbetade eller obearbetade

TYSKLAND

Bornheimer Spargel/Spargel aus dem Anbaugebiet Bornheim (SGB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 244/2014**av den 7 mars 2014****om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Strachitunt [SUB])**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr 1151/2012 har Italiens ansökan om registrering av beteckningen "Strachitunt" offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.

- (2) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför bör denna beteckning registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 mars 2014.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 290, 5.10.2013, s. 5.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.3 Ost

ITALIEN

Strachitunt (SUB)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 245/2014

av den 13 mars 2014

om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 1178/2011 av den 3 november 2011 om tekniska krav och administrativa förfaranden avseende flygande personal inom den civila luftfarten

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 av den 20 februari 2008 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet, och om upphävande av rådets direktiv 91/670/EEG, förordning (EG) nr 1592/2002 och direktiv 2004/36/EG⁽¹⁾, och särskilt artiklarna 7.5 och 7.6, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EU) nr 1178/2011⁽²⁾ fastställs tekniska och administrativa förfaranden avseende flygande personal inom den civila luftfarten.
- (2) Några medlemsstater har konstaterat att vissa krav i förordning (EU) nr 1178/2011 lägger en orimlig och oproportionerlig administrativ eller ekonomisk börda på dessa medlemsstater eller på aktörer, och har begärt undantag från vissa krav i enlighet med artikel 14.6 i förordning (EG) nr 216/2008.
- (3) Begäran om dessa undantag har analyserats av Europeiska byrån för luftfartssäkerhet, vilket i sin tur har lett till en rekommendation till kommissionen att anta vissa undantag.
- (4) Ett antal redaktionella fel i kommissionens förordning (EU) 1178/2011 som har medfört oavsiktliga svårigheter med genomförandet har också noterats av medlemsstater.
- (5) Därför bör de befintliga kraven ändras för att införa de undantag som har en tydlig inverkan på bestämmelserna och för att rätta redaktionella fel.
- (6) Dessutom innehåller bilaga I (Del-FCL) till kommissionens förordning (EU) nr 1178/2011 krav på utbildning

och kontroll avseende en instrumentbehörighet (IR). Dessa krav för IR grundades på de tidigare kraven i JAR-FCL och det har konstaterats att de behöver ses över.

- (7) Därför bör ytterligare krav införas angående kvalifikationer för att flyga under instrumentväderförhållanden, och särskilda krav införas för flygning med segelflygplan i moln.
- (8) För att se till att instrumentutbildning eller erfarenhet som erhållits före ikraftträdandet av denna förordning kan beaktas för erhållande av dessa behörigheter bör villkor fastställas för tillgodoräknande av denna utbildning eller erfarenhet.
- (9) Det bör vara möjligt för medlemsstater att tillgodoräkna instrumenterfarenhet för en innehavare av en behörighet från ett tredjeland om en säkerhetsnivå motsvarande den som anges i förordning (EG) nr 216/2008 kan garanteras. Villkor för erkännande av denna erfarenhet bör också fastställas.
- (10) För att säkerställa en smidig övergång och en hög nivå för flygsäkerheten inom civil luftfart i Europeiska unionen bör genomförandeåtgärderna motsvara högsta nivån i fråga om utbildning av piloter med hänsyn till bästa praxis samt vetenskapliga och tekniska framsteg. I enlighet med detta bör tekniska krav och administrativa förfaranden som överenskommit med Icao och de redan utarbetade kraven i bilaga I (Del FCL) till förordning (EU) nr 1178/2011, liksom den befintliga nationella lagstiftningen som rör särskilda nationella förhållanden, beaktas och återspeglas i denna uppsättning bestämmelser, med hänsyn tagen till de särskilda behoven hos piloter inom allmänflyget i Europa.
- (11) Byrån utarbetade ett utkast till genomförandebestämmelser och överlämnade det till kommissionen i form av ett yttrande i enlighet med artikel 19.1 i förordning (EG) nr 216/2008.
- (12) Medlemsstater som har inrättat ett nationellt system för auktorisering av piloter att flyga under instrumentväderförhållanden (IMC) med begränsade befogenheter endast i medlemsstatens nationella luftrum, och som kan visa att systemet är säkert och att det finns ett särskilt lokalt behov, bör tillåtas fortsätta att utfärda sådana auktorisationer under en begränsad period, med förbehåll för att vissa villkor uppfylls.

⁽¹⁾ EUT L 143, 30.4.2004, s. 76.

⁽²⁾ EUT L 311, 25.11.2011, s. 1.

- (13) Kommissionens förordning (EU) 965/2012⁽¹⁾ medger att vissa flygningar, som flygningar till delad kostnad och introduktionsflygningar, utförs enligt bestämmelser som är tillämpliga för icke-kommersiell verksamhet med icke-komplexa luftfartyg. Det finns därför ett behov av att säkerställa att piloters befogenheter som fastställts i förordning (EU) 1178/2011 är förenliga med detta synsätt.
- (14) Därför bör flygningar i dessa kategorier som fastställts i förordning (EU) 965/2012 tillåtas för piloter som innehar PPL, SPL, BPL eller LAPL.
- (15) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté för Europeiska byrån för luftfartssäkerhet som inrättats genom artikel 65 i förordning (EG) nr 216/2008.
- (16) Förordning (EU) nr 1178/2011 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionens förordning (EU) nr 1178/2011 ska ändras på följande sätt:

- 1) Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Pilotcertifiering och medicinska intyg

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 i denna förordning ska piloter på luftfartyg som avses i artikel 4.1 b och c och artikel 4.5 i förordning (EG) nr 216/2008 efterleva de tekniska krav och administrativa förfaranden som anges i bilaga I och bilaga IV till den här förordningen.

2. Trots befogenheterna för innehavare av flygcertifikat som anges i bilaga I till denna förordning, får innehavare av flygcertifikat utfärdade i enlighet med kapitel B eller C i bilaga I till denna förordning utföra flygningar som avses i artikel 6.4 a i förordning (EU) nr 965/2012. Detta påverkar inte efterlevnaden av eventuella ytterligare krav som ställs för persontransporter eller utveckling av kommersiell verksamhet som definieras i kapitel B eller C i bilaga I till den här förordningen.”

2. I artikel 4 ska följande punkt läggas till som punkt 8:

”8. Till och med den 8 april 2019 får en medlemsstat utfärda en auktorisation till en pilot att utöva särskilda

begränsade befogenheter att framföra flygplan enligt instrumentflygregler innan piloten uppfyller samtliga krav som är nödvändiga för utfärdande av en instrumentbehörighet i enlighet med denna förordning, på följande villkor:

- a) En medlemsstat får utfärda dessa tillstånd endast när detta är berättigat på grund av ett särskilt lokalt behov som inte kan tillgodoses med de behörigheter som fastställs i denna förordning.
- b) Omfattningen av de befogenheter som beviljas genom auktorisationen ska grundas på en bedömning av säkerhetsriskerna, utförd av medlemsstaten, och ta hänsyn till omfattningen av den utbildning som krävs för att den avsedda nivån för pilotkompetens ska uppnås.
- c) Befogenheterna som beviljas i auktorisationen ska begränsas till luftrummet över medlemsstatens nationella territorium eller delar av det.
- d) Auktorisationen ska utfärdas till sökande som har genomgått lämplig utbildning med kvalificerade instruktörer och uppvisat den kompetens som krävs för en kvalificerad kontrollant, enligt beslut av medlemsstaten.
- e) Medlemsstaten ska underrätta kommissionen, Easa och de andra medlemsstaterna om de särskilda omständigheterna för denna auktorisering, inklusive dess berättigande och bedömningen av säkerhetsriskerna.
- f) Medlemsstaten ska övervaka verksamheten i samband med auktoriseringen för att säkerställa en godtagbar säkerhetsnivå och vidta lämpliga åtgärder om en ökad risk eller något säkerhetsproblem konstateras.
- g) Medlemsstaten ska granska säkerhetsaspekterna av auktoriseringens genomförande och lämna in en rapport till kommissionen senast den 8 april 2017.”

3. I artikel 12 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa bestämmelserna i denna förordning för piloter som innehar certifikat och tillhörande medicinskt intyg som utfärdats av ett tredjeland som utför icke-kommersiell trafik med luftfartyg enligt artikel 4.1 b eller c i förordning (EG) nr 216/2008 till och med den 8 april 2015.”

4. Bilagorna I, II, III och VI ska ändras enligt bilagorna till denna förordning.

⁽¹⁾ I kommissionens förordning (EU) nr 965/2012 av den 5 oktober 2012 fastställs tekniska krav och administrativa förfaranden i samband med flygdrift enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 (EUT L 296, 25.10.2012, s. 1).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 mars 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA I

Bilaga I (Del FCL) till kommissionens förordning (EU) nr 1178/2011 ska ändras på följande sätt:

1) Rubriken till FCL.015 ska ersättas med följande:

"FCL.015 Ansökan om och utfärdande, förlängning och förnyelse av certifikat, behörigheter och behörighetsbevis"

2) FCL.020 ska ersättas med följande:

"FCL.020 Elev under grundflygutbildning"

a) En elev under grundflygutbildning får inte flyga ensam utan godkännande och övervakning av en flyginstruktör.

b) Vid den första ensamflygningen ska en elev under flygutbildning

- 1) för flygplan, helikoptrar och luftskepp vara minst 16 år gammal,
- 2) för segelflygplan och ballonger vara minst 14 år gammal."

3) FCL.025 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"FCL.025 Teoriprov för utfärdande av certifikat och behörigheter"

b) Punkt a 1 och a 2 ska ersättas med följande:

- "1) En sökande ska genomföra hela serien av teoriprov för ett visst certifikat eller en viss behörighet i en och samma medlemsstat.
- 2) En sökande ska genomföra ett teoriprov endast efter rekommendation från den godkända utbildningsorganisation (ATO) som ansvarar för den sökandes utbildning, och sedan den sökande genomgått lämpliga delar av den teoretiska utbildningskursen med tillfredsställande resultat."

c) Punkt b ska ändras på följande sätt:

i) Punkt b 1 ska ersättas med följande:

- "1) Godkänt på en teoriprovskrivning tilldelas en sökande som uppnår minst 75 procent av provskrivningens maximala poäng. Minuspoäng förekommer inte."

ii) Punkt b 3 och punkt b andra stycket ska ersättas med följande:

- "3) En sökande ska skriva om hela provet om denne inte har erhållit godkänt på en enskild teoriprovskrivning efter fyra provtillfällen, eller om denne inte har erhållit godkänt på alla provskrivningar efter antingen sex provtillfällen eller inom den period som anges i punkt 2.

Innan sökanden skriver om teoriprovet ska denne genomgå ytterligare utbildning vid en ATO. Utbildningsbehovets omfattning och räckvidd ska fastställas av ATO:n på grundval av sökandens behov."

d) Punkt c 1 ii ska ersättas med följande:

- "ii) För att bevilja ett CPL, en instrumentbehörighet (IR) eller en instrumentbehörighet på sträcka (EIR) under en period av 36 månader."

4) FCL.035 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt a ska ändras på följande sätt:

i) Punkt a 1 och punkt a 2 första meningen ska ersättas med följande:

- "1) Såvida inte annat anges i denna del, ska flygtid som tillgodoräknas för ett certifikat, en behörighet eller ett behörighetsbevis ha flugits i samma kategori av luftfartyg som för vilken certifikatet, behörigheten eller behörighetsbeviset söks.
- 2) Befälhavare eller pilot under utbildning."

ii) Punkt a 3 ska ersättas med följande:

- "3) Flygtid som biträdande pilot eller befälhavare under övervakning (PICUS). Såvida inte annat anges i denna del, har innehavaren av ett flygcertifikat, när han eller hon är biträdande pilot eller PICUS, rätt att tillgodoräkna sig all tid som biträdande pilot gentemot den totala flygtid som krävs för ett flygcertifikat av högre grad."

b) Punkt b ska ändras på följande sätt:

i) Punkt b 1 ska ersättas med följande:

"1) En sökande som har blivit godkänd på teoriprovet för ATPL får tillgodoräkna sig detta mot kraven på teorikunskaper för LAPL, PPL, CPL och, med undantag för helikoptrar, IR och EIR för samma kategori av luftfartyg."

ii) Följande ska läggas till som punkt b 5:

"5) Trots vad som sägs i punkt b 3 får innehavaren av en IR(A) som har genomgått en kompetensbaserad modulkurs för IR(A) eller innehavaren av en EIR endast till fullo tillgodoräkna sig detta mot kraven på teoriutbildning och teoriprov för en IR för en annan kategori av luftfartyg om han/hon också har godkänts på teoriutbildningen och teoriprovet för IFR-delen av den kurs som krävs enligt FCL.720.A b 2 i."

5) FCL.055 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt d ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"d) Särskilda krav för innehavare av en instrumentbehörighet (IR) eller instrumentbehörighet på sträcka (EIR). Utan att det påverkar tillämpningen av ovanstående punkter ska innehavare av en IR eller en EIR kunna använda engelska på en nivå som gör att de kan"

b) Punkt e ska ersättas med följande:

"e) IR- eller EIR-innehavare ska uppvisa sina språkkunskaper och sin användning av engelska genom en bedömningsmetod som fastställs av den behöriga myndigheten."

6) I FCL.060 ska punkt b 3 ersättas med följande:

"3) som biträdande avlösningspilot såvida han eller hon inte

i) har uppfyllt kraven under punkt b 1, eller

ii) under de närmast föregående 90 dagarna har genomfört minst 3 sektorer som biträdande avlösningspilot på samma typ eller klass av luftfartyg, eller

iii) har genomgått utbildning för att upprätthålla aktuell flygerfarenhet och färdighet genom repetitionsutbildning i en FFS med intervaller som inte överstiger 90 dagar. Denna repetitionsutbildning får kombineras med operatörens repetitionsutbildning som föreskrivs i de relevanta kraven i Del-ORO."

7) I FCL.105.A ska punkt b ersättas med följande:

"b) Innehavare av ett LAPL(A) får endast medföra passagerare sedan de har genomfört 10 timmars flygtid som befälhavare på flygplan eller turmotorsegelflygplan efter certifikatets utfärdande."

8) I FCL.105.S ska punkt b ersättas med följande:

"b) Innehavare av ett LAPL(S) får endast medföra passagerare sedan de har genomfört 10 timmars flygtid eller 30 starter som befälhavare på segelflygplan eller motordrivna segelflygplan efter certifikatets utfärdande."

9) FCL.105.B ska ersättas med följande:

"FCL.105.B LAPL(B) – Befogenheter

Innehavaren av ett LAPL för ballonger har befogenhet att vara befälhavare på varmluftsballonger eller varmluftsskepp med en maximal höljeskapacitet på 3 400 m³ eller på gasballonger med en maximal höljeskapacitet på 1 260 m³, som medför högst 3 passagerare, så att det aldrig finns fler än 4 personer ombord på luftfartyget."

10) I FCL.110.B ska rubriken ersättas med följande:

"FCL.110.B LAPL(B) – Krav på aktuell erfarenhet och tillgodoräkande"

11) I FCL.235 ska punkt c 2 ersättas med följande:

"2) Om sökanden underkänns på någon punkt i en sektion, underkänns den sektionen. En sökande som underkänns på endast en sektion ska genomföra endast den underkända sektionen igen. Om sökanden underkänns på mer än en sektion, måste han/hon genomföra hela provet igen."

12) I FCL.205.A ska punkt b 3 ersättas med följande:

”3) utbildning, provning och kontroll för de behörigheter eller behörighetsbevis som är knutna till detta certifikat.”

13) I FCL.205.H ska punkt b 3 ersättas med följande:

”3) utbildning, provning och kontroll för de behörigheter och behörighetsbevis som är knutna till detta certifikat.”

14) I FCL.205.As ska punkt b 3 ersättas med följande:

”3) utbildning, provning och kontroll för de behörigheter eller behörighetsbevis som är knutna till detta certifikat.”

15) I FCL.205.S ska punkt c ersättas med följande:

”c) Trots vad som sägs under punkt b 2 får innehavaren av ett SPL med instruktörs- eller kontrollantbefogenhet få ersättning för

1) tillhandahållande av flygutbildning för LAPL(S) eller SPL,

2) genomförande av flygprov och kompetenskontroller för dessa certifikat,

3) utbildning, provning och kontroll för de behörigheter och behörighetsbevis som är knutna till dessa certifikat.”

16) FCL.205.B ska ändras på följande sätt:

a) Punkt a ska ersättas med följande:

”a) Innehavaren av ett BPL har befogenhet att vara befälhavare på ballonger.”

b) Punkt c 3 ska ersättas med följande:

”3) utbildning, provning och kontroll för de behörigheter och behörighetsbevis som är knutna till dessa certifikat.”

17) I FCL.230.B ska punkt a 2 ersättas med följande:

”2) 1 träningsflygning med en instruktör i en ballong inom lämplig klass och inom den största grupp som de har befogenhet för.”

18) I FCL.510.A ska punkt c 2 ersättas med följande:

”2) Innehavare av ett flygmaskinistcertifikat utfärdat i enlighet med tillämpliga nationella bestämmelser får tillgodoräkna sig 50 procent av flygtiden som flygmaskinist, upp till maximalt 250 timmar. Dessa 250 timmar kan tillgodoräknas gentemot det krav på 1 500 timmar som föreskrivs under punkt b och det krav på 500 timmar som föreskrivs under punkt b 1, under förutsättning att den totala tillgodoräknade tiden inte överstiger 250 timmar i någon av dessa punkter.”

19) FCL.600 ska ersättas med följande:

”FCL.600 IR – Allmänt

Med undantag för vad som anges i FCL.825 får IFR-verksamhet på flygplan, helikopter, luftskepp eller vertikalstartande/-landande luftfartyg endast utföras av innehavare av ett PPL, CPL, MPL och ATPL som har en lämplig IR för denna kategori av luftfartyg eller som genomgår flygprov eller utbildning i dubbelkommando.”

20) FCL.610 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt a 1 i ska ersättas med följande:

”i) befogenheter att flyga under mörker i enlighet med FCL.810, om IR-befogenheterna ska användas under mörker, eller”

b) Punkt b ska ersättas med följande:

”b) ha genomfört minst 50 timmars distansflygning som befälhavare i flygplan, turmotorsegelflygplan, helikoptrar eller luftskepp, varav minst 10 timmar, eller 20 timmar för luftskepp, ska vara i relevant kategori av luftfartyg.”

21) I FCL.615 ska punkt b ersättas med följande:

"b) Prov. En sökande ska uppvisa en teoretisk kunskapsnivå som är lämplig för de befogenheter som tilldelas genom prov i följande:

- Luftfartsrätt.
- Allmän luftfartygskunskap – instrumentering.
- Färdplanering och övervakning av flygning.
- Människans prestationsförmåga.
- Meteorologi.
- Radionavigering.
- IFR-kommunikation."

22) I FCL.625.H ska punkt a 2 ersättas med följande:

"2) När det inte kombineras med förlängning av en typbehörighet ska sökanden endast genomföra sektion 5 och de relevanta delarna av sektion 1 i kompetenskontrollen i enlighet med tillägg 9 till denna del för relevant typ av helikopter. I så fall får en FTD 2/3 eller en FFS som motsvarar relevant typ av helikopter användas, men åtminstone varannan kompetenskontroll för förlängning av en IR(H) ska genomföras i en helikopter."

23) I FCL.710 ska punkt b ersättas med följande:

"b) Om varianten inte har flugits under en period på två år efter skillnadsutbildningen, krävs ytterligare skillnadsutbildning eller en kompetenskontroll på varianten, med undantag för typer eller varianter som omfattas av klassbehörigheterna för SEP och turmotorsegelflygplan."

24) I FCL.725 ska punkt b 4 ersättas med följande:

"4) För enpilotsflygplan med höga prestanda (HPA) ska provet vara skriftligt och bestå av minst 100 flervalsfrågor, på lämpligt sätt fördelade över kursplanens ämnen."

25) I FCL.720.A ska punkt e ersättas med följande:

"e) Trots vad som sägs i punkt d får en medlemsstat utfärda en typbehörighet med begränsningar i befogenheterna för flerpilotsflygplan som gör det möjligt för innehavaren av en sådan behörighet att vara biträdande avlösningspilot över flygnivå 200, förutsatt att två andra medlemmar av besättningen har en typbehörighet i enlighet med punkt d."

26) I FCL.740.A ska punkt a 4 ersättas med följande:

"4) Förlängningen av en instrumentbehörighet på sträcka (EIR) eller en IR(A), om sådan innehas, kan kombineras med kompetenskontrollen för förlängning av en typ-/klassbehörighet."

27) I FCL.735.As ska punkt a ersättas med följande:

"a) MCC-utbildningen ska innehålla minst

- 1) 12 timmars teoriutbildning och övningar samt
- 2) 5 timmars praktisk MCC-utbildning.

En FNPT II eller III som är kvalificerad för MCC, en FTD 2/3 eller FFS ska användas."

28) I FCL.810 ska punkt a 1 ändras på följande sätt:

a) Punkt a 1 första stycket ska ersättas med följande:

"1) Om befogenheterna för ett LAPL, ett SPL eller ett PPL för flygplan, turmotorsegelflygplan eller luftskepp ska utövas under VFR-förhållanden under mörker, ska sökandena ha genomgått en utbildningskurs vid en ATO. Kursen ska omfatta"

b) punkt a 1 ii ska ersättas med följande:

"ii) minst 5 timmars flygtid i lämplig kategori av luftfartyg under mörker, varav minst 3 timmar i dubbelkommando, som omfattar minst 1 timmes navigeringsflygning med minst en distansflygning i dubbelkommando på minst 50 km (27 nautiska mil) samt 5 starter och 5 fullstoppslandningar i enkelkommando."

29) Följande FCL.825 och FLC.830 ska läggas till:

"FCL.825 Instrumentbehörighet på sträcka (EIR)

- a) Befogenheter och krav
- 1) Innehavaren av en instrumentbehörighet på sträcka (EIR) har befogenhet att genomföra flygningar under dager enligt IFR under flygningens sträckfas, med ett flygplan som han/hon har klass- eller typbehörighet för. Denna befogenhet får utökas till att genomföra flygningar under mörker enligt IFR under flygningens sträckfas om piloten innehar ett mörkerbevis enligt FCL.810.
 - 2) Innehavaren av en EIR får endast påbörja eller fortsätta en flygning där han/hon har för avsikt att utöva befogenheterna i sin behörighet om den senast tillgängliga meteorologiska informationen visar att
 - i) väderförhållandena vid avgång är sådana att de gör det möjligt att genomföra detta flygsegment enligt VFR från start till en planerad övergång från VFR till IFR, och
 - ii) väderförhållandena vid den planerade destinationsflygplatsen den förväntade ankomsttiden kommer att vara sådana att de gör det möjligt att genomföra detta flygsegment från en övergång från IFR till VFR till landning enligt VFR.
- b) Förutsättningar. Sökande till en EIR ska inneha minst ett PPL(A) och ska ha genomfört minst 20 timmars distansflygning som befälhavare i flygplan.
- c) Utbildningskurs. Sökande till en EIR ska inom en 36-månadersperiod ha genomgått följande vid en ATO:
- 1) Minst 80 timmars teoriutbildning i enlighet med FCL.615.
 - 2) Utbildning i instrumentflygning, där
 - i) flygutbildningen för en EIR för enmotoriga flygplan ska omfatta minst 15 timmars instrumenttid under flygning som elev och
 - ii) flygutbildningen för en EIR för flermotoriga flygplan ska omfatta minst 16 timmars instrumenttid under flygning som elev, varav minst 4 timmar i flermotoriga flygplan.
- d) Teorikunskaper. Innan flygprovet genomförs ska sökanden uppvisa en teoretisk kunskapsnivå som är tillräcklig för de tilldelade befogenheterna inom de ämnen som avses i FCL.615 b.
- e) Flygprov. Efter slutförd utbildning ska sökanden genomgå ett flygprov med godkänt resultat i ett flygplan med en IRE. För en EIR för flermotoriga flygplan ska flygprovet genomföras i ett flermotorigt flygplan. För en EIR för enmotoriga flygplan ska flygprovet genomföras i ett enmotorigt flygplan.
- f) Genom undantag från punkterna c och d ska en innehavare av en EIR för enmotoriga flygplan som även innehar en klass- eller typbehörighet för flermotoriga flygplan och som önskar få en första EIR för flermotoriga flygplan genomgå en kurs vid en ATO som omfattar minst 2 timmars instrumenttid under flygning som elev under flygningens sträckfas i flermotoriga flygplan och genomgå det flygprov som anges i punkt e med godkänt resultat.
- g) Giltighet, förlängning och förnyelse.
- 1) En EIR är giltig i ett år.
 - 2) För förlängning av en EIR ska sökanden
 - i) genomgå en kompetenskontroll med godkänt resultat i ett flygplan inom den tremånadersperiod som omedelbart föregår behörighetens sista giltighetsdag, eller
 - ii) inom den tolv månadersperiod som föregår behörighetens sista giltighetsdag genomföra 6 timmar som befälhavare enligt IFR och en skolflygning som varar i minst 1 timme med en instruktör som har befogenhet att tillhandahålla utbildning för IR(A) eller EIR.
 - 3) Vid varannan förlängning måste innehavaren av en EIR genomgå en kompetenskontroll med godkänt resultat i enlighet med punkt g 2 i.
 - 4) Om en EIR har upphört att gälla ska sökanden, för att förnya sina befogenheter,
 - i) genomgå repetitionsutbildning som tillhandahålls av en instruktör med befogenhet att tillhandahålla utbildning för IR(A) eller EIR, för att nå den kompetensnivå som är nödvändig, och
 - ii) genomgå en kompetenskontroll.

- 5) Om EIR-behörigheten inte har förlängts eller förnyats inom sju år från senaste giltighetsdatum, måste innehavaren även göra om teoriprovet för EIR i enlighet med FCL.615 b.
- 6) För en EIR för flermotoriga flygplan måste kompetenskontrollen för förlängning eller förnyelse samt den skolflygning som krävs enligt punkt g 2 ii genomföras i ett flermotorigt flygplan. Om piloten även innehar en EIR för enmotoriga flygplan, ska denna kompetenskontroll även leda till förlängning eller förnyelse av EIR för enmotoriga flygplan.
- h) När sökanden till en EIR har genomfört instrumenttid under flygning som elev med en IRI(A) eller FI(A) som har befogenhet att tillhandahålla utbildning för IR eller EIR, får maximalt fem respektive sex timmar av detta tillgodoräknas mot de timmar som krävs enligt punkterna c 2 i och ii. De fyra timmarnas utbildning i instrumentflygning i flermotoriga flygplan som krävs enligt punkt c 2 ii får inte tillgodoräknas här.
 - 1) För att det ska kunna fastställas hur många timmar som ska tillgodoräknas samt vilken utbildning som behövs ska sökanden genomföra ett inträdesprov vid ATO:n.
 - 2) Slutförd utbildning i instrumentflygning som har tillhandahållits av en IRI(A) eller FI(A) ska dokumenteras i en särskild utbildningsjournal och undertecknas av instruktören.
- i) Sökande till en EIR som innehar ett PPL eller CPL enligt Del FCL samt en giltig IR(A) som utfärdats av ett tredjeland i enlighet med kraven i bilaga 1 till Chicagokonventionen får till fullo tillgodoräkna sig detta mot de utbildningskrav som nämns i punkt c. För att EIR ska kunna utfärdas ska sökanden
 - 1) godkännas på flygprovet för EIR,
 - 2) genom undantag från punkt d under flygprovet uppvisa för kontrollanten att han/hon har uppnått en tillräcklig teoretisk kunskapsnivå inom luftfartsrätt, meteorologi samt planering och genomförande av flygningar (IR),
 - 3) ha minst 25 timmars erfarenhet av flygning enligt IFR som befälhavare på flygplan.”

”FCL.830 Molnflygningsbehörighet för segelflygplan

- a) Innehavare av flygcertifikat som har befogenhet att flyga segelflygplan får endast flyga segelflygplan eller motordrivna segelflygplan, med undantag för turmotorsegelflygplan, i moln om de har molnflygningsbehörighet för segelflygplan.
- b) Sökande till en molnflygningsbehörighet för segelflygplan ska ha genomfört minst
 - 1) 30 timmar som befälhavare i segelflygplan eller motordrivna segelflygplan efter certifikatets utfärdande,
 - 2) en utbildningskurs vid en ATO som omfattar
 - i) teoriutbildning och
 - ii) minst två timmars utbildningstid i dubbelkommando i segelflygplan eller motordrivna segelflygplan, där segelflygplanet kontrolleras med hjälp av enbart instrument, varav högst en timme får genomföras på turmotorsegelflygplan, och
 - 3) ett flygprov med en FE som är kvalificerad för detta.
- c) Innehavare av en EIR eller en IR(A) får tillgodoräkna sig detta mot kravet i b 2 i. Genom undantag från punkt b 2 ii ska minst en timmes utbildningstid i dubbelkommando genomföras i ett segelflygplan eller ett motordrivet segelflygplan, med undantag för turmotorsegelflygplan, där segelflygplanet kontrolleras med hjälp av enbart instrument.
- d) Innehavare av en molnflygningsbehörighet får endast utöva sina befogenheter om de under de senaste 24 månaderna har genomfört minst en timmes flygtid eller fem flygningar som befälhavare där de har utövat befogenheterna i molnflygningsbehörigheten i segelflygplan eller motordrivna segelflygplan, med undantag för turmotorsegelflygplan.
- e) Innehavare av en molnflygningsbehörighet som inte uppfyller kraven under punkt d ska, innan de börjar utöva sina befogenheter igen,

- 1) genomföra en kompetenskontroll med en FE som är kvalificerad för detta, eller
 - 2) genomföra ytterligare flygtid eller flygningar enligt kraven i punkt d med en kvalificerad instruktör.
 - f) Innehavare av en giltig EIR eller en IR(A) får till fullo tillgodoräkna sig detta mot kraven i punkt d.”
- 30) I FCL.915 ska punkt b 2 i ersättas med följande:
- ”i) genomfört minst 15 timmars flygtid som pilot på den klass eller typ av luftfartyg som flygutbildningen avser, varav högst 7 timmar får vara i en FSTD som motsvarar denna klass eller typ av luftfartyget, i tillämpliga fall, eller”
- 31) FCL.905.FI ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt f ska ersättas med följande:
 - ”f) en behörighet för bogsering, avancerad flygning eller, för FI(S), en molnflygningsbehörighet, förutsatt att dessa befogenheter innehas och att FI har uppvisat förmåga att leda utbildning för denna behörighet för en FI som är kvalificerad i enlighet med punkt i.”
 - b) I punkt g ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”g) en EIR eller en IR för lämplig kategori av luftfartyg, förutsatt att FI:n har”
 - c) Punkt g 3 i ska ersättas med följande:
 - ”i) För flermotoriga flygplan: uppfyllt kraven för en CRI för flermotoriga flygplan.”
 - d) Punkt h 2 ska ersättas med följande:
 - ”2) För helikoptrar: villkoren i FCL.910.TRI c 1 och kraven för utbildningskursen för TRI(H) enligt FCL.915.TRI d 2.”
- 32) I FCL.910.FI ska punkt a 3 ersättas med följande:
- ”3) För klass- och typbehörigheter för enmotoriga enpilotsluftfartyg, med undantag för komplexa enpilotsflygplan med höga prestanda, tillägg till klass- och gruppbehörigheter för ballonger samt tillägg till klassbehörigheter för segelflygplan.”
- 33) I FCL.915.FI ska punkt e ersättas med följande:
- ”e) för FI(S): ha genomfört 100 timmars flygtid och 200 starter som befälhavare på segelflygplan. När sökanden vill tillhandahålla flygutbildning på turmotorsegelflygplan ska han/hon också ha genomfört 30 timmars flygtid som befälhavare på turmotorsegelflygplan samt genomföra en ytterligare kompetensbedömning på ett turmotorsegelflygplan i enlighet med FCL.935 med en FI som är kvalificerad enligt FCL.905.FI i.”
- 34) I FCL.930.FI ska punkt b 3 ändras på följande sätt:
- a) Punkt v ska ersättas med följande:

”v) För FI(B): minst 3 timmars flygutbildning, som inbegriper 3 starter.”
 - b) Punkt b 3 andra stycket ska ersättas med följande:
 - ”4) Vid ansökan om en FI-behörighet för en annan kategori av luftfartyg ska piloter som innehar eller har innehaft en FI(A)-, (H)- eller (As)-behörighet tillgodoräkna sig 55 timmar mot kravet under punkt b 2 i eller 18 timmar mot kraven under punkt b 2 ii.”
- 35) I FCL.905.TRI ska punkt a, efter de inledande orden, ersättas med följande:
- ”a) förlängning och förnyelse av EIR eller IR, förutsatt att TRI-innehavaren har en giltig IR,”

- 36) FCL.905.CRI ska ändras på följande sätt:
- a) I FCL.905.CRI ska punkt a 1 ersättas med följande:
- "1) utfärdande, förlängning eller förnyelse av en klass- eller typbehörighet för enpilotsflygplan, med undantag för komplexa enpilotsflygplan med höga prestanda, när sökanden ansöker om befogenheter för enpilotsverksamhet,"
- b) Följande nya punkt ska införas som punkt c:
- "c) Sökande till en CRI-behörighet för flermotoriga flygplan som innehar en CRI-behörighet för enmotoriga flygplan ska ha uppfyllt de villkor för en CRI-behörighet som fastställs i FCL.915.CRI a samt kraven i FCL.930.CRI a 3 och FCL.935."
- 37) I FCL.905.IRI ska punkt a ersättas med följande:
- "a) En innehavare av en IRI-behörighet har befogenhet att leda flygutbildning för utfärdande, förlängning och förnyelse av en EIR eller en IR för tillämplig kategori av luftfartyg."
- 38) I FCL.915.IRI ska punkt a 2 ersättas med följande:
- "2) för sökande till en IRI(A) för flermotoriga flygplan, uppfylla kraven i FCL.915.CRI a, FCL.930.CRI och FCL.935."
- 39) I FCL.905.SFI ska punkt d 2 ersättas med följande:
- "2) MCC-utbildning, när SFI har befogenhet att leda utbildning för flerpilotshelikoptrar."
- 40) I FCL.915.MCCI ska punkt b 1 ersättas med följande:
- "1) för flygplan, luftskepp och vertikalstartande-/landande luftfartyg: 1 500 timmars flygerfarenhet som pilot i flerpilotsverksamhet,"
- 41) FCL.940.MI ska ersättas med följande:
- "FCL.940.MI MI-behörighetens giltighet"**
- MI-behörigheten är giltig så länge som FI-, TRI- eller CRI-behörigheten är giltig."
- 42) FCL.1015 ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt b ska följande punkter läggas som till punkterna b 4 och b 5:
- "4) En genomgång om behovet av att se över och tillämpa posterna i punkt 3 vid förrättande av flygprov, kompetenskontroller eller kompetensbedömningar för en sökande som har en annan behörig myndighet än den som har utfärdat kontrollantens behörighet.
- 5) Anvisningar om hur man vid behov kan få tillgång till dessa nationella förfaranden och krav från andra behöriga myndigheter."
- b) Punkt c ska ersättas med följande:
- "c) Innehavare av en kontrollantbehörighet får inte förrätta flygprov, kompetenskontroller eller kompetensbedömningar för en sökande som har en annan behörig myndighet än den som har utfärdat kontrollantens behörighet, såvida de inte har granskat den senast tillgängliga informationen med uppgifter om de relevanta nationella förfarandena hos sökandens behöriga myndighet."
- 43) I FCL.1030 ska punkt b 3 ändras på följande sätt:
- a) En ny punkt ska läggas till som punkt iv:
- "iv) En försäkran om att kontrollanten har granskat och tillämpat de nationella förfaranden och krav som gäller hos sökandens behöriga myndighet om den behöriga myndighet som ansvarar för sökandens certifikat inte är densamma som har utfärdat kontrollantens behörighet."
- b) En ny punkt ska läggas till som punkt v:
- "v) En kopia av kontrollantbehörigheten med uppgifter om omfattningen av kontrollantbefogenheterna vid förrättande av flygprov, kompetenskontroller eller kompetensbedömningar för en sökande som har en annan behörig myndighet än den som har utfärdat kontrollantens behörighet."

- 44) FCL.1005.FE ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt a ska följande punkt läggas till som punkt a 5:
 - "5) kompetenskontroller för förlängning och förnyelse av EIR, under förutsättning att FE:n har genomfört minst 1 500 timmar som pilot på flygplan samt uppfyller kraven i FCL.1010.IRE a 2."
 - b) Punkt d 3 ska ersättas med följande:
 - "3) flygprov för utökning av SPL- eller LAPL(S)-befogenheterna till turmotorsegelflygplan, under förutsättning att kontrollanten har genomfört 300 timmars flygtid som pilot på segelflygplan eller motordrivna segelflygplan, varav 50 timmars flygutbildning på turmotorsegelflygplan,
 - 4) flygprov och kompetenskontroller för molnflygningsbehörighet, under förutsättning att kontrollanten har genomfört minst 200 timmars flygtid som pilot på segelflygplan eller motordrivna segelflygplan, varav minst 5 timmar eller 25 flygningar med flygutbildning för molnflygningsbehörighet eller minst 10 timmars flygutbildning för EIR eller IR(A)."
- 45) I FCL.1005.TRE ska punkt a 2 ersättas med följande:
- "2) kompetenskontroller för förlängning eller förnyelse av typbehörigheter, EIR och IR,"
- 46) I FCL.1010.TRE ska punkt b 5 ii ersättas med följande:
- "ii) inneha ett CPL(H) eller ATPL(H)."
- 47) I FCL.1005.CRE ska följande läggas till som punkt b 3:
- "3) förlängning och förnyelse av EIR, under förutsättning att CRE:n har genomfört minst 1 500 timmar som pilot på flygplan samt uppfyller kraven i FCL.1010.IRE a 2."
- 48) FCL.1005.IRE ska ersättas med följande:
- "FCL.1005.IRE IRE – Befogenheter**
- En innehavare av en IRE-behörighet har befogenhet att förrätta flygprov för utfärdande samt kompetenskontroller för förlängning eller förnyelse av EIR eller IR."
- 49) Tillägg 1 till bilaga I (Del-FCL) ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 3.2 ska ersättas med följande:
 - "3.2. Sökanden ska genomgå teoriprov i enlighet med vad som har fastställts i denna del för följande ämnen på lämplig kategori av luftfartyg:
 - 021 — Allmän luftfartygskunskap: skrov och system, elinstallationer, motorfunktion, nödutrustning.
 - 022 — Allmän luftfartygskunskap: instrumentering.
 - 032/034 — Prestanda: flygplan eller helikoptrar, beroende på vad som är tillämpligt.
 - 070 — Operativa förfaranden.
 - 080 — Flygningens grundprinciper."
 - b) Punkt 4.1 ska ersättas med följande:
 - "4.1. En sökande till en IR eller EIR som har blivit godkänd på relevanta teoriprov för ett CPL för samma kategori av luftfartyg får tillgodoräkna sig detta mot kraven på teorikunskaper i följande ämnen:
 - Människans prestationsförmåga.
 - Meteorologi."
- 50) Tillägg 3 till bilaga I (Del-FCL) ska ändras på följande sätt:
- a) I avsnitt E, under rubriken ALLMÄNT, ska punkt 12 d ersättas med följande:
 - "d) 6 timmars flygtid ska genomföras i ett flermotorigt flygplan, om ett flermotorigt flygplan används vid flygprovet."

b) I avsnitt K, under rubriken ALLMÄNT, ska punkt 3 a ersättas med följande:

"a) ha genomfört 155 timmars flygtid, däribland 50 timmar som befälhavare på helikoptrar varav 10 timmar ska utgöras av distansflygning; timmar som befälhavare på andra kategorier av luftfartyg får tillgodoräknas mot det krav på 155 timmars flygtid som anges i avsnitt K punkt 11,"

51) I tillägg 5 till bilaga I (Del-FCL), under rubriken ALLMÄNT, ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Godkännanden för utbildningskurser för MPL får bara ges till en ATO som hör till en kommersiell flygtransportoperatör som är certifierad i enlighet med Del-ORO eller som har ett särskilt godkänt avtal med en sådan operatör. Certifikatet ska begränsas till den angivna operatören till dess att flygbolagsoperatörens övergångs-utbildning har slutförts."

52) Tillägg 6 till Del-FCL ska ändras på följande sätt:

a) Avsnitt A ska ändras på följande sätt:

i) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. En sökande till en modulkurs för IR(A) ska inneha ett PPL(A) eller ett CPL(A). En sökande till modulen procedurmässig instrumentflygning som inte innehar ett CPL(A) ska inneha ett intyg som styrker att modulen för grundläggande instrumentflygning har genomförts.

ATO:n ska se till att en person som söker till en IR(A)-kurs för flermotor och som inte har haft någon klass- eller typbehörighet för flermotoriga flygplan har erhållit den utbildning för flermotoriga flygplan som anges i kapitel H innan han eller hon påbörjar flygutbildningen för IR(A)-kursen."

ii) Punkt 10.2 ska ersättas med följande:

"10.2. En innehavare av ett IR(H) kan få det totala antalet utbildningstimmar som föreskrivs i punkterna 7 och 8 ovan minskat till 10 timmar."

b) Ett nytt avsnitt ska införas som avsnitt Aa:

"Aa IR(A) – Kompetensbaserad modulkurs för flygutbildning

ALLMÄNT

1. Syftet med den kompetensbaserade modulkursen för flygutbildning är att utbilda PPL- eller CPL-innehavare för instrumentbehörigheten, med hänsyn tagen till tidigare utbildning i instrumentflygning samt erfarenhet. Kursen är utformad för att ge den kompetensnivå som behövs för att framföra flygplan enligt IFR och under IMC. Kursen ska bestå av utbildning i instrumentflygning som tillhandahålls av en IRI(A) eller FI(A) med befogenhet att tillhandahålla utbildning för IR kombinerat med flygutbildning inom en ATO.
2. En sökande till en sådan kompetensbaserad IR(A)-modulkurs ska inneha ett PPL(A) eller CPL(A).
3. Teoriutbildningen ska avslutas inom 18 månader. Instrumentflygutbildningen och flygprovet ska genomföras innan giltighetstiden för de godkända teoriproven har löpt ut.
4. Kursen ska omfatta följande:
 - a) Teoriutbildning som motsvarar kunskapsnivån för IR(A).
 - b) Utbildning i instrumentflygning.

TEORIKUNSKAPER

5. En godkänd kompetensbaserad IR(A)-modulkurs ska omfatta minst 80 timmars teoriutbildning. Teorikursen får inbegripa datorbaserad utbildning och inslag av e-learning. De minimikrav på klassrumsundervisning som fastställs i ORA.ATO.305 måste uppfyllas.

FLYGUTBILDNING

6. Målet är att utifrån den sökandes kompetens använda modulkursen för att uppnå IR(A). Sökanden ska emellertid uppfylla nedanstående minimikrav. Tilläggsutbildning kan krävas för att nödvändig kompetens ska uppnås.
- a) En kompetensbaserad IR(A)-modulkurs för enmotoriga flygplan ska omfatta minst 40 timmars instrumenttid som elev, varav upp till 10 timmar kan utgöras av instrumenttid på marken i en FNPT I, eller upp till 25 timmar i en FFS eller FNPT II. Maximalt 5 timmar av instrumenttiden på marken som får utföras i en FNPT II eller en FFS kan istället utföras i en FNPT I.
- i) När sökanden har
- A) genomfört utbildning i instrumentflygning tillhandahållen av en IRI(A) eller FI(A) med befogenhet att tillhandahålla utbildning för IR eller
- B) tidigare flygtid enligt IFR som befälhavare på flygplan inom ramen för en behörighet som ger befogenhet att flyga enligt IFR och under IMC,
- får högst 30 av dessa timmar tillgodoräknas som en del av de ovanstående 40 timmarna.
- ii) När sökanden har annan tidigare instrumentflygtid som elev än vad som anges i punkt a i, får högst 15 av dessa timmar tillgodoräknas mot kravet på 40 timmar.
- iii) Flygutbildningen ska i vilket fall som helst omfatta minst 10 timmars instrumentflygtid som elev i ett flygplan vid en ATO.
- iv) Den sammanlagda instrumentutbildningstiden i dubbelkommando får inte understiga 25 timmar.
- b) En kompetensbaserad IR(A)-modulkurs för flermotoriga flygplan ska omfatta minst 45 timmars instrumenttid som elev, varav upp till 10 timmar kan utgöras av instrumenttid på marken i en FNPT I, eller upp till 30 timmar i en FFS eller FNPT II. Maximalt 5 timmar av instrumenttiden på marken som får utföras i en FNPT II eller en FFS kan istället utföras i en FNPT I.
- i) När sökanden har
- A) genomfört utbildning i instrumentflygning tillhandahållen av en IRI(A) eller FI(A) med befogenhet att tillhandahålla utbildning för IR eller
- B) tidigare flygtid enligt IFR som befälhavare på flygplan inom ramen för en behörighet som ger befogenhet att flyga enligt IFR och under IMC,
- får högst 35 av dessa timmar tillgodoräknas som en del av de ovanstående 45 timmarna.
- ii) När sökanden har annan tidigare instrumentflygtid som elev än vad som anges i punkt b i, får högst 15 av dessa timmar tillgodoräknas mot kravet på 45 timmar.
- iii) Flygutbildningen ska i vilket fall som helst omfatta minst 10 timmars instrumentflygtid som elev i ett flermotorigt flygplan vid en ATO.
- iv) Den sammanlagda instrumentutbildningstiden i dubbelkommando får inte understiga 25 timmar, varav minst 15 timmar ska genomföras i ett flermotorigt flygplan.
- c) För att det ska kunna fastställas hur många timmar som ska tillgodoräknas samt vilken utbildning som behövs ska sökanden genomföra ett inträdesprov vid en ATO.
- d) Slutförd utbildning i instrumentflygning som har tillhandahållits av en IRI(A) eller FI(A) i enlighet med punkt a i eller b i ska dokumenteras i en särskild utbildningsjournal och undertecknas av instruktören.

7. Flygutbildningen för den kompetensbaserade IR(A)-modulkursen ska omfatta följande:
- a) Förfaranden och manövrer för grundläggande instrumentflygning som ska omfatta minst
 - i) grundläggande instrumentflygning utan externa visuella referenser,
 - ii) horisontell flygning,
 - iii) stigning,
 - iv) plané,
 - v) svängar i planflykt, stigning och plané,
 - vi) instrumentprocedur,
 - vii) branta svängar,
 - viii) radionavigering,
 - ix) återgång från ovanliga flyglägen,
 - x) begränsad panel, och
 - xi) igenkännande och hävande av begynnande och full stall.
 - b) Förfaranden före IFR-flygning, inbegripet användning av flyghandboken och av lämpliga dokument från flygtrafikledningen för iordningställandet av en IFR-färdplan.
 - c) Förfaranden och manövrer vid IFR-verksamhet under normala och onormala förhållanden samt vid nödlägen, vilka minst ska innefatta
 - i) övergång från visuell flygning till instrumentflygning vid start,
 - ii) standardiserade utflygnings- och inflygningsförfaranden enligt IFR,
 - iii) IFR-förfaranden under flygning på sträcka,
 - iv) förfaranden vid väntlägen,
 - v) instrumentinflygning till angivna minima,
 - vi) förfaranden vid avbruten inflygning, och
 - vii) landning efter instrumentinflygning, inklusive circling.
 - d) Manövrer under flygning och särskilda flygegenskaper.
 - e) Vid behov, framförande av ett flermotorigt flygplan i övningarna ovan, inbegripet
 - i) framförande av flygplanet med hjälp enbart av instrument under ett simulerat motorbortfall, och
 - ii) avstängning och återstart av motorn (ska genomföras på säker höjd, såvida den inte genomförs i en FFS eller FNPT II).
8. Sökande till den kompetensbaserade IR(A)-modulkursen som innehar ett PPL eller CPL enligt Del FCL samt en giltig IR(A) som utfärdats av ett tredjeland i enlighet med kraven i bilaga 1 till Chicagokonventionen får till fullo tillgodoräkna sig detta mot den utbildningskurs som anges i punkt 4. För att IR(A) ska kunna utfärdas ska sökanden
- a) bli godkänd på ett flygprov för IRA(A) i enlighet med tillägg 7,
 - b) under flygprovet uppvisa för kontrollanten att han/hon har uppnått en tillräcklig teoretisk kunskapsnivå inom luftfartsrätt, meteorologi samt planering och genomförande av flygningar (IR), och
 - c) ha minst 50 timmars erfarenhet av flygning enligt IFR som befälhavare på flygplan.

INTRÄDESPROV

9. Inträdesprovets innehåll och varaktighet ska fastställas av ATO:n på grundval av sökandens tidigare instrumenterfarenhet.

FLERMOTORIGA FLYGPLAN

10. En innehavare av en IR(A) för enmotoriga flygplan som även innehar en typ- eller klassbehörighet för flermotoriga flygplan och som för första gången önskar få en IR(A) för flermotoriga flygplan ska genomgå en kurs vid ATO:n som omfattar minst fem timmars instrumentflygning som elev i flermotoriga flygplan, varav tre timmar får vara i en FFS eller FNPT II, och ska genomgå ett flygprov med godkänt resultat.”

c) Avsnitt B ska ändras på följande sätt:

i) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. En sökande till en modulkurs för IR(H) ska inneha ett PPL(H), ett CPL(H) eller ett ATPL(H). Innan luftfartygsutbildningen inom ramen för IR(H)-kursen påbörjas, ska sökanden inneha en typbehörighet för den helikopter som används för flygprovet för IR(H) eller ha genomfört en godkänd utbildning för typbehörighet på den typen. Sökanden ska inneha ett intyg som styrker att denne har gått en MCC-utbildning med godkänt resultat om flygprovet ska utföras under flerpilotsförhållanden.”

ii) Punkt 9.2 ska ersättas med följande:

”9.2. En innehavare av ett IR(A) kan få det totala antalet utbildningstimmar minskat till 10 timmar.”

iii) Följande punkt ska läggas till som punkt 9.3:

”9.3. En innehavare av ett PPL(H) med ett mörkerbevis för helikopter eller ett CPL(H) kan få den totala instrumenttiden som elev minskad med 5 timmar.”

53) Tillägg 9 till bilaga I (Del-FCL) ska ändras på följande sätt:

a) I avsnitt B ska punkt 5 f i ersättas med följande:

”i) FFS- eller FNPT II-kvalifikation enligt de relevanta kraven i Del-ARA och Del-ORA.”

b) Avsnitt C ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen i punkt 4 skall ersättas med följande:

”4. Följande gränsvärden ska tillämpas, korrigerade för att ta hänsyn till turbulenta väderförhållanden och till den använda helikopterns manöveregenskaper och prestanda.”

ii) Punkt 10 i ska ersättas med följande:

”i) FSTD-kvalifikation enligt de relevanta kraven i Del-ARA och Del-ORA.”

iii) I avsnitt D ska punkt 8 a ersättas med följande:

”a) Kvalifikationen för utbildningshjälpmedel för flygsimulering enligt de relevanta kraven i Del-ARA och Del-ORA.”

iv) I avsnitt E punkt 8 ska den inledande meningen och punkt a ersättas med följande:

”8. Utbildningshjälpmedel för flygsimulering ska användas för den praktiska träningen och provet om de ingår som en del av en kurs för typbehörighet. Följande faktorer avgör om en kurs godkänns eller inte:

a) Kvalifikationen för utbildningshjälpmedel för flygsimulering enligt de relevanta kraven i Del-ARA och Del-ORA.”

BILAGA II

Bilaga II till förordning nr 1178/2011 ska ändras på följande sätt:

1) Punkt 1 i kapitel A "FLYGPLAN" ska ändras på följande sätt:

a) Punkt b ska ersättas med följande:

"b) Uppvisar kunskaper om relevanta delar av operativa krav och Del FCL."

b) Punkt d ska ersättas med följande:

"d) Uppfyller kraven i följande tabell:

Nationellt certifikat	Totalt antal flygtimmar	Eventuella ytterligare krav	Ersättningscertifikat enligt Del FCL samt villkor (i tillämpliga fall)	Borttagande av villkor	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
ATPL(A)	> 1 500 som befälhavare på flerpilotsflygplan	Nej	ATPL(A)	Ej relevant	a)
ATPL(A)	> 1 500 på flerpilotsflygplan	Nej	Som under punkt c 4	Som under punkt c 5	b)
ATPL(A)	> 500 på flerpilotsflygplan	Uppvisa kunskaper om planering och genomförande av flygningar enligt FCL.515	ATPL(A), med typbehörighet som begränsas till biträdande pilot	Uppvisa förmåga att vara befälhavare enligt tillägg 9 till Del FCL	c)
CPL/IR(A) samt godkänt teoritprov för ATPL enligt Icao i den medlemsstat där certifikatet är utfärdat		i) uppvisa kunskaper om planering och genomförande av flygningar enligt FCL.310 och FCL.615 b ii) uppfylla de återstående kraven enligt FCL.720.A c	CPL/IR(A) med tillgodoräkning av ATPL-teori	Ej relevant	d)
CPL/IR(A)	> 500 på flerpilotsflygplan eller i flerpilotsverksamhet på enpilotsflygplan av pendelkategorin CS-23 eller motsvarande i enlighet med relevanta krav i Del-CAT och Del-ORO för kommersiell flygtransport	i) godkänt kunskapsprov för ATPL(A) i den medlemsstat där certifikatet är utfärdat (*) ii) uppfylla de återstående kraven enligt FCL.720.A c	CPL/IR(A) med tillgodoräkning av ATPL-teori	Ej relevant	e)
CPL/IR(A)	< 500 som befälhavare på enpilotsflygplan	Uppvisa kunskaper om planering och genomförande av flygningar för CPL/IR-nivån	Som under punkt 4 f	Få typbehörighet för flerpilotsverksamhet i enlighet med Del FCL	g)

Nationellt certifikat	Totalt antal flygtimmar	Eventuella ytterligare krav	Ersättningscertifikat enligt Del FCL samt villkor (i tillämpliga fall)	Borttagande av villkor	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
CPL(A)	> 500 som befälhavare på enpilotsflygplan	Mörkerbevis, i tillämpliga fall	CPL(A), med typ-/klassbehörigheter som begränsas till enpilotsflygplan		h)
CPL(A)	< 500 som befälhavare på enpilotsflygplan	i) mörkerbevis, i tillämpliga fall ii) uppvisa kunskaper om genomförande och planering av flygningar enligt FCL.310	Som under punkt 4 h		i)
PPL/IR(A)	≥ 75 enligt IFR		PPL/IR(A) (IR begränsad till PPL)	Uppvisa kunskaper om genomförande och planering av flygningar enligt FCL.615 b	j)
PPL(A)	≥ 70 på flygplan	Uppvisa användning av radionavigeringshjälpmedel	PPL(A)		k)

(*) CPL-innehavare som redan har en typbehörighet för ett flerpilotsflygplan behöver inte genomföra ett teoriprov för ATPL(A) om de fortsätter att framföra samma flygplanstyp, men får inte tillgodoräkna sig ATPL(A)-teorin för ett certifikat enligt Del FCL. Om de behöver en annan typbehörighet för ett annat flerpilotsflygplan, måste de uppfylla kraven i kolumn 3, rad e i) i ovanstående tabell."

2) Punkt 1 i kapitel B "HELIKOPTER" ska ändras på följande sätt:

a) Punkt b ska ersättas med följande:

"b) Uppvisar kunskaper om relevanta delar av operativa krav och Del FCL."

b) Punkt d ska ersättas med följande:

"d) Uppfyller kraven i följande tabell:

Nationellt certifikat	Totalt antal flygtimmar	Eventuella ytterligare krav	Ersättningscertifikat enligt Del FCL samt villkor (i tillämpliga fall)	Borttagande av villkor	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
ATPL(H) giltig IR(H)	> 1 000 timmar som befälhavare på flerpilotshelikoptrar	Inga	ATPL(H) och IR	Ej relevant	a)
ATPL(H) inga IR(H)-befogenheter	> 1 000 timmar som befälhavare på flerpilotshelikoptrar	Inga	ATPL(H)		b)

Nationellt certifikat	Totalt antal flygtimmar	Eventuella ytterligare krav	Ersättningscertifikat enligt Del FCL samt villkor (i tillämpliga fall)	Borttagande av villkor	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
ATPL(H) giltigt IR(H)	> 1 000 på flerpilotshelikoptrar	Nej	ATPL(H) och IR med typbehörighet som begränsas till biträdande pilot	Uppvisa förmåga att vara befälhavare enligt tillägg 9 till Del FCL	c)
ATPL(H) inga IR(H)-befogenheter	> 1 000 på flerpilotshelikoptrar	Nej	ATPL(H), typbehörighet som begränsas till biträdande pilot	Uppvisa förmåga att vara befälhavare enligt tillägg 9 till Del FCL	d)
ATPL(H) giltigt IR(H)	> 500 på flerpilotshelikoptrar	Uppvisa kunskaper om planering och genomförande av flygningar enligt FCL.515 och FCL.615 b	Som under punkt 4 c	Som under punkt 5 c	e)
ATPL(H) inga IR(H)-befogenheter	> 500 på flerpilotshelikoptrar	Som under punkt 3 e	Som under punkt 4 d	Som under punkt 5 d	f)
CPL/IR(H) samt godkänt teoritprov för ATPL(H) enligt Icao i den medlemsstat där certifikatet är utfärdat		<p>i) uppvisa kunskaper om planering och genomförande av flygningar enligt FCL.310 och FCL.615 b</p> <p>ii) uppfylla de återstående kraven enligt FCL.720.H b</p>	CPL/IR(H) med tillgodoräknande av ATPL(H)-teori, förutsatt att teoriprovet för ATPL(H) enligt Icao anses vara på ATPL-nivå enligt Del FCL	Ej relevant	g)
CPL/IR(H)	> 500 timmar på flerpilotshelikoptrar	<p>i) godkänt teoritprov för ATPL(H) enligt Del FCL i den medlemsstat där certifikatet är utfärdat (*)</p> <p>ii) uppfylla de återstående kraven enligt FCL.720.H b</p>	CPL/IR(H) med tillgodoräknande av ATPL(H)-teori enligt Del FCL	Ej relevant	h)

Nationellt certifikat	Totalt antal flygtimmar	Eventuella ytterligare krav	Ersättningscertifikat enligt Del FCL samt villkor (i tillämpliga fall)	Borttagande av villkor	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
CPL/IR(H)	> 500 som befälhavare på enpilotshelikoptrar	Nej	CPL/IR(H) med typbehörigheter som begränsas till enpilotshelikoptrar	Få typbehörighet för flerpilotverksamhet i enlighet med Del FCL	i)
CPL/IR(H)	< 500 som befälhavare på enpilotshelikoptrar	Uppvisa kunskaper om planering och genomförande av flygningar enligt FCL.310 och FCL.615 b	Som under punkt 4 i		j)
CPL(H)	> 500 som befälhavare på enpilotshelikoptrar	Mörkerbevis	CPL(H) med typbehörigheter som begränsas till enpilotshelikoptrar		k)
CPL(H)	< 500 som befälhavare på enpilotshelikoptrar	Mörkerbevis, uppvisa kunskaper om genomförande och planering av flygningar enligt FCL.310	Som under punkt 4 k		l)
CPL(H) utan mörkerbevis	> 500 som befälhavare på enpilotshelikoptrar		Som under punkt 4 k och begränsat till dagerflygning enligt VFR	Få typbehörighet för flerpilotverksamhet i enlighet med Del FCL samt mörkerbevis	m)
CPL(H) utan mörkerbevis	< 500 som befälhavare på enpilotshelikoptrar	Uppvisa kunskaper om planering och genomförande av flygningar enligt FCL.310	Som under punkt 4 k och begränsat till dagerflygning enligt VFR		n)
PPL/IR(H)	≥ 75 enligt IFR		PPL/IR(H) (IR begränsad till PPL)	Uppvisa kunskaper om genomförande och planering av flygningar enligt FCL.615 b	o)
PPL(H)	≥ 75 på helikoptrar	Uppvisa användning av radionavigeringshjälpmedel	PPL(H)		p)

(*) CPL-innehavare som redan har en typbehörighet för en flerpilotshelikopter behöver inte genomföra ett teoriprov för ATPL(H) om de fortsätter att framföra samma helikoptertyp, men får inte tillgodoräkna sig ATPL(H)-teori för ett certifikat enligt Del FCL. Om de behöver en annan typbehörighet för en annan flerpilotshelikopter, måste de uppfylla kraven i kolumn 3, rad h i) i tabellen."

BILAGA III

Bilaga III till förordning nr 1178/2011 ska ändras på följande sätt:

1) Kapitel A "VALIDERING AV CERTIFIKAT" ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Ett flygcertifikat utfärdat i överensstämmelse med kraven i bilaga 1 till Chicagokonventionen av ett tredje land får valideras av den behöriga myndigheten i en medlemsstat.

Piloter ska ansöka hos den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de är bosatta eller etablerade. Om de inte är bosatta inom en medlemsstats territorium ska piloter ansöka hos den behöriga myndigheten i den medlemsstat där operatören som de flyger för eller har för avsikt att flyga för har sitt huvudsakliga verksamhetsställe, eller där luftfartyget som de flyger eller har för avsikt att flyga är registrerat."

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Punkterna b och c ska ersättas med följande:

"b) Uppvisa att han/hon har förvärvat kunskaper om relevanta delar av operativa krav och Del FCL.

c) Uppvisa att han/hon har förvärvat språkkunskaper i enlighet med FCL.055."

ii) Punkt e ska ersättas med följande:

"e) För flygplan: uppfylla erfarenhetskraven i nedanstående tabell:

Certifikat	Totalt antal flygtimmar	Befogenheter	
(1)	(2)	(3)	
ATPL(A)	> 1 500 timmar som befälhavare på flerpilotsflygplan	Kommersiell flygtransport i flerpilotsflygplan som befälhavare	a)
ATPL(A) eller CPL(A)/IR (*)	> 1 500 timmar som befälhavare eller biträdande pilot på flerpilotsflygplan enligt operativa krav	Kommersiell flygtransport i flerpilotsflygplan som biträdande pilot	b)
CPL(A)/IR	> 1 000 timmar som befälhavare i kommersiell flygtransport efter att ha fått en IR	Kommersiell flygtransport i enpilotsflygplan som befälhavare	c)
CPL(A)/IR	> 1 000 timmar som befälhavare eller biträdande pilot på enpilotsflygplan enligt operativa krav	Kommersiell flygtransport i enpilotsflygplan som biträdande pilot enligt operativa krav	d)
ATPL(A), CPL(A)/IR, CPL(A)	> 700 timmar i andra flygplan än turmotorsegelflygplan, inklusive 200 timmar i den roll som ansökan om godtagande gäller och 50 timmar i denna roll under de senaste 12 månaderna	Utövande av befogenheter på flygplan som används i verksamhet som inte är kommersiell flygtransport	e)
CPL(A)	> 1 500 timmar som befälhavare i kommersiell flygtransport, inklusive 500 timmar i verksamhet med sjöflygplan	Kommersiell flygtransport i enpilotsflygplan som befälhavare	f)

(*) CPL(A)/IR-innehavare på flerpilotsflygplan ska ha uppvisat en kunskapsnivå för ATPL(A) enligt Icao före godtagandet."

c) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) Punkt c ska ersättas med följande:

”c) Uppvisa att han/hon har förvärvat språkkunskaper i enlighet med FCL.055.”

ii) Punkt e ska ersättas med följande:

”e) Inneha minst 100 timmars erfarenhet av instrumentflygning som befälhavare på relevant kategori av luftfartyg.”

d) Punkt 6 b ska ändras på följande sätt:

”b) Är direkt eller indirekt anställd av en luftfartygstillverkare.”

2) I kapitel B ”KONVERTERING AV CERTIFIKAT” ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Ett PPL/BPL/SPL-, CPL- eller ATPL-certifikat utfärdat i överensstämmelse med kraven i bilaga 1 till Chicagokonventionen av ett tredje land får konverteras till ett PPL/BPL/SPL enligt Del FCL med en klass- eller typbehörighet för enpilotflygplan av den behöriga myndigheten i en medlemsstat.”

—

BILAGA IV

Bilaga VI till förordning nr 1178/2011 ska ändras på följande sätt:

1) I avsnitt II av kapitel FCL ska punkt b i ARA.FCL.205 ersättas med följande:

”b) Den behöriga myndigheten ska föra en förteckning över kontrollanter som den har certifierat. Kontrollanternas befogenheter ska anges i denna förteckning, som ska offentliggöras och uppdateras av den behöriga myndigheten.”

2) I avsnitt II av kapitel FCL ska ARA.FCL.210 ersättas med följande:

”ARA.FCL.210 Information för kontrollanter

a) Den behöriga myndigheten ska meddela byrån om de nationella administrativa förfarandena, kraven för skydd av personuppgifter, ansvarsskyldighet, olycksförsäkring och avgifter som gäller inom dess territorium, och denna information ska användas av kontrollanter när de förrättar flygprov, kompetenskontroller eller kompetensbedömningar där den sökande har en annan behörig myndighet än den som har utfärdat kontrollantens behörighet.

b) För att underlätta spridning och tillgång till den information mottagits från behöriga myndigheter enligt punkt a, ska byrån offentliggöra denna information i det format som myndigheten föreskriver.

c) Den behöriga myndigheten kan förse kontrollanter den har certifierat och kontrollanter som har certifierats av andra behöriga myndigheter som utövar sina befogenheter inom dess territorium med säkerhetskriterier som ska iakttas när flygprov och kompetenskontroller ska utföras i ett luftfartyg.”

3) Kapitel MED ska ändras på följande sätt:

a) I avsnitt I ska ARA.MED.130 ersättas med följande:

”ARA.MED.130 Format för medicinskt intyg

Det medicinska intyget ska överensstämja med följande specifikationer:

a) Innehåll

- 1) Stat där flygcertifikatet har utfärdats eller ansökts om (I).
- 2) Klass av medicinskt intyg (II).
- 3) Intygets nummer som börjar med FN:s landskod för den stat där flygcertifikatet utfärdats eller sökts och följs av en kod med siffror och/eller bokstäver med arabiska siffror och med latinska skrivtecken (III).
- 4) Innehavarens namn (IV).
- 5) Innehavarens nationalitet (VI).
- 6) Innehavarens födelsedatum: (dd/mm/åååå) (XIV).
- 7) Innehavarens namnteckning (VII).
- 8) Begränsning(ar) (XIII).
- 9) Sista giltighetsdag för det medicinska intyget (IX) för:
 - i) Klass 1 kommersiell enpilotsverksamhet med passagerare.
 - ii) Klass 1 annan kommersiell verksamhet.
 - iii) Klass 2.
 - iv) LAPL.
- 10) Datum för medicinsk undersökning.
- 11) Datum för senaste EKG.
- 12) Datum för senaste audiogram.
- 13) Utfärdandedatum och namnteckning för den flygläkare eller medicinska bedömaren som har utfärdat intyget. Allmänläkare kan också anges i detta fält om de har behörighet att utfärda medicinska intyg enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där intyget är utfärdat.
- 14) Sigill eller stämpel (XI).

- b) Material: Med undantag för LAPL utfärdade av en allmänläkare ska det papper eller annat material som används förhindra eller tydligt visa ändringar eller raderingar. Varje tillägg eller strykning i formuläret ska vidimeras av tillståndsmyndigheten på ett tydligt sätt.
- c) Språk: Intyg ska vara skrivna på det eller de nationella språken och på engelska samt på andra språk som tillståndsmyndigheten anser lämpligt.
- d) Alla datum på det medicinska intyget ska vara skrivna i formatet dd/mm/åååå.”
- b) I avsnitt II ”Flygläkare” ska punkt b i ARA.MED.200 ersättas med följande:
- ”b) När den behöriga myndigheten har förväntat sig om att flygläkaren uppfyller gällande krav ska den utfärda, förlänga, förnya eller ändra certifikatet för flygläkare för en period som inte överstiger tre år, med användning av det formulär som finns i tillägg VII till denna del.”
- 4) I tillägg II ”Easas standardformat för kabinbesättningsintyg”, ska ”Instruktioner” ändras på följande sätt:
- a) Punkterna a och b ska ersättas med följande:
- ”a) Kabinbesättningsintyget ska omfatta alla punkter som specificeras i Easa blankett 142 i enlighet med punkterna 1–12 nedan.
- b) Storleken ska vara antingen 105x74 mm (en åttondels A4) eller 85x54 mm och det material som används ska förhindra eller tydligt visa ändringar eller raderingar.”
- b) Post 8 ska ersättas med följande:
- ”Post 8: Identifieringsuppgifter för den behöriga myndigheten i den medlemsstat där intyget utfärdas ska anges med den behöriga myndighetens fullständiga namn, postadress och officiellt sigill, stämpel eller logotyp enligt vad som är tillämpligt.”
- c) I post 9 ska första meningen ersättas med följande:
- ”Om den behöriga myndigheten är utfärdande organ, ska orden ”behörig myndighet” och officiellt sigill, stämpel eller logotyp föras in.”
- 5) Tillägg V ”CERTIFIKAT FÖR FLYGMEDICINSKA CENTRUM (AeMC)” ska ersättas med följande:

"TILLÄGG V TILL BILAGA VI – DEL-ORA

CERTIFIKAT FÖR FLYGMEDICINSKA CENTRUM (AeMC)**Europeiska unionen ⁽¹⁾****Behörig myndighet****CERTIFIKAT FÖR FLYGMEDICINSKT CENTRUM**

REFERENS:

I enlighet med kommissionens förordning (EU) nr 1178/2011 och med förbehåll för de villkor som anges nedan, certifierar [den behöriga myndigheten] härmed

[ORGANISATIONENS NAMN]

[ORGANISATIONENS ADRESS]

som certifierat flygmedicinskt centrum enligt Del-ORA med de behörigheter och den omfattning för verksamheten som anges i de bifogade villkoren för godkännande.

VILLKOR:

1. Detta certifikat är begränsat till det som anges i avsnittet om godkännandets omfattning i den godkända handboken för organisationen.
2. Detta certifikat kräver att de förfaranden som specificeras i organisationens dokumentation som krävs enligt Del-ORA är uppfyllda.
3. Detta certifikat ska förbli giltigt under förutsättning att kraven i Del-ORA är uppfyllda såvida det inte har återlämnats, ersatts, tillfälligt upphävts eller återkallats.

Utfärdandedatum Namnteckning:

(1) "Europeiska unionen" utgår för stater som inte är medlemmar i EU
Easa blankett 146 version 1"

6) Innehållet i tillägg VI ska tas bort och ersättas med följande:

"(TOM SIDA)"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 246/2014

av den 13 mars 2014

om ändring av bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1334/2008 vad gäller borttagande av vissa aromämnen från unionsförteckningen

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNINGmed beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning
(EG) nr 1334/2008 av den 16 december 2008 om aromer
och vissa livsmedelsingredienser med aromgivande egenskaper
för användning i och på livsmedel och om ändring av rådets
förordning (EEG) nr 1601/91, förordningarna (EG) nr 2232/96
och (EG) nr 110/2008 samt direktiv 2000/13/EG⁽¹⁾, särskilt
artikel 11.3,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning
(EG) nr 1331/2008 av den 16 december 2008 om fastställande
av ett enhetligt förfarande för godkännande av livsmedelstill-
sätser, livsmedelsenzymmer och livsmedelsaromer⁽²⁾, särskilt arti-
kel 7.4, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga I till förordning (EG) nr 1334/2008 fastställs en unionsförteckning över aromer och ursprungsmaterial för användning i livsmedel samt villkoren för användningen av dessa.
- (2) Genom kommissionen genomförandeförordning (EU) nr 872/2012⁽³⁾ antogs förteckningen över aromämnen och fördes in i del A i bilaga I till förordning (EG) nr 1334/2008.
- (3) Den förteckningen får uppdateras i enlighet med det enhetliga förfarande som avses i artikel 3.1 i förordning

⁽¹⁾ EUT L 354, 31.12.2008, s. 34.⁽²⁾ EUT L 354, 31.12.2008, s. 1.⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 872/2012 av den 1 oktober 2012 om antagande av den förteckning över aromämnen som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2232/96, om dess införande i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1334/2008 samt om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 1565/2000 och kommissionens beslut 1999/217/EG (EUT L 267, 2.10.2012, s. 1).

(EG) nr 1331/2008, antingen på initiativ av kommissionen eller efter en ansökan från en medlemsstat eller en berörd part.

- (4) Del A i unionsförteckningen innehåller ett antal ämnen för vilka Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet ännu inte har slutfört en utvärdering eller för vilka den har begärt ytterligare vetenskapliga uppgifter för att utvärderingen ska kunna slutföras. För nitton av dessa ämnen har de ansvariga för aromämnenas utsläppande på marknaden dragit tillbaka sina ansökningar. Därför bör dessa aromämnen tas bort från unionsförteckningen.
- (5) Del A i bilaga I till förordning (EG) nr 1334/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (6) I enlighet med artikel 30 i förordning (EG) nr 1334/2008 får aromämnen som inte är upptagna i unionsförteckningen släppas ut på marknaden som sådana och användas i eller på livsmedel fram till den 22 oktober 2014. Eftersom aromämnen redan finns på marknaden i medlemsstaterna och för att säkerställa en smidig övergång till ett förfarande för unionsgodkännande har det fastställts övergångsbestämmelser för livsmedel innehållande dessa ämnen i kommissionens förordning (EU) nr 873/2012⁽⁴⁾.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Del A i bilaga I till förordning (EG) nr 1334/2008 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 873/2012 av den 1 oktober 2012 om övergångsbestämmelser avseende unionsförteckningen över aromer och ursprungsmaterial i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1334/2008 (EUT L 267, 2.10.2012, s. 162).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 mars 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA

I del A i bilaga I till förordning (EG) nr 1334/2008 ska följande poster utgå:

01.015	vinylbensen	100-42-5		11022			1	Efsa
02.122	p-menta-1,8(10)-dien-9-ol	3269-90-7					2	Efsa
09.809	p-menta-1,8(10)-dien-9-ylacetat	15111-97-4		10743			2	Efsa
12.114	dietyltrisulfid	3600-24-6	1701	11451			4	Efsa
12.120	2,8-epitio-p-mentan	68398-18-5	1685				4	Efsa
12.159	metylmetylantiosulfonat	2949-92-0		11520			3	Efsa
12.256	etylpropyltrisulfid	31499-70-4	1695				4	Efsa
12.272	propylpropantiosulfonat	1113-13-9	1702				3	Efsa
13.029	2,5-dimetylfuran	625-86-5	1488	2208			3	Efsa
13.030	2-metylfuran	534-22-5	1487	2209			3	Efsa
13.092	2-etylfuran	3208-16-0	1489	11706			3	Efsa
14.145	pyrrol-2-karbaldehyd	1003-29-8		11393			4	Efsa
14.163	1-metylpyrrol-2-karboxaldehyd	1192-58-1					4	Efsa
14.169	1-etyl-2-pyrrolkarboxaldehyd	2167-14-8					4	Efsa
15.064	2,5-dimetyltiofen	638-02-8					4	Efsa
15.072	2-etyltiofen	872-55-9		11614			4	Efsa
15.091	2-metyltiofen	554-14-3		11631			4	Efsa
15.092	3-metyltiofen	616-44-4		11632			4	Efsa
16.124	(1R,2S,5R)-N-cyklopropyl-5-metyl-2-isopropyl-cyklohexankarboxamid	73435-61-7					1	Efsa"

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 247/2014**av den 13 mars 2014****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsför-

handlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.

- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 mars 2014.

På kommissionens vägnar
För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	MA	73,3
	TN	108,4
	TR	104,7
	ZZ	95,5
0707 00 05	EG	182,1
	MA	182,1
	TR	152,6
	ZZ	172,3
0709 91 00	EG	45,1
	ZZ	45,1
0709 93 10	MA	40,6
	TR	87,7
	ZZ	64,2
0805 10 20	EG	49,2
	IL	66,9
	MA	46,5
	TN	51,1
	TR	56,3
	ZA	62,4
0805 50 10	ZZ	55,4
	TR	69,1
0808 10 80	ZZ	69,1
	CL	132,6
	CN	58,1
	MK	32,3
	US	189,7
0808 30 90	ZZ	103,2
	AR	101,7
	CL	144,6
	TR	158,2
	US	211,0
	ZA	98,1
	ZZ	142,7

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

BESLUT

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 12 mars 2014

om vissa skyddsåtgärder mot afrikansk svinpest i Polen

[delgivet med nr C(2014) 1657]

(Endast den polska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2014/134/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden⁽¹⁾, särskilt artikel 9.4,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden⁽²⁾, särskilt artikel 10.4, och

av följande skäl:

- (1) Afrikansk svinpest är en infektiös virussjukdom som drabbar populationer av tamsvin och viltlevande svin och kan ha allvarliga konsekvenser för lönsamheten inom svinuppfödningen och leda till störningar i handeln inom unionen och exporten till tredjeländer.
- (2) Vid utbrott av afrikansk svinpest finns det en risk för att sjukdomsagenset sprids till andra anläggningar för svinhållning och till viltlevande svin. Till följd av detta kan sjukdomsagenset spridas från en medlemsstat till andra medlemsstater och till tredjeländer via handel med levande svin eller produkter från dem.
- (3) Genom rådets direktiv 2002/60/EG⁽³⁾ införs minimi-åtgärder för bekämpning av afrikansk svinpest inom

unionen. Enligt artikel 15 i direktiv 2002/60/EG ska det upprättas ett smittat område efter det att ett eller flera fall av afrikansk svinpest har bekräftats hos viltlevande svin.

- (4) Polen har underrättat kommissionen om det rådande läget i fråga om afrikansk svinpest inom dess territorium och har i enlighet med artikel 15 i direktiv 2002/60/EG upprättat ett smittat område där de åtgärder som avses i artiklarna 15 och 16 i det direktivet tillämpas.
- (5) För att förhindra onödiga störningar i handeln inom unionen och för att undvika att tredjeländer inför oomtveterade handelshinder, måste man i samarbete med den berörda medlemsstaten fastställa en unionsförteckning över de smittade områdena med avseende på afrikansk svinpest i Polen.
- (6) De smittade områdena i Polen bör därför förtecknas i bilagan till detta beslut och det bör anges hur länge denna regionalisering som upprättats i enlighet med artikel 15 i direktiv 2002/60/EG ska gälla.
- (7) Kommissionens genomförandebeslut 2014/100/EU⁽⁴⁾ bör bekräftas efter samråd med ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2002/60/EG av den 27 juni 2002 om särskilda bestämmelser för bekämpning av afrikansk svinpest och om ändring av direktiv 92/119/EEG beträffande Teschensjuka och afrikansk svinpest (EGT L 192, 20.7.2002, s. 27).

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandebeslut 2014/100/EU av den 18 februari 2014 om vissa tillfälliga skyddsåtgärder mot afrikansk svinpest i Polen (EUT L 50, 20.2.2014, s. 35).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Polen ska se till att det smittade område som upprättas i enlighet med artikel 15 i direktiv 2002/60/EG omfattar åtminstone de områden som anges i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas till och med den 30 april 2014.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Polen.

Utfärdat i Bryssel den 12 mars 2014.

På kommissionens vägnar

Tonio BORG

Ledamot av kommissionen

BILAGA

SMITTAT OMRÅDE

Följande områden i Republiken Polen:

- I vojvodskapet Podlaskie: powiatet sejneński; kommunerna Płaska, Lipsk och Sztabin i powiatet augustowski; powiatet sokólski; kommunerna Czarna Białostocka, Supraśl, Zabudów, Michałowo och Gródek i powiatet białostocki; samt powiaterna hajnowski, bielski och siemiatycki.
- I vojvodskapet Mazowieckie: powiatet łosicki.
- I vojvodskapet Lubelskie: powiaterna bialski, Biała Podlaska och włodawski.

REKOMMENDATIONER

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 12 mars 2014

om en ny strategi för att hantera konkurs och insolvens

(Text av betydelse för EES)

(2014/135/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 292, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med denna rekommendation är att säkerställa att livskraftiga företag som befinner sig i ekonomiska svårigheter, oavsett var de är etablerade i unionen, har tillgång till nationella insolvensförfaranden som gör det möjligt för dem att i ett tidigt skede företa en omstrukturering för att förhindra insolvens, och därmed bevara så mycket som möjligt av sina tillgångar till förmån för sina borgenärer, anställda och ägare samt ekonomin i dess helhet. Rekommendationen syftar också till att i hela unionen ge hederliga konkursdrabbade entreprenörer en andra chans.
- (2) De nationella insolvensreglerna skiljer sig mycket åt när det gäller de många olika förfaranden som står till förfogande för en gäldenär i ekonomiska svårigheter för att omstrukturera sin verksamhet. Vissa medlemsstater har ett begränsat antal förfaranden, vilket innebär att företagen endast kan omstruktureras i ett relativt sent skede, i samband med formella insolvensförfaranden. I andra medlemsstater är det möjligt att inleda en omstrukturering i ett tidigare skede, men de tillgängliga förfarandena är antingen inte tillräckligt effektiva eller också har de en varierande grad av formalitet, särskilt vad gäller användningen av utomrättsliga förfaranden.
- (3) Vidare skiljer sig även de nationella regler åt som handlar om att ge entreprenörer en andra chans, särskilt genom avskrivning av skulder som uppstått under deras verksamhet, varvid skillnaderna avser avskrivningsperiodens längd och de villkor enligt vilka avskrivning kan medges.
- (4) De skillnader som finns mellan de nationella omstrukturingsramarna och mellan de nationella reglerna för

att ge hederliga entreprenörer en andra chans leder till ökade kostnader och större osäkerhet vid bedömningen av riskerna för att investera i en annan medlemsstat, till skillnader i villkoren för att få tillgång till kredit och till olika grader av utdelning för borgenärer. De försvårar utformningen och antagandet av konsekventa omstrukturingsplaner för gränsöverskridande koncerner. Mer allmänt kan skillnaderna fungera avskräckande för företag som vill etablera sig i olika medlemsstater.

- (5) Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 ⁽¹⁾ behandlar endast frågor om behörighet, erkännande och verkställighet, tillämplig lag och samarbete i gränsöverskridande insolvensförfaranden. Kommissionens förslag till ändring av den förordningen ⁽²⁾ bör utvidga tillämpningsområdet för förordningen till att även omfatta förfaranden som stärker förutsättningarna att rädda gäldenärer som är ekonomiskt bärkraftiga och ger entreprenörer en andra chans. Den föreslagna ändringen behandlar dock inte de skillnader som finns mellan dessa förfaranden i nationell lagstiftning.
- (6) Den 15 november 2011 antog Europaparlamentet en resolution om insolvensförfaranden ⁽³⁾. Den innehöll rekommendationer om harmonisering av särskilda aspekter av den nationella insolvenslagstiftningen, inbegripet villkoren för upprättande av omstrukturingsplaner samt deras verkningar och innehåll.
- (7) I sitt meddelande om den inre marknadsakten II ⁽⁴⁾ av den 3 oktober 2012 åtog sig kommissionen som en nyckelåtgärd att modernisera unionens insolvensregler för att underlätta företagens överlevnad och ge företagare en ny chans. För detta ändamål tillkännagav kommissionen att den skulle analysera hur den nationella insolvenslagstiftningen kan förbättras för att skapa lika konkurrensvillkor för företag, entreprenörer och privatpersoner på den inre marknaden.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (EGT L 160, 30.6.2000, s. 1).

⁽²⁾ COM(2012) 744 final.

⁽³⁾ Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 med rekommendationer till kommissionen om insolvensförfaranden inom ramen för EU:s bolagsrätt, P 7_TA (2011) 0484.

⁽⁴⁾ COM(2012) 573 final.

- (8) Kommissionens meddelande om en ny europeisk strategi för att hantera misslyckade företagssatsningar och insolvens⁽¹⁾ av den 12 december 2012 tar upp vissa områden där olikheter mellan medlemsstaternas inhemska insolvenslagstiftning kan försvåra inrättandet av en effektiv inre marknad. Det noterades att mer enhetliga villkor på dessa områden skulle medföra att företag, entreprenörer och privatpersoner känner större tilltro till andra medlemsstaters system och ge ökad tillgång till krediter och uppmuntra till investeringar.
- (9) Den 9 januari 2013 antog kommissionen handlingsplanen för företagande 2020⁽²⁾, där medlemsstaterna bland annat uppmanas att om möjligt förkorta tiden för ackordsförfarande och skuldreglering för hederliga entreprenörer som försatts i konkurs till högst tre år senast 2013 och att erbjuda företag stödtjänster för tidig omstrukturering, rådgivning för att förhindra konkurs och stöd för små och medelstora företag vid omstrukturering och nystart.
- (10) Flera medlemsstater håller för närvarande på att se över sin nationella insolvenslagstiftning för att förbättra ramarna för att undsätta företag och ge entreprenörer en andra chans. Det är därför lämpligt att uppmuntra samstämmighet i dessa och framtida initiativ, för att stärka den inre marknadens funktion.
- (11) Det är nödvändigt att uppmuntra till större samstämmighet mellan de nationella insolvensramarna för att minska olikheter och ineffektivitet som hindrar en tidig omstrukturering av livskraftiga företag som är i ekonomiska svårigheter och minskar möjligheterna att ge hederliga entreprenörer en andra chans, och därigenom sänka omstruktureringkostnaderna för både gäldenärer och borgenärer. Mer samstämmiga och effektivare nationella insolvensregler skulle maximera utdelningen till alla typer av borgenärer och investerare och uppmuntra till gränsöverskridande investeringar. En större samstämmighet skulle också underlätta omstrukturering av koncerner, oberoende av var i unionen koncernens medlemmar finns.
- (12) Vidare bidrar ett avlägsnande av hindren mot en effektiv omstrukturering av livskraftiga företag i ekonomiska svårigheter till att bevara sysselsättning och det främjar även ekonomin som helhet. Om det blir lättare för entreprenörer att få en andra chans leder detta också till högre sysselsättningsgrader i medlemsstaterna. Effektiva insolvensramar skulle vidare möjliggöra en bättre bedömning av de risker som är förknippade med beslut om in- och utlåning och göra anpassningen smidigare för överskuld-
- satta företag genom att minimera de ekonomiska och sociala kostnaderna i samband med processen för att minska deras skuldsättning.
- (13) Små och medelstora företag skulle gynnas av en mer samstämmig strategi på unionsnivå, eftersom de inte har de medel som krävs för att klara av höga omstruktureringkostnader och dra fördel av de effektivare omstrukturingsförfarandena i vissa medlemsstater.
- (14) Skattemyndigheterna har också ett intresse av en effektiv omstruktureringsram för livskraftiga företag. När medlemsstaterna genomför denna rekommendation bör de kunna vidta lämpliga åtgärder för att se till att uppbörd och indrivning av skatteintäkter sker med iakttagande av de generella principerna om rättvis beskattning och att effektiva åtgärder vidtas vid bedrägeri, skatteundandragande eller missbruk.
- (15) Denna rekommendation bör inte omfatta försäkringsföretag, kreditinstitut, investeringsföretag och företag för kollektiva investeringar, centrala motparter, värdepapperscentraler och andra finansinstitut som är föremål för särskilda regler för återhämtning och rekonstruktion där nationella tillsynsmyndigheter har långtgående befogenheter att ingripa. Även om överskuldssättning och konkurs hos konsumenter inte heller omfattas av denna rekommendation, uppmanas medlemsstaterna att undersöka möjligheterna att tillämpa rekommendationerna även på konsumenter, eftersom vissa av de principer som följs i denna rekommendation kan vara relevanta för dem också.
- (16) En ram för omstrukturering bör göra det möjligt för gäldenärer att ta itu med sina ekonomiska svårigheter i ett tidigt skede, när det fortfarande är möjligt att förhindra insolvens och säkra en fortsättning av verksamheten. För att undvika alla potentiella risker för att förfarandet missbrukas måste det dock vara sannolikt att gäldenärens ekonomiska svårigheter leder till insolvens och omstruktureringsplanen måste kunna förhindra gäldenärens insolvens och säkra verksamhetens livskraft.
- (17) För att främja effektivitet och minska förseningar och kostnader, bör nationella ramar för förebyggande omstrukturering omfatta flexibla förfaranden som begränsar domstolsformaliteter till fall där de är nödvändiga och står i proportion till syftet att skydda borgenärerna och andra berörda parter som kan komma att påverkas. För att undvika onödiga kostnader och betona det faktum att förfarandet ska tillämpas i ett tidigt skede, bör till exempel gäldenärer i princip ha kvar kontrollen över sina tillgångar och det bör inte vara obligatoriskt att utse en medlare eller övervakare, utan detta bör ske från fall till fall.

(1) COM(2012) 742 final.

(2) COM(2012) 795 final.

- (18) En gäldenär bör kunna ansöka om att en domstol beviljar ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder och att insolvensförfaranden som inletts på begäran av borgenärer förklaras vilande, om sådana åtgärder kan påverka förhandlingar negativt och hindra utsikterna till en omstrukturering av gäldenärens verksamhet. För att uppnå en lämplig balans mellan gäldenärens och borgenärernas rättigheter, och med beaktande av erfarenheterna från nyligen genomförda reformer i medlemsstaterna, bör ett avbrytande inledningsvis beviljas för högst fyra månader.
- (19) En omstruktureringsplan bör bekräftas av en domstol, så att det kan garanteras att försämringen av borgenärernas rättigheter står i proportion till nyttan av omstruktureringen och att borgenärerna har tillgång till ett effektivt rättsmedel, i full överensstämmelse med näringsfriheten och egendomsrätten såsom dessa rättigheter kommer till uttryck i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Domstolen bör därför avvisa en omstruktureringsplan om det är sannolikt att den planerade omstruktureringen försämrar rättigheterna för borgenärer som inte samtycker till planen till en lägre nivå än vad de rimligen kunde förväntas få ut i avsaknad av en omstrukturering av gäldenärens verksamhet.
- (20) Effekterna av en konkurs, särskilt det sociala stigmat, de rättsliga följderna och den fortlöpande oförmågan att betala av sina skulder, är faktorer som i hög grad avskräcker entreprenörer från att starta en verksamhet, eller avskräcker från att ge dem en andra chans, även om det finns belägg för att entreprenörer som har försatts i konkurs har större förutsättningar att bli framgångsrika andra gången. Det bör därför vidtas åtgärder för att minska de negativa effekterna av en konkurs för entreprenörer, genom bestämmelser om fullständig skuldavskrivning efter en viss längsta tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

I. SYFTE OCH FÖREMÅL

- Denna rekommendation syftar till att uppmuntra medlemsstaterna att inrätta en ram som möjliggör en effektiv omstrukturering av livskraftiga företag i ekonomiska svårigheter och ger hederliga entreprenörer en andra chans, och därigenom främjar entreprenörskap, investeringar och samsättning och bidrar till att minska hindren för en väl fungerande inre marknad.
- Genom att minska dessa hinder syftar denna rekommendation särskilt till att
 - sänka kostnaderna för att bedöma riskerna för att investera i en annan medlemsstat,
 - öka nivån på utdelning till borgenärer,

- undandröja svårigheterna i samband med omstrukturering av gränsöverskridande koncerner.

3. Denna rekommendation föreskriver miniminormer för

- ramar för förebyggande omstrukturering, och
- skuldavskrivning för konkursdrabbade entreprenörer.

4. När medlemsstaterna genomför denna rekommendation bör de kunna vidta lämpliga och effektiva åtgärder för att säkerställa uppbörd av skatter, särskilt i fall av bedrägeri, skatteundandragande eller missbruk.

II. DEFINITIONER

5. I denna rekommendation gäller följande definitioner:

- gäldenär*: varje fysisk eller juridisk person i ekonomiska svårigheter när det finns en sannolikhet för insolvens.
- omstrukturering*: att ändra en gäldenärs tillgångars och skulders sammansättning, villkor eller struktur, eller en kombination av dessa inslag, i syfte att göra det möjligt att helt eller delvis fortsätta gäldenärens verksamhet.
- avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder*: ett domstolsbeslut om avbrytande av rätten att verkställa en borgenärs fordran mot en gäldenär.
- domstolar*: omfattar varje annat organ med behörighet i frågor som rör förebyggande förfaranden, till vilket medlemsstaterna har anförtrott uppgiften att agera som domstol, och vars beslut kan bli föremål för överklagande eller omprövning av en rättslig myndighet.

III. RAM FÖR FÖREBYGGANDE OMSTRUKTURERING

A. Tillgång till en ram för förebyggande omstrukturering

- Gäldenärer bör ha tillgång till en ram som ger dem möjlighet att omstrukturera sin verksamhet i syfte att förhindra insolvens. Ramen bör omfatta följande inslag:
 - Gäldenären bör kunna omstrukturera i ett tidigt skede, så snart det är uppenbart att det finns en sannolikhet för insolvens.
 - Gäldenären bör behålla kontrollen över den dagliga driften av sin verksamhet.
 - Gäldenären bör kunna begära ett tillfälligt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder.
 - En omstruktureringsplan som antagits med den majoritet som föreskrivs i nationell lagstiftning bör vara bindande för alla borgenärer under förutsättning att planen bekräftas av en domstol.

e) Ny finansiering som är nödvändig för genomförandet av en omstruktureringsplan bör inte förklaras ogiltig eller kunna förklaras ogiltig eller förklaras icke verkställbar som en återvinningsgrundande handling.

7. Omstruktureringsförfarandet bör inte vara långdraget och kostsamt och det bör vara flexibelt så att flera steg kan ske utanför domstol. Domstolens medverkan bör vara begränsad till fall där sådan medverkan är nödvändig och står i proportion till syftet att skydda rättigheterna för borgenärer och andra berörda parter som påverkas av omstruktureringsplanen.

B. Underlätta förhandlingar om omstruktureringsplaner

Utseende av en medlare eller övervakare

8. Gälldenärer bör kunna gå in i ett förfarande för att omstrukturera sin verksamhet utan att formellt behöva inleda domstolsförfaranden.

9. Det bör inte vara obligatoriskt att domstolen utser en medlare eller övervakare, utan detta bör ske från fall till fall och om domstolen anser att detta är nödvändigt,

a) i fråga om medlare, för att bistå gälldenären och borgenärerna så att förhandlingarna om en omstruktureringsplan blir framgångsrika,

b) i fråga om övervakare, för att övervaka gälldenärens och borgenärernas verksamhet och vidta nödvändiga åtgärder för att skydda en eller flera borgenärens eller andra berörda parter berättigade intressen.

Avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder och vilandeförklaring av insolvensförfaranden

10. Gälldenärerna bör ha rätt att ansöka om att en domstol beviljar ett tillfälligt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder (nedan kallat *avbrytande*) som inletts efter ansökan av borgenärer, inbegripet borgenärer med säkerhet och prioriterade borgenärer, vilka annars kan hindra utsikterna till framgång med en omstruktureringsplan. Avbrytandet bör inte påverka genomförandet av pågående avtal.

11. I medlemsstater som förenar beviljandet av ett avbrytande med vissa villkor bör gälldenärer kunna beviljas ett avbrytande i alla omständigheter där

a) borgenärer som står för ett betydande belopp av de fordringar som sannolikt kommer att påverkas av omstruktureringsplanen stöder förhandlingarna om antagandet av en omstruktureringsplan, och

b) det finns rimliga utsikter att en omstruktureringsplan kommer att genomföras och förhindra gälldenärens insolvens.

12. Om så föreskrivs i medlemsstaternas lagstiftning bör gälldenärens skyldighet att ansöka om insolvens, liksom borgenärens ansökningar om inledande av insolvensförfaranden mot gälldenären som lämnas in efter det att avbrytandet beviljats, också förklaras vilande så länge avbrytandet varar.

13. Avbrytandets varaktighet bör innebära en lämplig balans mellan gälldenärens intressen och borgenärernas intressen, i synnerhet borgenärer med säkerhet. Avbrytandets varaktighet bör därför fastställas på grundval av hur komplex den planerade omstruktureringen är, och bör inte överstiga fyra månader. Medlemsstaterna får föreskriva att perioden kan förlängas om bevis läggs fram för att förhandlingarna om en omstruktureringsplan är framgångsrika. Avbrytandets totala varaktighet bör inte överstiga 12 månader.

14. Om ett avbrytande inte längre är nödvändigt för att underlätta antagandet av en omstruktureringsplan bör det upphävas.

C. Omstruktureringsplaner

Omstruktureringsplaners innehåll

15. Medlemsstaterna bör se till att domstolar kan bekräfta omstruktureringsplaner skyndsamt och i princip genom skriftligt förfarande. De bör föreskriva tydliga och specifika bestämmelser om innehållet i omstruktureringsplaner. Omstruktureringsplaner bör innehålla en detaljerad beskrivning av samtliga följande inslag:

a) Tydlig och fullständig information om de borgenärer som skulle påverkas av planen.

b) Den föreslagna omstruktureringens verkningar för enskilda skulder eller skuldskategorier.

c) De berörda borgenärernas inställning till omstruktureringsplanen.

d) I tillämpliga fall, villkoren för ny finansiering.

e) Planens potential att förhindra gälldenärens insolvens och säkerställa verksamhetens livskraft.

Borgenärens antagande av omstruktureringsplaner

16. För att öka utsikterna till omstrukturering och därmed antalet livskraftiga verksamheter som kan undsättas, bör det vara möjligt att en omstruktureringsplan antas av de berörda borgenärerna, såväl borgenärer med säkerhet som borgenärer utan säkerhet.

17. Borgenärer med olika intressen bör behandlas i separata klasser som återspeglar dessa intressen. Det bör som ett minimum finnas separata klasser för borgenärer med säkerhet och borgenärer utan säkerhet.

18. En omstruktureringsplan bör antas av majoriteten uttryckt som beloppet av borgenärernas fordringar i varje klass, enligt vad som föreskrivs i nationell lagstiftning. Om det finns fler än två klasser av borgenärer bör medlemsstaterna kunna bibehålla eller införa bestämmelser som ger domstolarna behörighet att bekräfta omstruktureringsplaner som stöds av en majoritet av dessa klasser av borgenärer, med beaktande särskilt av vikten av fordringarna inom respektive klass av borgenärer.
19. Samma villkor bör gälla för borgenärer oberoende av var de befinner sig. Om lagstiftningen i en medlemsstat kräver ett formellt röstningsförfarande bör borgenärer därför i princip tillåtas att rösta med hjälp av metoder för distanskommunikation, såsom rekommenderat brev eller säker elektronisk teknik.
20. För att göra antagandet av omstruktureringsplaner effektivare bör medlemsstaterna också se till att omstruktureringsplaner kan antas av endast vissa borgenärer eller endast vissa typer eller klasser av borgenärer, under förutsättning att övriga borgenärer inte påverkas.

Domstols bekräftelse av omstruktureringsplanen

21. För att säkerställa att borgenärernas rättigheter inte otillbörligen påverkas av en omstruktureringsplan och i rätts säkerhetens intresse, bör omstruktureringsplaner som påverkar borgenärer som inte samtycker till planen, eller som förutsätter ny finansiering bekräftas av en domstol för att få bindande verkan.
22. De villkor enligt vilka en omstruktureringsplan kan bekräftas av en domstol bör tydligt anges i medlemsstaternas lagstiftning och bör omfatta åtminstone följande:
- Omstruktureringsplanen har antagits enligt villkor som säkerställer skyddet för borgenärernas berättigade intressen.
 - Omstruktureringsplanen har meddelats alla borgenärer som sannolikt kommer att påverkas av den.
 - Omstruktureringsplanen försämrar inte rättigheterna för borgenärer som inte samtycker till planen till en lägre nivå än vad de rimligen kunde förväntas få ut i avsaknad av omstruktureringen, om gäldenärens verksamhet likviderades eller såldes utan avbrott i driften.
 - Varje ny finansiering som förutses i omstruktureringsplanen är nödvändig för att genomföra planen och skadar inte otillbörligen intressena för borgenärer som inte samtycker till planen.
23. Medlemsstaterna bör se till att domstolar kan avvisa omstruktureringsplaner som uppenbart saknar utsikter att förhindra gäldenärens insolvens och säkerställa verksamhetens

livskraft, till exempel för att ny finansiering som behövs för att fortsätta verksamheten inte förutses.

Borgenärers rättigheter

24. Alla borgenärer som sannolikt kommer att påverkas av omstruktureringsplanen bör meddelas om planens innehåll och ges rätt att framföra invändningar mot och överklaga omstruktureringsplanen. För att skydda de borgenärer som stöder planen bör ett överklagande i princip dock inte avbryta genomförandet av omstruktureringsplanen.

Verkningar av en omstruktureringsplan

25. Omstruktureringsplaner som antas enhälligt av berörda borgenärer bör vara bindande för alla dessa berörda borgenärer.
26. Omstruktureringsplaner som bekräftas av en domstol bör vara bindande för varje borgenär som påverkas av och identifieras i planen.

D. Skydd för ny finansiering

27. Ny finansiering, inbegripet nya lån, försäljning av vissa av gäldenärens tillgångar och utbyte av skulder mot aktier, som överenskommit i omstruktureringsplanen och bekräftats av en domstol bör inte förklaras ogiltig eller kunna förklaras ogiltig eller förklaras icke verkställbar som en återvinningsgrundande handling.
28. De som tillhandahåller ny finansiering som en del av en omstruktureringsplan som bekräftats av en domstol bör undantas från civilrättsligt och straffrättsligt ansvar i samband med omstruktureringsförfarandet.
29. Undantag från reglerna om skydd för ny finansiering bör göras om bedrägeri senare fastställs i samband med den nya finansieringen.

IV. EN ANDRA CHANS FÖR ENTREPRENÖRER

Skuldavskrivningsperioder

30. De negativa effekterna av en konkurs för entreprenörer bör begränsas för att ge dem en andra chans. Entreprenörers skulder som varit föremål för en konkurs bör avskrivas fullständigt senast tre år räknat från följande datum:
- Vid ett förfarande som avslutas med likvidation av gäldenärens tillgångar, det datum då domstolen beslutade om ansökan om att inleda konkursförfaranden.
 - Vid ett förfarande som omfattar en återbetalningsplan, det datum då återbetalningsplanen började genomföras.
31. När avskrivningsperioden har löpt ut bör entreprenörers skulder avskrivas utan att de i princip på nytt behöver ansöka om detta till en domstol.

32. En fullständig skuldavskrivning efter en kort tidsperiod är inte lämplig i alla omständigheter. Medlemsstaterna bör därför kunna bibehålla eller införa striktare bestämmelser som är nödvändiga för att
- avskräcka entreprenörer som har agerat ohederligt eller i ond tro, antingen före eller efter det att konkursförfarandena inleddes,
 - avskräcka entreprenörer som inte följer en återbetalningsplan eller någon annan rättslig skyldighet som syftar till att skydda borgenärernas intressen, eller
 - trygga försörjningen för entreprenören och dennes familj genom att denne tillåts att behålla vissa tillgångar.
33. Medlemsstaterna får utesluta vissa skuld kategorier, såsom skulder som härrör från utomobligatoriskt ansvar, från regeln om fullständig skuldavskrivning.

V. Kontroll och rapportering

34. Medlemsstaterna uppmanas att genomföra principerna i denna rekommendation senast den 14 mars 2015.
35. Medlemsstaterna uppmanas att samla in tillförlitlig årlig statistik om antalet förebyggande omstruktureringsförfaranden som inletts, förfarandenas längd samt information om

de berörda gäldenärernas storlek och resultaten av de inledda förfarandena, och att lämna denna information till kommissionen årligen och första gången senast den 14 mars 2015.

36. Kommissionen kommer att bedöma genomförandet av denna rekommendation i medlemsstaterna senast den 14 september 2015. I detta sammanhang kommer kommissionen att utvärdera dess påverkan när det gäller att undsätta företag i ekonomiska svårigheter och att ge hederliga entreprenörer en andra chans, dess samverkan med andra insolvensförfaranden på andra områden, såsom avskrivningsperioder för fysiska personer som inte bedriver handel, företag, hantverk eller yrkesverksamhet, samt dess påverkan på den inre marknadens funktion, på små och medelstora företag och på konkurrenskraften för unionens ekonomi. Kommissionen kommer även att bedöma om det bör föreslås ytterligare åtgärder för att konsolidera och stärka den övergripande strategi som avspeglas i denna rekommendation.

Utfärdad i Bryssel den 12 mars 2014.

På kommissionens vägnar

Viviane REDING

Vice ordförande

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV